

بکر دینہ عیدہ علیہ السلام

کتابخانه

(نقش)

آستان قدس

۵۲۶۶
کتابخانه

۱۴/۲/۲۱

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب احوال ~~ماه زار~~

مصنف

محمد تقی محمد علی

مؤلف

خطی

خط نسخ عربی

جایی

سال چاپ یا تحریر ۱۲۵۳ عدد اوراق ۱۸۹

جزء کتب ۱۰۰ شماره خصوصی ۱۹۱

شماره عمومی ۱۵۲۲ شماره قبض

واقف ~~حیدری~~ تاریخی وقف ۱۳۶۵

طول ۱۹،۸ عرض ۱۲ شماره صفحات

اصول

کتابخانه
تاریخی
اصول

[illegible]

هَذَا كِتَابُ نَسْرِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُحَمَّدِيِّ الَّذِي جَعَلَ الْعِبَادَةَ وَسَلَةً

لِبَيْتِ السَّعَادَةِ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

وَالصَّلَاةَ عَلَى سَيِّدِ الْوَرَى خَيْرٌ كَرِيمٌ

بِنْدِ خَاطِي مُحَمَّدًا فَوْزِ مُحَمَّدَتْنِي عَفَا^{لله}

عَنْ جُرْأَتِهِمْ سَابِرًا بِالْوَاكِفِ أَدْوَا حَضْرَتُهُ

بِرَادِ دَانِ اِيْمَانِي وَاحِدًا عُدْوِي حَانِي

مِنْكَارِ دَكِيحُونَ جَنَابِ مَقْدَسِ اِيَزِي

دعا رقائق

تعالیٰ شانه برای هدایت کم گشتگان
بوادی جبالک و ظلالک طرفی صوم
و صلو و دعا و عبادات که اشرف و
اقرب طرفی بنیاد اند مقرو و کروات^{ند}
و از حضرت رسول ص و علیم اجمعین^{و عینه}
و اعمال بسیار منقول گردیده که کتب^{عنا}
مشکو است از آنها و اینچا دم اخبار و^{ممن}
اطهار و صلوة الملك لغفار^{کثر}
انها زاد و کتاب بخار الانوار ابرار
منو دام و اکثر خلق را با عباد و اشعاع

دنوت و غیرها تحصیل از و عمل جمیع آنها
مستقیم نیست خواستیم متجنبی از اعمال و فضایل
ایام و لباسی شریفه و اعمال آنها که مایه
مغیره و آلوده است در این رساله
ایزاد نمایم که عامه خلایق از برکت اینها محرو
نباشند و شاید که این بنده غاصی و ابد
مغفرت یازد نمایند و مشتمل گردانند
از ایزاد المعاد عصی الله از عهد بنا
و ایا هم الی سبیل الرشاد ^{من و سائله} انما و
اغاز این و انجام این عجا^{به} در زمان دولت

عدالت شمر و اوان سلطنت سعادت
 اعی جناب سپید سلاطین و سرور ^{بین} خوا
 دوران شهباز و اوان ملک و دین و ^{نعاو}
 اجماع سپیدالمرسلین اب و نک کلینا
 مصطفوی و چشم و چراغ و دودمان
 مرتضوی سلطان جم قدم و خاقان ^{شسته}
 چشم شجاعت نژاد که تیغ ابدارش برای
 سرهای کفار و هر پست بسوی دار ^و
 و حیات ما پناهش برای خرمین ^{لغان} جهان و محاسن
 و معاندان مصدوفه علیکم شاد ^{نار} اذین

دستهای داعیان میزند و رفت ایشان
رفیع البناش بکف الخطیب همدستان
و خروش صوفیان صفوتیشان بر مژ
دُعای خلود دولت ابد تو امان با
عند لیان اعضای سدف المتهی
همدستان هر که تیغ خلاف از نیام کمر
برکشید چون بید خالفان بر خود بلرزید
و هر که چهار اینده نفاق در برکشید
صورت مرگ را در آن دید که چین
فهراش عفته کشای کوه های کار

۴
ببینکان کشارچی کف در پاتوا لش^{بنا}
مزارع الهای پشمرده کان مؤسس^{ملک} قواعد
و دین مروج شریعت ابای طاهرین^{بنا}
دایت درگاه خلائق بنالش از یقید
شفاء سلاطین و فرمان لب و پز بند فد
مستأ الفراء ابتهما الغیر السلطان
الأعظم و الخافان الاعدم الاکرم علینا
الاکاثره و ملاذ العنادرة محیض^{شعبه} مشیم
الفراء و مشید قواعد الملة اعنی السلطان
ابن السلطان و الخافان ابن الخافان الشا

سَلْطَانِ حُسَيْنِ الْمَوْسَوِيِّ الْحُسَيْنِيِّ الصَّفَوِيِّ
 بِنَادِ رُخَانِ لَا ذَاكَ وَابْنِ دَوْلَتِ مَرْفُوعَةٍ
 وَهَامَانِ عَذَابِ مَقْفُوعَةٍ مَبْتَسِرِ كَرْدِ بِدِ مَحْفَقَةٍ
 اِنْ بَارَكَاةِ خَلِيقِ اَمِيدِ كَاهِ كَرْدِ اِنْدِ اَمِيدِ
 مَقْبُولِ طَبِيعِ اَشْرَفِ كَرْدِ دَوَانِ عَلِي حَضَرِ اِنْ
 قَوَائِدِ اِنْ مَشْفَعِ كَرْدِ دِ بَحْثِ دَوَالِ الظَّاهِرِ
 وَاللَّهِ الْمَوْفِقِ وَالْمَعِينِ وَانْ مَشْمَلِ اَمِيدِ
 چهار باب و خاتمه باب اول در فضایل
 و اعمال ماه رجب است و ان مشتمل بر پنج
 فصل اول در بیان فضایل ابناء و عبا

اینست بدنگه اینماه و ماه شعبان و ماه
 رمضان بهترین ماههای سالند و از حضرت
 رسالت پناه ص منقولست که هر که حرم
 ماه رجب و شعبان را بداند و وصل نماید
 روزه آنها را بر فوزه ماه مبارک و رمضان
 این ماههای مبارک در روز قیامت کوا^{هان}
 او باشند نزد حق تعالی و در آن روز
 از افق اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان
 و ماه رمضان چگونه بوده است عمل
 این بنده در شماها و طاعت او از برای

خدا همه او ماههای کو بند این بند شد
گرفت در ماههای پادری بر طاعت توانستند
فضل و رحمت از تو نمود سعی بسیار طلب
خوشنودی تو کرد و توانا است اهنما
در تحصیل محبت تو نمود پس کواهی دهند
ملک که موکلند بر این ماهها کما
بنافتم ای بند و امکر طلب کننده طاعت
و خوشنودی تو و امید و در رحمت و امر
نوبود و آنچه را الهی کرده بودی ترک کرد
و آنچه را ازو طلبیده بودی بسوی اهنما

مسیار عینه نمود و روزه کامل از برای ^{شب} نود
و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح
او را آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب
کرد و روزه ما را با شش کی ^{بند} شب و سنا
در شبها را خود را بعبادت نداشت
بندگی تو و تصدق بفقرا و مساکین
سپارد و نسبت به بندگان تو نمود و بنا
این ماه را مصاحبت نکو کرد و چون
از این ماه جدا شد و ذاع نکو کرد بعد
از این ماه جدا رفتن آنها پیرامون محراب

تو نکر و بد و نیکو آید پس حق تعالی فرما^{بد}
که بپرید این بنده را بسوی بهشت و
استقبال کند او را ملائکه خدا بنحفا
و کرامتها و او را بر شران و اسبان نو
سوار کند و ببرند بسوی بهشت که
هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشد
و سرای که جو افایش پرمیشوند و شای^{می}
و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز
ایشان را غیب نمیشد و از عذاب ^{مکروند} ایمن
و شفقت حساب از برای ایشان نیست و ^{مضا}

از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ
خداست و ماهی در رحمت و فضیلت با^ن
نمیرسد و قال باکافران در این ماه حرام^{ست}
و رجب ماه خداست و شعبان ماه منیت^د
ماه مبارک و رمضان ماه اتم منیت^{کسی}
بگروزان ماه رجب روزه دارد^{چک} و میشود
خشنودی بزرگ خدا کرد و دوری از
دوهای هتیم بر روی او بشنود^{لسند} کرد و
معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما
السلام منقولست که هر که بگروزا

ماه رجب روزه دارد اثنی عشر جهنم یکبار
راه ازود و کرد و هر که سه روز از آن
روزه دارد بهشت از برای او واجب کرد
و این فرمود که رجب نام نهر است در بهشت
از شیر سفید تر و از عسل شیرین تر هر که شربت
از رجب روزه دارد الله از آن پادشاه
و بسند معتبر از حضرت صادق عم
منقول است که حضرت رسول فرمودند
که ماه رجب ماه استغفار است و ماه
پس بسیار در این ماه امرزش کنید که خدا امر^{ند}

و محبر ناست و رجب را صیام میکنند و ترا
که روزه خدا در این ماه بر امت فرستاد ^{مستور} روزه
پس بسیار بگویند استغفر الله و استغفر
اللوئیة و پسند معبر از حضرت صادق
منقولست که هر که سه روز از ماه رجب
روزه دارد بهر روزی برای او ثواب یک سال
روزه بنویسند و هر که هفت روز روزی
بگذارد هفت درجه جهنم بر روی او بنویسند
و هر که هشت روز از آن روزه بگذارد
هشت درجه بهشت بر روی او کشوده ^{شود}

وهر که پانزده روز و روزی دارد حق تعالی ^{مستوری}
خود را برای او بپسندد و هرگز او را عذاب
نکند و این بابویه رحمه الله بسند معتبر از ^{سالم}
روایت کرده که گفت رفتم خدمت حضرت ^{صادق}
عماد آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده ^{نده}
بود چون نظر عباد را به حضرت بر من افتاد
پرسید که ای پسر روزی که در اینجا هستیم
والله ای فرزندان رسول خدا فرمود که انقدر
از ثواب و ثبوت شده است که قدر
او را بغیر از خدا کسی نمیداند بد و سنی که

این ماهیست که خدا او را عظیم گردانید^{است}
و برای روزه داشتن او کرامت^{است}
بر خود واجب گردانیده است پس گفتیم
یا بن رسول الله اگر در بانی مانند ما
روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه^{داران}
ان فایز میگردم فرمود که ای سال هر که
یکروز از آخر این ماه روزه بدارد خدا
او را همین گرداند از سکران مرگ و
هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که
دو روز از آخر این ماه روزه بدارد و بر^{صراط}

نایبانی بگذرد و هر که سه روز از آخر
انتهای روزه بگذارد و این کرد و از سر
روز قیامت و از شدت نماز و هوشیاری
آن روز برای پیروی از شرح حجت و ابا و
کند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین
روایت کرده است که هر که یک روز از او
ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن
بگذارد کافران گذشته اش مرده شود
هر که سه روز از اول یا میان یا آخر ماه
رجب روزه بگذارد کافران گذشته و ^{سند}

امر زبده شود و هر که بکشت از این ماه ^{حنا} را
 کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد
 گرداند و قبول کند شفاعت او را و هفت
 مرد گناه کار و هر که در این ماه مضد ^{در} به
 از برای خدا بکند خداوند غفار و در ^{هفت}
 لغتی با و عطا فرماید که چشم هیچ ندید
 باشد و گوش نشنیده باشد و بر خاطر ^{که}
 خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر
 حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 که چون روز قیامت شود منادی از میان

عرش نذا کند که گنجایند و جیون پس گو^ه
بر خیزند که نور و دوهای ایشان جمع^{شود}
روشن گردانند و نواج پادشاهی بر سر
ایشان باشد که مکل نواج ایشان بمرو^د
و با فوت و با هیرت ایشان هزار ملک
بوده باشد از جانب راست و هزار ملک
از جانب چپ و همه او را نذا کنند که
گوارا باد نور انعمها و کرامتها حق تعالی
ای بنده خدا پس خداوند و چنین نذا کند
ایشان را که ای بندگان و کپیران من بخت

و جلالت خود سو کند با دمیکنم که شما را در
 بنکوساکن گردانم و عطاهای شما را در
 گردانم و عطا کنم شما از هشت غرقا که
 هر قدر در پیرانها جاری باشد و همیشه ^{ان}
 غرقا باشد و بنکوفت دست مزدگارگان
 از برای من بی فکر شما واجب گردانم
 روزه داشتید از برای من در عافای که
 حرم انرا عظیم گردانیدم بودم و حوائج
 واجب ساختن بودم ای ملئکه من بندگان
 و کبران من را داخل بهشت گردانید ^{لس}

حضرت فرمود که این ثوابها همه برای کسی
 است که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد
 چه بکروز باشد از اولش یا میانیش یا آخرش
 و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 گریست که هر که روز اول ماه روزه
 دارد حق تعالی در قیامت از او خوشتر باشد
 هر که دو روز روزه دارد خدا ثواب او
 بخشود و راضی باشد و او را بخشنود که روزه
 دهد هر که سه روز از آن روزه دارد خداوند
 گنیم از او راضی گردد و خصمان او را صفی

گرداند در قیامت و هر که هفت روز از آنرا ^ز
 بدارد چون بمیرد در هفتای هفت استمان ^{بر}
 روح او کشته شود تا بملاکوت اعلیٰ برسد
 و هر که هشت روز از آنرا روزه بدارد ^{هشت}
 دری بهشت بر روی او کسوده شود و هر که
 پانزده روز از آنرا روزه بدارد در حاجت که
 از حق تعالی بطلبد برآورده مگرداند ^{شکل}
 او برای گناه می باشد یا منظمین قطع رحم
 باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد ^{مان}
 بیرون آید مثل دوزخی که عا در منولد ^{ان} شد

باشد و از آنش چنانچه از او کرد و بابر کندگان
و نیکوکاران و احادیث درین باب بسیار
و این رساله کنج ایشین ذکر آنها ندارد و فصل ^{اول} است
در بیان اعمالیست که کسی که از روزه عاجز ^{شد}
باید و شوا را باشد بوضآن بعمل آورد و
بعضی روایات معتبره وارد شده است که
بدل روزه مستحب است یک روز هم نصدق ^{کند}
که موافق روزه های این زمان هستند و بنا
بر آن بوده باشد و بر و این دیگر بوضآن و روزه
یکم کندم یا جو وارد شده است و این

درمصددم شاهیت و ظاهر اصدده
 کهنکافی باشد و در دواپنی در خصوص ^{روزه ماه}
 مبارک رجب یک کرده نان نیز وارد شده ^{است}
 اگر فاد بر دوزه نباشد و حمل کرده اند
 کسی که پریشان باشد و فاد بر دهم و مدینا ^{شد}
 و ایضا در خصوص دوزه ماه رجب ^{است}
 رسول وارد شده که بعوض دوزه که فاد
 نباشد هر دوز صد مرتبه این تسبیحات را
 بخواند تا ثواب دوز را پیا بدستمان
 اِلَیْهِ اَجْلِلْ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَبْغِی السَّعْیَ

إِلَّا لَسُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
 لَبِيسَ لَعِزُّهُ هَوْلُهُ أَهْلُ دُرِّ دَوَابِّاتٍ مَعْبُورَةٍ
 وَاد شده است که هر که بمنزل برادر ^{خود} مومن
 وارد شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او
 طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ^{فطار} ثواب
 گردن زیاده بر ثواب روزه داشته باشد ^{هفتاد} است
 برابر و اگر اظها و نکند که روزه ام ثواب ^{بسیار} است
 و برابر یکسال روزه است و زن را روزه ^{سنت} داده
 بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت ^{لک} نما
 و آدمی را بی رخصت پدر و مادر و همسر ^{بی} را

۱۷
وخصت مهان زاد و ازا چادیت ظاهر مشهور

که خوب نیست و مشهور میان علما اینست

که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک

باطلست و همچنین روزه سنت زن پیر خصت

شوهر صحیح نیست و درید و مواد مشهور^{السنه}

که روزه سنت فرزند بدون اذن ایشان

مکروهست و بعضی گفته اند بی رخصت^{بدن}

باطلست و احوط اینست که بدون اذن

پدر و مادر و روزه سنت ندارد و درود

سنت مهان بدون رخصت مهان را

خدا هست واحوطا است که نهان و نهان
ذاو هیچک پیر خست و پیری دوزخ ^{مستحبه}
نثار دایره اظهراست که مکروه ^{هست}
نفس ^ل سنی و دینان اعمال هر شب و روز ^{است}
ببیند مغیرت غول است که حضرت امام زین
العابدین ^ع در روز اول ماه رجب اند ^ع
خواندند و علما ذکر کردن که در هر روز
سنت است یا من یمک حوائج السائلین
و یعلم ضمیر الصامین لکل مسئله منک
سمیع حاضر و جواب عیند اللهم ^{عبدک} و قوا

الضارفة وأباديك لفاضلة ورحمتك
الواسعة فاسئلك أن تصلي على محمد وآل
محمد وأن تقضي حوائجي في الدنيا والآخرة
إنك على كل شيء قدير ويسند معبر منقول
عن حضرت صادق ع هر روز نماز واجب است
میخوانند خاتم الوافدون على غيرك و
خير المنعوضون الا لك وضاع المليون
الا بك واجدب المنجعون الا من اتجمع
فضلك بابك مفتوح للراغبين وخبرك
مبدول للظالمين وفضلك مباح

لِلْمُتَّقِينَ وَبِكَ مَنَاجٍ لِلْإِيمَانِ وَوَدُّكَ
 مَبْسُوطٌ لِلْعَاصِينَ وَحِلْمٌ مُعْرِضٌ لِمَنَافِكَ
 غَاثُكَ الْأَحْيَانُ إِلَى الْمُسَيِّئِينَ وَسَيِّدُكَ
 الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُتَعِدِّينَ اللَّهُمَّ اهْدِنِي هَدَى
 الْمُتَعِدِّينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ
 لَا تُجْعَلْنِي مِنَ الْغَائِلِينَ أَسْعِدْ بَيْنَ وَاعْظِرْ بَيْنَ
 يَوْمِ الدِّينِ وَأَيُّمَ بَسْمِ مَعْبِرٍ مَقُولٍ لَكَ مُحَمَّدٌ
 ابْنُ زَكَرِيَّا نَجْدِي حَضْرَتِ صَادِقِ عَمِّ
 عَرْضِ كَرْدِ كَفْدَايِ نَوْشُومِ ابْنِ مَاهِ وَجِبِ اسْتِ
 دَعَايِ نَعْلِيمِ مِنْ نَمَّا كَهْ عَسَا مَرَّابَانِ تَقَعِ مُحَمَّدٌ

۱۶
فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و شب

و بعد از هر نمازها در روز و شب این دعا را

یا مَنْ ارْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَاَمِنْ سَخَطِهِ عِنْدَ

كُلِّ شَرٍّ یا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیرَ بِالْقَلِیلِ یا مَنْ یُعْطِی

مَنْ سَأَلَ یا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْأَلْ وَمَنْ لَمْ یَعْرِ

یَحْتَسِبْ مِنْهُ وَرَحْمَةً اعْطِنِی بِمَسْئَلَتِی یا اَجْمِیع

خَیْرَ الدُّنْیَا وَجَمِیعَ شَرِّ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّی

بِمَسْئَلَتِی یا اَجْمِیعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَجَمِیعَ شَرِّ

الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَیْرُ مُنْقُوصٍ مَا احْطَبْتُكَ وَ

زِدْنِی مِنْ فَضْلِكَ یا اَکْرَمَ رُسُلِ حَضْرَتِ رَسُوْلِ

مبادله خود را بدست چپ گرفتن و انگشت شست
دست راست خود را بجانب راست و چپ
میدادند و ایند غار انجا ندند باز آنگاه
وَالْأَكْرَامُ بَاذًا النَّعَاءُ وَالْجُودُ بَاذًا
الْمَنُ وَالطُّولُ حَرَمٌ شَيْئِي عَلَى النَّارِ وَدَسِيتُ
برنداشت تا اب از بداش نرسد و شیخ طو^{سه}
نشد معتبر و این کرده است که حضرت^{صادق}
مبعلی بن خنسر گفت که در ماه رجب ایند
بخوان اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا كَثِيرًا
لَكَ وَعَمَلًا تَخَافُ فَيُفْنِيكَ وَيَقِينًا لَعَابِدِكَ

لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ
 الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَأَنَا
 الْذَلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ^{مِنْ}
 بَعَاثِكَ عَلَى قَبْرِي وَجَمِّلِكَ عَلَى جَهَنِّي وَبِقَوْلِكَ
 عَلَى صَعْفِي بِأَقْوَى مَا غَرَزْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَالْفِي
 مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَازِدُوا بَيْتَ سَيِّدَا بَنِي طَاوُسٍ
 عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ ظَاهِرًا مَدِينُهُمْ كَمَا بَدَأَ جَاءَ ^{مَعَ}
 نَزِينَ دَعَا هَا اسْتَ وَدَرَهُمُ اَوْفَانِ ^{نَد}

خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران پسندیدند
معتبر از حضرت صاحب الامر و ابی کریم
که سنن است که هر روزهای ماه مبارک و حبیب
ایند عازا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْفُورِ
وَرَجَبِ مُحَمَّدٍ زَيْنِ الْعَالَمِينَ وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرُّ بِمَا إِلَيْكَ خَيْرُ
الْقُرْبِ بِأَمْرِ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفِ طَلِبِ وَمِنَا
لَدَيْهِ رُغْبِ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقَرِّفٍ مَدْرَسِ
فَدَاوِيغَهُ ذُنُوبِهِ وَأَوْثَقَهُ عِبُونَهُ قِطَا
عَلَى الْخَطَا بِأَدْنَى نَوْبِهِ وَمِنْ حُطُوبِهِ وَنَجَا

وَسَلَامٌ

عَا

التَّوْبَةُ وَحَسَنَ الْأَوْبَةِ وَالزُّرُوعَ عَنِ الْجَوَةِ
وَمِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقِيبٌ وَالْعَفْوُ فِي رَيْبَةٍ
فَأَنْتَ بِأَمْرٍ لَا يَعْظُمُ أَمَلٌ وَثِقَةٌ لِلَّهِ
وَاسْئَلْكَ بِمَسَائِلِ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ ^{شَفَعَةِ} الْأَوْبَةِ
أَنْ تَعْدِي فِي هَذَا شَهْرٍ حَمْدُكَ وَإِسْعَى
وَنِعْمَةٍ وَارِغَةٍ وَنَقِيرٍ بِمَا رَزَقْنَاكَ فَانْعَمِ إِلَى
رُؤُلَا الْخَافَةِ وَفَحْلِ الْأَخِرَةِ وَمَا فِي صَائِرِ ^{الْيَمِينَةِ} الْأَوْبَةِ
أَوْ حَضَرَتْ رَسُولُكُمْ مَنْقُولِيكُمْ وَجَمِيعِ مَا
رَجِبَ هَبْرًا مَذَادٍ وَبَيْنَ هَقْنًا وَبَيْنَ بَكْوَدٍ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَسُئِلْتُ عَنْهُ

اسمان بر دارد و بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَ^{عَلَى}
 و این استغفار در جمیع ایام سالست است
 هزار مرتبه قل و الله احد در جمیع ماه خواندن
 ثواب بسیار منقولست اگر خواهد در یکروز
 بخاند و اگر خواهد هر روز قدری بخاند که
 در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد و ^{مضاً}
 منقولست که هر کس هزار مرتبه لا اله الا
 الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه بر او
 نوشته شود و حق تعالی در بهشت
 شهری زیبارای او بنا کند و در هر شب ^{شبها} از

ماه هزار و مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ الله و ارد شده است

و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست و

جمع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند ^{فصلت}

بسیار دارد استغفر الله الذي لا اِلهَ اِلاَّ هو ^{و حده}

لا شريك له و انوب اليه و از حضرت امير ^{منقول}

منقولست که حضرت رسول قم فرمود که

هر شب یا در هر روز نفاه رجب و شعبان و ^{ان} روزه

سبع مرتبه سوره حمد و اية الكرسي و قل يا ^{انها}

الكا فرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب

الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند و ^{مرتبه}

بِكَوْنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَآلِ مُحَمَّدٍ ^{اللَّهُ} وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَسَمَرْتُ بِكَوْنِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَمَرْتُ بِكَوْنِ اللَّهِ
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَهَادِ صِدْقِ ^{مَرْتُ}
بِكَوْنِ اسْتَغْفِرَ اللَّهُ وَأَنْتَ يَا إِلَهَ كُنَّا ^{لَسْتُ}
خَدَايَا مَرْزُوقًا بِرَحْمَةِ بَعْدَ دَفْطَرِهَا يَا بَارِئُ
وَبِرْكَ دَرِجَتَانِ وَكَفْ دَرِجَاتِنَا يَا شَدِيدُ
دَوْعِدِ جَفْنَا أَوْ رَا نَدَا كُنْدُ كَبْرَا ^{سَنِي}
نُودُوسِ مَنِي وَبِهِرْ حَرَفِي تَرَا شِفَا عَمِيدُ ^{هَم}

دربار ااران و خاهران مؤمن نو و حضرت
فرمود که اگر کسی بکپار این را بعمل آورد ^{حقیقتا}
بهر حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا ^{کند}
که هر حسنه از جمیع کوفتهای دنیا سنگین تر
باشد و هفتصد حاجت او را در وقت
مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد
حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر
مثل او را در وقت پرواز کردن نامها
اعمال در میزان و ترازو اطراف او رود و او
در سایه عرش خود جا دهد و حساب کند

اَسِيَان و هفتاد هزار ملك او را مشايخ ^{کنند}

تا داخل بهشت شود با و عطا کند آنچه ^{چشم} بخواهد

ندیده باشد و هیچ کوشی تشنه نباشد

دو بیان فضايل و اعمال ^{اند} شب و روزا

تا روز پانزدهم در شب اول ماه غسل ^{ست}

و منقولست که هر که در شب اول ماه ^{شب} روزه

پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان ^{پرو}

ایند ما استدروزی که از عباد ^{ست} در منولده شده است

و در وقت دیدن ماه دعای صحیفه کامله را

بخواند که بهترین دعاها است و هفت ^{شنبه}

سوره حمد را بخواند تا از درد چشم آهين كود
و در هر ماهي اين سنت است و منقول است كه
ماه رجب را بديد بگويد اللهم اهله
علينا بالامن والايمان والسلامه ^{سلام} والا
ربي وربك الله عز وجل و در شب اول
زيارت حضرت امام حسين ^{عليه السلام} فضيلت
دارد و در حديث معتبر وارد شده است
كه در اول رجب آنحضرت را زيارت
هميشه روا واجب شود البته واجب
شب اول سنت است و از حضرت صادق ^{عليه السلام}

منقولست که نانوای محافضت نما براجمانی شب
 عید ماه رمضان و شب عید فَران و شب اول
 حرم و شب عاشورا و شب اول و شب نیمه
 شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن
 بسیار بکن و پسند معبر از حضرت امام محمد باقر ^{علیه السلام}
 منقولست که در شب اول ماه و جب بعد از ^{نماز}
 عشا این دعا بخوان اللهم انی اسئلك با
 ملک و انک علی کل شیء مقنن و انک عا
 لَمُ شَاءٍ مِنْ اَمْرِ یَکُنِ اللَّهُمَّ انی اَتُوجِّعُ ^{لک}
 بِبَیْسِکَ مُحَمَّدِ بْنِ اَلْحَسَنِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمَا

بَا مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُوَجِّهُ إِلَى اللَّهِ دَعْوَةً
وَدَعْوَتِكَ لِيُنْجِي لِي بِكَ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ الْأَيْمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ الْخَيْرِ طَلِبَتِي
پس حاجت خود را طلب نما بد و بیست و یک
نماز نیز فرموده است هر دو رکعت یک
سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره قل
هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا ^{پنج}
و عذابهای آخرت ^ن بمن کرد و شمع و دیگر
بسنده معتبره و ایست کرده اند که حضرت ^{امام}
موسی عم در شب اول ماه رجب بعد از ^{نگ}

از نماز شب فارغ می شدند ایستادند عباد رجب

میخوانند لك الحمد ان اطعك ولك

الحجة از عصمتك لا صنع لي ولا غير

في احسان الابل بك با كائنا قبل كل شيء وبما

مكون كل شيء انك على كل شيء قدير اللهم

اني اعوذ بك من العذاب عند الموت و

من شر الرجيع في القبور ومن الندامة يوم

الازفة فاسئلك ان تصلي على محمد وآل

محمد جعل عيشي عيشة نقي ومني مية سوية

ومنفلي من قبل كما غير محزون ولا فاضح اللهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَعْمَى بِبَابِ الْحِكْمَةِ وَ
أُولَى النِّعَةِ وَمُعَاوِنِ الْعِصَةِ وَأَعْصَمِي مِنْ
كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَأْخُذْ بِي عَلَى غَيْرِهِ وَلَا عَلَى عُقْلِيهِ وَ
لَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً وَأَرْضَ عَيْنِي
فَارَ مَغْفِرَتِكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَصُرُّكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا
يَنْفَعُكَ فَإِنَّكَ الْوَسِيعُ رَحْمَةً الْبَدِيعُ حَكِيمٌ
وَأَعْطِنِي السَّعَةَ وَالذِّعَةَ وَالْأَمْنَ وَالصِّحَّةَ
وَالنَّجْوَى وَالْفُتُوحَ وَالشُّكْرَ وَالْمَغَافَاتِ
وَالنُّفُوزَ وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى

وَعَلَىٰ أَوْلِيَّكَ وَالْبَسْرَ وَالشُّكْرَ فَاغْمِ بِذَلِكَ
يَا رَبِّ أَهْلِي وَقُلْدِي وَأَخَوَانِي وَفِيكَ وَمَنْ
أَحِبَّتْ وَأَحْبَبَنِي وَوَلَدْتُ وَوُلِدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَاقْضِ لِسُنْدِ مَعْبُودِي قَوْلِيكَ
مُسْتَجِيبٌ بَعْدَ إِسْلَامِ كَفْتِنِ انْمَا وَ
چنانچه تشنه است ایند غار را بخواند الحمد
لِلَّهِ الَّذِي لَا تَقْدَحُ رَأْسُهُ وَلَا يَخَافُ امْنَهُ
وَبِإِزَارَتِكَ الْمَعَاصِي فَذَلِكَ ثِقَةُ مَنِي
بِكَرَمِكَ يَا رَبِّ نَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ

وَتَعْفُوا عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرَ لَذَلِكَ فَإِنَّكَ
 مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَمِنْ قُرْبٍ وَأَنَا نَائِبٌ
 إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا وَرَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيقِ
 حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرِّ يَا مُسْقِدَ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا مُجْرِي مَنْ كُلِّ مَحْدُودٍ
 أَفْتِرَ عَلَى السُّرُورِ وَكَافِي شَرِّ عَوَاقِبِ
 الْأُمُورِ فَإِنَّكَ عَلَى نِعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَا
 مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْجُورٌ وَانْصَبْ ^{حَضْرَتِ} أَرْزَاقُ
 إِمَامٍ عَلَى التَّقَى عَمَّ مَقُولُ لَيْسَ كَمَا بَعْدَ أَيْمَانِ
 وَثَرَابِ دَعَا زَانِيزِ بَخْوَانْدِ يَا نُورَ الْوُجُوهِ

مُدَبِّرَ الْأُمُورِ بِأَجْرِي الْبَحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي
الْقُبُورِ يَا كَهْفِي حِينَ يُعَيِّنِي وَكَهْنِي حِينَ
تُغَيِّرُنِي الْمَكَاسِبَ وَمَوْلِسِي حِينَ تَجْفُو
الْأَعْدَاءُ وَتَمِيلُنِي الْأَوْدَانُ وَمَنْ هِيَ تَجَالِسُهُ
أَوْلِيَاءُهُ وَمُرَافِقُهُ أَحِبَّائُهُ فِي رِيَاضَتِهِ وَ
سَائِي هُمُ الْإِنْسِيَّةُ مِنْ غَيْرِ حَيَاظَتِهِ وَرَافِقِي عَمَلِي
مِنْ وَرِطَةِ الذُّنُوبِ إِلَى دُبُورِ النَّفْسِ وَ
مُبَدِّلِي بَوْلَانِيَّةِ عَزَّتِي لِعَطَايَا اسْتَلَاكَ
بِأَمْوَالِي بِالْفَجْرِ وَاللَّيْلِ الْعَشِيرِ وَالسَّقَعِ
وَالْوُزْرِ وَاللَّبْدِ إِذَا بَسِرَ وَبِمَا جَرَى بِهِ فَلَمَّ

الْأَقْلَامُ يَغْيِرُ كَيْفَ وَلَا إِبْهَامُ وَبِأَسْمَائِكَ الْعَلِيَّةِ
وَبِحُجَّتِكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ ^{فَضْلٌ}
السَّلَامُ وَبِمَا اسْتَحَفُّظْنَاهُمْ مِنْ أَسْمَائِكَ ^{لَكَ}
أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَنُحْمِي فِي شَهْرِنَا هَذَا وَمَا ^{بَعْدَهُ}
مِنَ الشُّهُورِ وَالْأَعْوَامِ وَأَنْ نُبَلِّغَنَّا شَهْرَ
الصِّيَامِ فِي غَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ غَامٍ بِنَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنَنِ الْحَسَامِ
وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَ
أَعْمَالِ أَدْعِيَةِ شَيْبَانِ رَأَيْتُ وَوُودَهُ
رُؤُوسَ أَوْلِ فَضِيلَتِكَ شَيْبَانِ رَأَيْتُ وَوُودَهُ ^{حَضْرَتِ}

امام محمد باقر ع متقولست که در روز اول
ماه رجب حضرت نوح ع بکشتی سوار شد
و امر کرد جمیع جن و انس را که با او در کشتی
بودن که روزه بدارند و هر که از روزه
روزه دارد آتش بکشد و آه از او دور
کرد و از حضرت امام رضا ع متقول است
که در روز اول ماه رجب را از برای عت
در ثواب خدا بهشت و ذرا واجب شود
و هر که بگوید از وسط این ماه روزه بدارد
حقاً شفاعت او را قبول نماید در ما^{ند}

دیسے و مضر کہ دو فیصلہ عظیم انداز قبا

عرب و هر که بکروز از اخر این ماه دوزه

حق تعالی او را از یاد شیاهان بهشت کرد

و قبول کند شفاعت او را در پید و مادد

و پیر و برادر و خواهر و عم و عمو و خا

او و جمیع همسایگان و اشنا بان و هر

مستوجب فهم شده باشند و شیخ طوسی و

از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت کرد

که گفت در آخر دوزخ جاری انگار نیم تجد

حضرت رسالت پناه هم حضرت فرمود که

ای سَلَامَن نَوَازِنا اهلِیَنی پس فرمود که هرگز
روزِ مؤمنه که در ماهِ رجبی رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعتی یک مرتبه سوره حمد
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و سوره
سوره قل یا ایها الکافرون بخواند آیتها
محو کند از نامه اعمال او هر گاه کسی که در کودکی
و بزرگی کرده باشد و خدا عطا کند ثواب
کسی را که تمام ایام را روزه بدارد و قاسم
دیگر خدا تعالی او را از نماز کند گان بنویسد
و در هر روزی ثواب شهیدان جنگ بدر

برای او با ستمان بوند و بهر روزی که در ^{بنگاه} او
 روزه بدارد عبادت یکساله در نامه اعلا^ل
 او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای
 او بلند کند و اگر تمام ماه روزه بدارد خدا
 او را از آتش جهنم نجات بدهد و بهشت با^ل
 از برای او واجب گرداند ای ستمان این نماز
 را چیر پیل از برای من آورد گفت با محمد این ^{علامه}
 است میان شما و میان منافقان زیرا که
 منافقان این نماز را نمیکنند گفتیم یا رسول ^{الله}
 چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بخا^ل

اودم فرمود که در اول ماه رجب رکعت نماز

بخانی اودی یعنی هر دو رکعت بیک سلام ^{و بیست و یک مرتبه}

در هر رکعتی یک مرتبه سوره حمد و سوره قل

یا ایها الکافرون هجوانی و بعد از هر سلام

دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا

اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

الْمَلِكُ قُلْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَهُوَ حَيُّ لَا

يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَبْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مَعْطٰى

لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

پس دستها را بروی خود بکشد و در دوز
وسط ماه یعنی نایزدهم دو رکعت نماز بماند
نجامی افرد و بعد از هر سلام دستها را بسوی
آسمان بر میدارد و میگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَيَاةُ
وَيُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَبَرُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَجِدْ اَنْفَرًا
صَدًّا لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستها
بر روی خود میبکشد و در آخر ماه ده رکعت
بماند نحو نجامی افرد و بعد از هر سلام دست

برمبذاری و میگوئی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

لَا شَرِيكَ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَسْبِيَ وَكَفَى

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

پس سنه از ابر روی خود بمال و طاهر

خود را بطلب البته براه آورد ایستاد

میان نور و جهنم هفت خندق قرار میدهد

که عرض هر خندقی بمقدار مابین آسمان

و زمین بوده باشد و بعد دهر و کشتی توانا

هزار هزار رکعت در نامه اعمال او ^{بسد} بنویسد
 و بر اثب پزادی از چپم و گذشتن از ضرا^ط
 برای نویسنده و منقول است که هر که در^{روز}
 جمعه ماه رجب صد مرتبه سوره قل ^{الله} هوا
 احد بخاند حق تعالی نوری باو عطا کند
 که باو نور داخل بهشت شود و در ^{حد} حد
 معبر وارد شده است که حضرت امام
 محمد باقر عم در روز جمعه اول ماه رجب
 متولد شده و موجب زیادتى شرف ^{این} این
 روز گردیده و در روایت وارد شده ^{است} است

که ولادت حضرت امام علی النقیه در روز

دوم ماه رجب شده و در روایت دیگر^۹

سیوم این ماه واقع شده و برای برهیم^{هائشم} ابن

در روز سیم وفات آنحضرت واقع شده^{ست}

و ابن عباس گفته است که ولادت آنجناب^{محمد}

در پنجم واقع شده است و ولادت امام

نقی در دهم این ماه واقع شده است و بعضی

از روایات در فضیلت خصوص یا نهم

و اد شده است و در فضیلت ایام^{بماه} البیضا

احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم

چهاردهم و پانزدهم و سبند مغیر از امام ^{جعفر}
 صادق عم منقولست که چون ^{ایما} حضرت ^{ما} حجتا فضیلت
 باین امه داد است که با جدی زامتهای کد^ش
 نداده است ماه رجب و شعبان و ماه ^{ان} رمضان
 و شب باین امه داده است که بامتهای ^{بکر}
 نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم
 شب پانزدهم و سوره باین امت داده است
 بامتهای دیگر نداده است سوره یس و ^{سوره}
 ببارک الذی بیده الملك و سوره قل هو الله
 احد پس هر که جمع کند میان این هر سه فضیلت ^{جمع}

فضايل اين امت را جمع کرده خواهد بود پس بدین
 چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هر يك
 از این سرماه دو رکعت نماز بکند و در
 هر رکعتی بعد از سوره حمد این سه سوره را
 بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز
 بکند و بدو سلام و در هر رکعتی بعد از حمد
 این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم
 شش رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی بعد از حمد
 این سه سوره را بخواند و در شب شانزدهم
 هشت رکعت بعد از حمد این سه سوره را
 تا جمیع فضیلت این سرماه را بیابد و جمع

کما هاتش امزیده شود بغیر از شرک بخدا و آن

حضرت صادق عم منقولست که هر که ^{حنین} ایام

ماه رجب را روزه دارد حقیقاً بهر روز

عبادت یکساله برای او بنویسد و در دنیا ^{مت}

او را در مقام ایمان باز دارد که هیچ ^ف بیم و

نداشته باشد و مشهور است که ولادت ^{معظمه} بنا

سعادت حضرت امیر المؤمنین عم در میان کعبه

در روز سیزدهم ماه رجب بود و از ده سال

قبل از مبعوث شدن حضرت رسول ^{صلی} علیه

این برهیم گفته است که ولادت حضرت ائمه

علی التقری عم نبرد روز سیزدهم ماه رجب بود
 سال دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم
 از لیلای منبر که است و غسل در آن سنت است و
 اجزای از عبادت قضیات بسیار دارد و از
 رسول مقبول است که در شب پنجم رجب حق
 امر میکند مگر اگر که هرگاه که در دیوان اعمال
 مؤمنان باشد محو کنند و اینم از آن حضرت مقبول
 که هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و
 روزه بگذارد و در شبهای آن مشغول بعبادت
 از دنیا نرود مگر با نوبه وضوح و ببرد فکری و

صادق و ثابت کرده است که در شب نصف ^{وجوب}
 روز اذنه رکعت نماز نجای اذنی یعنی تسبیح ^{سلام}
 با حمد و هر سوره که خواهد و چون فارغ شو ^{شی}
 هرات از حمد و سوره قل اعوذ برب الفلق و ^{قل}
 اعوذ برب الناس قل هو الله احد و ایه الكر ^{سوره}
 چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه بگو ^{سوره}
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس بگو بی الله ربی
 وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا
 تُقُو إِلَّا بِاللَّهِ وَدُشِبْ دُوزِ پانزدهم ^{دست}

حضرت امام حسین ع سنت است و بسند صحیح از
 ابن ابی بصیر منقول است که از حضرت امام رضا ع
 سؤال کردند که زیارت حضرت امام حسین ع
 در کدام روز بهتر است فرمود که در پنجه
 و پنجه شعبان و روز یازدهم نماز سلمان را
 نایب ذکر بگفتی که عذکر شد و بسند معتبر از
 صادق ع منقول است که حضرت امیر المؤمنین ع
 در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستها
 خود را کشود و این دعا را خواند پس فرمود
 که هر که شب دینی و عینی مبتلا شود این دعا را

بخاند البته کبر و شدت اذایل کرد و ^{بن}
 چهار و کت زاید سلام بکند و هر سوره ^{که}
 خواهد بخاند دعا اینست اللهم بامد ^د
 کل حیا و معیر المؤمنین انت که فی خیر
 نعیمی المذاهب و انت بادی خلفی ^ح
 بی وقد کففت عن خلفی غیا و لو ^{خند}
 لکت من الهالکین و انت مؤیدی با
 لنصر علی اعدائی و لو لا نصرک لکت
 من المقضوحین بامر سید الریح حمه من
 معادها و منشی البرکة من موا ^{صغها}

بِأَمْنٍ خِصَّ بِالْشُّمُوحِ وَالرَّقَعِ فَأَوْلِيَانَهُ
بِغَيْرِ تَغَرُّوْنِ بِأَمْنٍ وَصَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ^{نَزَرُ}
الْمَذَلَّةَ عَلَى اعْتِنَائِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوْنِهِ خَائِفُونَ
أَسْأَلُكَ بِكِبُونِكَ إِلَهِي أَشْفَقْنَاهَا مِنْ
كِبَرِيَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبَرِيَّاتِكَ
إِلَهِي أَشْفَقْنَاهَا مِنْ غَرَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ
بِغَرَّتِكَ إِلَهِي أَسْتَوِيْبُ عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ
بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهَمْ لَكَ مُدْعُونَ^{أَتَا}
أَنْ تَسْأَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلَيْهِ بِسِرِّ خَائِ^{مَت}
خُودِ وَأَزْهَقْنَاهَا إِلَى طَلَبِ نَهَائِدِ بَدَائِكَ

عنه اعمال ماه و جب دعای ام داود است که
این بابویه و شیخ طوسی و سید ابن طاووس^{رضی}
الله عنهم بسنده های معتبر و ایت کرده اند
و برای برآمدن حاجت و کشف کربان در
ظلم ظالمان مجرب است و مجلد و ابانت^{است}
که فاطمه عا در داود این احسن پسر زاده حسن
محبوبی عم زایه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
و پسر داود و حضرت زایش زاده بود و چون
محمد بن عبد الله الحسین دوم مدینه خرج
کرد و منصور و ذائق لشکر فرستاد و او را

کشتند و ابی‌هم برادر محمد را بنفشه‌پید کردند و
 عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات را با ^{غل}
 و زنجیر از مدینه به عراق بردند و آن نیز در ^{مساجد}
 آنها بود ام داود گفت چون مدتی از حبس ^{فرزند}
 من گذشت که از خبری بمن رسید پیوسته ^{دعا}
 و نضرع میکردم و از صلی و نیکیان برادر ^ن
 مؤمنانستند غامبه بودم و ایشان تقصیر ^{ند}
 و مطلقا از اسباب اثری نمی‌یافتم و گاهی
 خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی
 می‌گفتند که داود را با پسران ^{عناوت} عجم او در سیر

زنده گذاشته اند و روز بروز مصیبت من
عظیم تر و اندوه من بیشتر تا آنکه از غم کذا^{ختم}
ویر شدم و از ملاقات او نومید گشتم تا آنکه
روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام علی غار^{من}
شده است بپادشاه حضرت رفتم چون^{ال} خوا^ا
گرفتم دعا کردم خواستم که برگردم حضرت^ت
فرمود که از داود چه خبر داری و من^و شهادت^د
با حضرت داده بودم چون نام او را شنیدم
گریستم و گفتم فدای نوشوم داود کجاست^{داود}
دوستان محبوب من از ملاقات او قطع

امید کرده ام و از شما آلتها می بکنم که او را ^{دعا}
کند و برادر رضا عی شما است حضرت
فرمود که چرا غایبی از دعا ای استغاث ^{دعا}
اجابت و نیاز و او دعا پیست که درهای ^{سمان}
برای او کسوده شود و ملکه استغاث ^{میکند}
خانه او را و بشارت میدهند او را با اجابت ^و
دعا پیست که از محیب الدعوات محجوب نمیکرد
و خانه او را توای پیست بغیر از بهشت ^{اف}
داود گفت ای فرزند طاهرین و راست گو ^ن
چگونه است اند دعا حضرت فرمود که ایما ^و

ماه محرم یعنی ماه وجبت نزدیک شده است
 و انما^{ست} ایست مبارک و حرم او ماه عظیم^{ست}
 و دعاها در آن مستجابست چون انما در آید
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که ایام بیض^{ست}
 و نوبت بدار و حضرت کینه^{ممود} انکار انعام^{ممود}
 فرمود که این دعا را حفظ کن و هر کس تعلیم^{مکن}
 که سیزدهم بدست کسی افتد که از برای باطل و
 نامشروعی بیدعا را بخواند که این دعا بسیار^{شریف}
 است و مشتملست بر اسم عظم خدا که هر که بخا^{ند}
 البتة حاجت او برآورده میشود اگر درها^{ند}

زمین و آسمان بسته شود باد و بارانها حاصل نباشد
 و چون نوبت ایند غار را بخاند البته ^{حق} ^{مستجاب}
 انسان میگرداند و پسند نر اطلب نوبت
 و در ابروی او در هر که ایند غار را بخاند خدا
 میگرداند خاد و خوا و زن و اگر جن و انس
 هم دشمن فرزند نوبت باشد خداوند قادر و کفایت
 ایشان میکند و زبان ایشان را میبندد و
 ایشان را منع و فرزند نوبت میگرداند و داد که
 حضرت ایند غار را برای من نوشت و بخانه
 برگشتم و چون ماه و چپ داخل شد آنچه ^ب

فرموده بود بعد از اوردن و در شب شانزدهم تا
شام و خفتن را کرده بودم و از روزه افطار
نمودم و قدری عبادت کردم و مجواب رفتم
دیدم که جمیع ملئک و پیغمبران و شهدا و عباد
که من برای ایشان صلوات فرستادم و حضرت ^{رسول}
مرا خطاب کرد فرمود که ای مادر دانا و دانا
باز ترا که این جماعتی که پی پی همه برادران و
مادران و شیعیان تواند و از برای تو طلب
امرش میکنند و کثارت میدهند ترا بآنکه
حاجت تو برآورده است پس حضرت تسبیح

بادنوا با فرزندش خدا و خشنودی خدا و خدا را
جزای خیر دهد و شاید باشد که حقیقتاً فرزند را
حفظ می کند و بنویس بر می گرداند ان شاء الله
نعمانی ام داود گفت که از خواب بیدار شد و
بعد از آن با نقد و فرمان که سواد شد و وی
عراق بمیدینه آمد و او نیز در من آمد و گفت ایما و
در عراق دو زن دان بسیار و تنگی و سنگینی ^{خیر} نید
بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب
در خواب دیدم که بلند پهای در
پشت شده و مرا دیدم که بر روی حصیر غماز

خود نشسته بودی و بر دوردوردان چند بود^{که}
سرفای ایشان در آسمان بود و پاهای^{شان}
در زمین و تسبیح و تتریه خدایمیکردند پیش^{یک}
از ایشان که از همه خشنود تر و خوشتر و
جامه های پاکیزه و در داشت کمان کردم که^{حضرت}
رسالت پناه جد هست خطاب کردی که
فرزند مجوزه صالحی بشاگرد باد مرا که خست
دعای ما در تو ادا و حق تو مستجاب گردانید
چون بیدار شدم رسولان منصور و انقی
بدردندان و سپیده بودن و در میان شب^{بلا}

نیز او بر ندیس امر کرد که زنجیرها را از من
 برداشند و ده هزار درهم که زیاد تر از هزار تومان
 این زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بیشتر دهوا
 سوار کنند و بنهار پنهان گردانند و بیاورند
 داد گفت که من او را نیز در حضرت صادق
 بردم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن
 بود که منضو و حضرت امیر المؤمنین ^{جواب} عم را در
 دید که با و فرمود که دهان کن فرزند مرا و اگر ^{نکنی}
 در این انشای اندازم چون نظر کرد در دنیای
 انش و زبیر پای خود دید پس از دهشت ^{شد} بیدار

و از کرده خود پشیمان گردید و ترا دها کرد
 اما گفت این عمل شریف ام داود گفت که حضرت
 صادق عم فرمود که در ماه مبارک رجب روز
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و
 ذوالعمل کن و بر فایده یک مرتبه یک بر وال
 غسل کن و چون ذوال معلوم شود یا کبریا کبریا
 جامه های خود را بپوش و بیخانه خلوتی برو
 سعی کن که کسی نزدیک تو نیاید که ترا مشغول
 گرداند و با نوبتی گوید و هشت رکعت نماز
 ذوال را بجا آورد رکوع و سجود آنها را ^{خوب}

بعد آوردن نماز ظهر استرابطا و اذاب بعد آوردن

و بعد از فیضه ظهر و دو رکعت نماز بکن بهر سوره

که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا فاضی حوّا

الطالبتی پس هشت رکعت نافله عصر آباد

یجای اوری و در بعضی از روایات وارد شده است

که در هر رکعتی از نافله عصر بعد از حمد سوره

سوره قل هو الله احد و بیک مرتبه سوره انا اعطنا

الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و اذاب

یجا آورد و در روایتی وارد شده است که

بر روی حصیر یا کپره نشین پس صد مرتبه سوره

حمد و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه

ابن الکرمي بخوان پس هربك ز اين سوره ها را

بكرت بخوان سوره انعام و بني اسرائيل و كهف

و لقمان و يس و الصافات و حم سجده و جمسوق

و حم دجيان انا فتحنا و اذا وقعت و نبارك

الذي بيده الملك و ن والقلم و اذا السما

انستفتنا اخر قران و اگر نتوان اين سوره ها

از روی مصحف بخوان بعض همه هزار مرتبه سوره

قل هو الله احد بخوان و شيخ مفيد را گفته است

که اگر ندانی یا نتوانی این سوره های مجانی

صد مرتبه سوره حمد و ده مرتبه اية الكرسي و هزار

مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و اين احوط است
و در روايتي ديكر وارد شده است كه پيش از

صد مرتبه بگويد سبحان الله و الحمد لله و

لا اله الا الله و الله اكبر و بعد از آن

الكرسي صد مرتبه اللهم صل على محمد و

ال محمد و اگر اية الكرسي نبرد درست شود

خواند صد مرتبه سوره حمد و هزار قل هو الله

مخواند پس دعا را بخواند و اية الكرسي را

بهنر است كه نامها خالده و خالده خوانده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ
 اللَّهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْحَبِيرُ شَهِدَ اللَّهُ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلَكُ وَالْمَلَكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
 فَإِنَّمَا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 وَبَلَغَتْ رُسُلُ الْكِرَامِ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ
 الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ
 وَلَكَ الْغُرُورُ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ

الْبَغْيُ وَلَكَ الْعِظَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ لِلْآخِرَةِ

السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْأَمْنَانُ وَلَكَ

الْبَيْعُ وَلَكَ الْقُدْرَةُ وَلَكَ الْهَيْلُ وَ

لَكَ الْكِبَرُ وَلَكَ مَا بَرَى وَلَكَ مَا لَا يَرَى

وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ أَعْلَى وَلَكَ مَا خِثَّ

الْأَرْضِ وَلَكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَى وَلَكَ

الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنْ

الْشَاءِ وَأَجْمِدْ وَاسْكُرْ وَالنَّعَاءِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِيلَ امِينِكَ عَلَى وَجْهِكَ

وَالْقَوِيَّ عَلَى أَمْرِكَ وَالْمُطَاعَ فِي سَمَوَاتِكَ

وَمَحَالِ كَرَامَتِكَ الْمَخْلُوكِ لِكَلِمَاتِكَ الْفَائِزِ
لَا يُبَايِعُكَ الْمُدِيرُ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَمِيعِكَ وَالْمَخْلُوقِ
لِرَافِقِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سِرَافِقِ خَامِلِ عَرْشِكَ
وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْقِطِرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَلِيِّ
الْمُسْتَفِيقِ مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
عِزِّ آيَتِكَ قَابِضِ أَوْجَاجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حِلَّةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ
وَعَلَى مُلْكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ الدِّينِ ثَانِينَ

عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى سَفِيرِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ
الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَافَّةِ
وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْجَنَانِ وَخَوَاتِمِ النَّبَرَانِ وَ
مَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ بِإِذَا الْجَحْلِلِ وَالْإِ
لَلَّاهُ صَلِّ عَلَى آيِنَا أَدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي
أَكْرَمَنِي بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَاجْتَنُ خَيْرُكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى أَمْنَا حَوَاءِ الْمُطَهَّرَةِ مِنْ رَجَسِ الْمَصْنُوعَاتِ
مِنَ الدُّنْيَا الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأَنْسِ الْمُرْدَّةِ بَيْنَ
خَالِ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَائِلِ وَ
شَيْثِ وَإِدْرِيسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحِ

وَابْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ
وَالْأَسْبَاطَ وَلُوطَ وَشُعَيْبَ وَأَيُّوبَ وَ
مُوسَى وَهَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيثَى وَالْحِضْرَ
ذِي الْقُرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَالْيَاسَ وَذِي
الْكَفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَ
ذَكَرْنَا وَشُعَيْبًا وَحَبِيبًا وَيُونُسَ وَنُوحًا وَنَحْنُ
وَارِثُهَا وَحَقِيقُونَ وَدَانِيَالَ وَغُرُورًا عَلَيْهِ
وَشَمْعُونَ وَجَرِيسَ وَالْحَوَارِثِينَ وَ
الْأَنْبَاءَ وَخَالِدٍ وَحَصْلَةَ وَلَقَدْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمِهِمْ

مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ كَمَا
 صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ الْبَرِّهِيمِ
 وَالْإِبْرَاهِيمِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالشُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَنَادِ
 أَيْمَنَ أَلْهَدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْلَادِ
 وَالسَّابِحِ وَالْعَبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّمَامِ
 وَأَهْلِ الْبَيْتِ وَالْأَجْنَهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا
 وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَلِجُودِ
 كَرَامَتِكَ وَبَلِّغْ دُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي نَحْبَهُ
 وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَامًا حَتَّى

يَا مُرْسِدُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مُنْفِعُ يَا
دَافِعُ يَا دَافِعُ يَا يَاقِي يَا وَاقِي يَا دُرِّي يَا خَلَّ
يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا مُرْسِي
يَا مَنْ يَبْدِي كُلَّ مِفْتَاحٍ يَا فَتَّاحُ يَا دُفِّي
عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي
وَيْ يَا مُصَهِّمُ يَا عَزِي يَا جَبَّارُ يَا مُكَبِّرُ يَا
سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَدِّقُ يَا نُورُ يَا مُدِيرُ
يَا فَرْدُ يَا وَهَّابُ يَا قُدُّوسُ يَا فَاصِرُ يَا مُوَلِّسُ يَا
يَا وَارِثُ يَا غَالِي يَا حَاجِمُ يَا بَادِي يَا هَادِي
يَا مُنْعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُنْجِبُ يَا فَاخِرُ يَا

وَأَنْتُمْ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُّ يَا بَارِئُ يَا
يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ يَا ذَبَّانُ يَا خِتَانُ يَا مَنَّانُ يَا
سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مَعِينُ يَا فَاسِّرُ يَا غَافِرُ يَا
قَدِيمُ يَا مُسْتَهْدِلُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُبْتَلِيُّ يَا مُجِبُّ يَا نَافِعُ يَا
وَارِقُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِيُّ يَا
مُقْنِيُّ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا خَاصِرُ يَا
حَاطِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا عِجَابُ يَا عَائِدُ يَا
فَاضِلُ يَا مُبْتَلِيُّ يَا مُبِينُ يَا ظَاهِرُ يَا مُجِيبُ
يَا مُنْقِضُ يَا مُسَبِّحُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُدَبِّرُ
يَا مُسَدِّدُ يَا أَوَّابُ يَا وَاقِعُ يَا دَاسِدُ يَا مُلْكُ

يَا رَبُّ يَا مُدِلُّ يَا مُغِيرُ يَا مُجِدُّ يَا رَازِقُ يَا وَلِيُّ يَا
فَاضِلُّ يَا سَجَّانُ يَا مَنْ عَلَى قَاسِمِي فَتَحَانَ بِالْمُنْظَرِ
الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ قَدَنِي وَبَعْدَ قَتَايَ وَعِلْمِي
الْشَّرِّ وَخَفَى بِمَا مِنْ إِلَيْهِ التَّخْيِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ يَا
مِنْ الْقَبِيرِ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ يَا
بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسِّمَاءِ يَا ذَا
مَقْدَفَاتِ الْفَاشِرِ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ السَّيِّئَاتِ
يَا ذَا زِقَمِ كَيْتَاءِ بَغِيرِ حِسَابٍ وَبِأَفَاعِلِ مَا
نَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

بَاحِي حِينَ لَا حَيَّ بَاحِي بِأَحْيَى الْمَوْتِ بَاحِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا إِلَهَ وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
صَلِّتْ وَبَارِكْ وَرَحِّبْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ ذُنُوبِي وَفَقْرِي وَ
فَقْرِي وَإِقْرَادِي وَوَحْدَنِي وَخِصُوعِي مِنْ
يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ
ادْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الَّذِي لَا يُلِي الْخَاضِعِ
الْخَائِفِ الْمُسْتَغِيثِ الْبَائِسِ الْمُهِنِ الْحَقِيرِ الْخَائِعِ

الْفَقِيرُ الْعَانِدُ الْمُسْتَجِيرُ الْمُرِيدُ الْمُسْتَغْفِرُ

الْمُسْتَكِينُ لِرَبِّهِ دُعَاءُ مَنْ أَسْلَمَتْ نَفْسُهُ وَرَفَعَتْ

أَحِبَّتَهُ وَعَظَمَتْ فَجِئْتَهُ دُعَاءُ حَرْبٍ وَحَرْبٍ

ضَعِيفٍ مَهِينٍ يَا أَسْمَاءُ سَكِينُ يَا سَكِينُ اللَّهُمَّ

وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ تَلِيكَ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ

فَدِيرُ أَسْأَلُكَ بِحَجْرَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَ

الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالرَّكْبَةِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ

الْعِظَامِ وَيَحْيَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ يَا مَنْ وَهَبَ لَدُنَّ

شَيْئًا وَلَا يَرْهَمُ اسْمِعْ عِلًّا وَاسْمِعْ يَا مَنْ وَهَبَ

يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَسَفَ بَعْدَ

البلاء ضراً توب يا ذا موسى على أمه وبارئ

الخصر في عليه وبامن وهب لداود سلماً

ولزكرياء يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بيت ^{شعيب}

وباكافل أم موسى أسئلك أن تصلي على محمد

والمحمد وأن تعفيري ذنوبي كلها وخير

من عذابك وتوجب لي رضوانك وأمانك

واحسانك وعفوانك وجنانك وأسا ^{لك}

أن تغف عني كل حلقه ضيق بيني وبين من

هو ديني وتفتح لي كتاب وتلي لي كل

صعب وتسهل لي كل عيرة وتحرس عني

كُلُّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَكَفَّ عَنِّي كُلُّ بَاغٍ وَنَكِيبٍ
 كُلُّ عَدُوٍّ لِي وَجَاسِدٍ وَتَمَعُ مِنِّي كُلُّ ظَالِمٍ وَكَفَنِي
 كُلُّ غَائِقٍ بِحَوْلٍ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي حَاجَتِي فَيَحَا
 أَنْ يَفِرَّ بَيْنِي فِي بَيْنِ طَاعَتِكَ وَيُنْشِئَنِي عَنْ
 عِبَادَتِكَ بِأَمْنٍ أَلْجَمِ الْإِخْلَاقِ الْمُرْدِينَ وَفَهْرَةِ
 الشَّاطِئِينَ وَأَذَلَّ دَفَابِ الْمُخْبِرِينَ وَوَدَّ
 كِبَدَ الْمُسْلِطِينَ عَنِ الْمُسْتَغْفِرِينَ اسْئَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا نَشَاءُ وَتُسَهِّلُكَ لِمَا
 نَشَاءُ كَيْفَ نَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي
 فِيمَا نَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و پهلوانهای روی خود را بر خاک بکذار و بگوئید
 اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَأَوْحِمْ ذِلِّي وَفَانِي
 وَاجْتَهَادِي وَتَضَرَّعِي وَتَسْكِنِي وَتَقْرِي ^{لَكَ}
 بَادِي پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از
 دیده ات بیرون آید اگر چه بعد از مرگ کسی ^{شد}
 که از علامه اجابت دعا است و در روایت ^{بکبر}
 وارد شده است که در سجده این دعا را بخوانند
 اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَأَوْحِمْ ذِلِّي
 وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَقْرِي وَفَانِي إِلَيْكَ
 وَأَوْحِمْ انْقِرَادِي وَخُضُوعِي وَاجْتَهَادِي

بِدَيْكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَفْجِ وَبِكَ
 اسْتَسْجِ وَبِحَمْدِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالْإِنُّ
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حَزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي
 كُلَّ صَعُوبَةٍ وَاعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرًا مِنْ أَرْحَامِ
 وَغَافِنِي مِنَ الشَّرِّ قَاصِرًا عَنِ السُّوءِ وَبِرَأَا^{تِهِ}
 دِيكَرِ صَدْرِي بِدَسِجْدَةٍ بِكَوَيْدِ يَا فَاضِي
 حَوَائِجِ الظَّالِمِينَ افْضِرْ حَاجَتِي بِلَطْفِكَ
 يَا خَفِي الْأَلْطَافِ وَدُرِّ ذَوَابِتِ دِيكَرِ^{مَعْنِي}
 وَادِ شَدِيدِ أَيْتِ كِهَادِ دَاوُدَ بِحَضْرَتِ عِ^ض
 كَرْدِ كِه اِي سَبْدِ وَافَايِ مِنْ اِيْنْدِ عَارَادِ^{وَجِبِ} غَنَمًا

۸۵
میوان خاند و اگر موافق اند که روزه جمعه بنا

صاحبش فادع نمیشود مگر آنکه خدا او را می آرد

و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض انما دارد

بناد و در روز یازدهم ایند غار انجا نینجوی که

ذکر کردم حاجتش بر آورد میشود و در روانه ^{و آرد}

است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز

که ایند غار انجا نند حاجت او بر آورد میشود

که از این احادیث ظاهر میشود ^{که}

در هر ماه که ایام البیض او را یعنی سیزدهم و

چهاردهم و یازدهم را روزه بناد و در روز

پانزدهم این عمل را اینجا آورد بمطلوب فایز میکرد
 دور نیست اگر دوز عرقه و جمعه و سائر ^ما
 مشر که نیز این عمل را بدون دوزه اینجا آورد خوب ^{باشد}
 و اگر دوز غیر اشیاء محرم که ذی آلفه و ذی آنجه
 و ماه محرم و رجیاست این دعا را اینجا ندیجای
 بحیرة هذا الشهر الحرام بگوید بحیرة الشهر ^{الحرام}
 و هذا را بیندازد بهتر باشد ^{در} دنیا
 فضايل و اعما ل نصف اخر ماه و رجیاست شیخ ^سطو
 و دیگران رحمۃ الله علیهم گفته اند که در ^{روز}
 هجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا ص از دنیا

رفت پس خون و اندوه و لعن بر آنها که در این ^{مصبت}

نشان کردند مناسب خصوصاً با ائمه علیها

اللعنه و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه ^{ست}

گفته است که حضرت فاطمه و هرا صلوات الله علیها

در روز بیست و یکم ماه رجب بجا آمدند در حال ^{بمورد}

اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر آنان وظا ^{لما}

از خبر گوشه حضرت رسالت هم که عده آنها ^{عمر}

ابن الخطاب علیه اللعنه و العذاب است و در بار ^ث

الْحَضْرَةِ احْبَابِنا است بخوبی که مذکور ^{مد}

شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه الله ^{علیه}

گفته است که در روز بیست و دوم این ماه معارفه^{علیه}

اللقب جهنم واصل شده است مستحب است که این روز

روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم^{و سیم}

این ماه خادیمان نجف زمره البرز را مبارک حضرت

امام حسن مجتبی صلوات الله علیه زدند زیارت

المحضرت مناسب است و در روز بیست و چهارم

این ماه فتح خبیره است معجزه ای است که الله تعالی^ل

علی ابن ابی طالب جاری شد و موجب هودی

بدست او گشته شد گفته اند روزه این روز بزرگتر

این نعمت و زیارت این حضرت مستحب است و شیخ^{علیه}

الرحمة ذکر کرد است که شهادت حضرت امام موسی
و روزا
کاظم در روز بیست و نهم ماه رجب واقع شد است
کرده اند از این باب و غیره که حضرت رسول
در روز بیست و نهم رجب میفرمود شد بر ساله
این مخالف مشهور است احادیث بسیار است
که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت
اروزه
شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین
منقول است که روزه اش کفاره دو بیست سال
گناه است و پسند معبر از حضرت امام رضا عم
مروست که هر که روز بیست و نهم ماه رجب را روزه

بذار و حقیقتاً روزه او را کفاره هفتاد سال ^{کرد} کنا
و اینها از اینحضرت منقولست که هر که روزیست ^{ششم}
ماه رجب روزه دارد روزه او را کفاره هشتاد ^{سال}
کنا کرد و روزیست هفتم اینماه از جمله اعداء ^{عظمه}
است و روزیست که حضرت رسول ص در آن روز
بر ساله براقه مبعوث شد و چیر پیل غم پیغمبری ^{حضرت}
نازل شد و ششتر نر شب بسپا و مبارک ^{سند} است و
معتبر از حضرت امام محمد تقی غم منقولست که در ^{ماه}
رجب ششمست که بهزیارت از برای مردم از ^{چنه}
اقاب برا و میناید و انشب بیست هفتم اینماه ^{ست}

و در صبح ان شب حضرت رسول بر سالت مبعوث شد
و کسی که عبادت کند این شب و اعتدال اجز شصت سال

خدا با و عطا می فرماید پس بدین که عمل این شب پیش
فرمودند که چون نماز حقن کردی بجناب و هر وقت

شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف باشد خواه

ازان بر خیز و ده رکعت نماز بکن و بعد از هر رکعت

سلام بگو و در هر رکعتی بعد از حمد یک سوره از

کتاب بعد از کس بخوان و چون از همه فارغ شوی

چنانکه نشسته سوره حمد قل اعوذ برب الفلق و

قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل با ا

الكَافِرُونَ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَإِنَّهُ لَكُمُ

هَدًى وَهُدًى مَرشًى مَخَانِيسٍ أَيْسَرُ أَيْسَرًا وَاجْزَاؤَانِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُتَّخَذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ

الْمَلِكُ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنْ أَلَدٍ وَلَكِنَّهُ نَكِيرٌ أَلَدٌ

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَافِيَةِ غُرَّتِكَ عَلَى أَدْنَى عَرْشِكَ وَ

مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كُنَايِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ

الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى

بِكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ كُلِّهَا أَنْ تَضِلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنْ هَرَجٍ

كَخَافِي يَطْلُبُ كَهَرَجٍ يَطْلُبُ مَسْتَجَابٍ مَشْهُورٍ

انکه خوامی بطلبی با قطع رجعتی یا هلاک جمعی از مؤمنان^{و نه}
 طلب کنی و روزش را دوزه بدارد که از برای تو^{حساب}
 میشود بر دوزه یکسال و پسند معبر و بکر از حضرت
 موسی بن جعفر علیه السلام نقل است که در شب بیست و هفتم
 رجعت هر وقت شب که باشد و از دوزه رکعت نماز
 بخواند و در هر رکعت بعد از سوره حمد چهار مرتبه
 سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس^{قل}
 هو الله احد بخواند و چون از دوازده رکعت فارغ
 شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا
 الله والله اکبر الحمد لله و سبحان الله و لا حول

وَلَا تَوَهُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ^{هی} هِرْخَاجَتِ کِه خَا

بطلب که بهر یک از این دو روایت که ^{کند} عمل

خوبست اگر هر دو را بکند بهتر است اگر نماز ^{شب} شب

در شب که بسند صحیح مذکور شد در این شب بخوابد

خوبست و در آن روایت وارد شده است که در ^ن شب

شب نرجا آورد و شیخ طوسی گفته است که غسل

در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول ^ص

و حضرت امیر المؤمنین ^ع در این شب مناسب است و

این دعا نیز وارد شد است که در این شب بخواند ^{اللهم}

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحِلِّ الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

مِنْ الشَّهْرِ الْمُعْظَمِ وَالْمُرْسَلِ الْمَكْرَمِ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ بِأَمْنٍ

بَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي بَلَدِنَا هَذِهِ

الَّتِي يُشْرِفُ لِرِسَالَةِ فَضْلِنَا وَبِكِرَامَتِكَ ^{حَلَّتْهَا}

وَبِالْمَحَلِّ الشَّرِيفِ حَلَّتْهَا اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ

بِالْبَيْعَتِ الشَّرِيفِ وَالسَّيِّدِ اللَّطِيفِ ^{لِعَصْرِ} وَأَنْ

الْعَصِيفِ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تَجْعَلَ ^{لَنَا} عَمَلَنَا

فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً

وَدَوْبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَ

سَيِّئَاتِنَا مَسْئُورَةً وَقُلُوبُنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ ^{مَسْرُورَةً}

وَإِذَا قَامَ مِنْ لَدُنْكَ بِالْبَيْتِ دُودَةُ اللَّهِ
إِنَّكَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْبَيْتِ الْأَعْلَى وَأَنْ
إِلَيْكَ الرَّجْعُ وَالْمُنْهَى وَأَنْ لَكَ الْمَمَاتُ وَ
الْحَيَاةُ وَأَنْ لَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا
نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنُخْرَجَ وَأَنْ نَكُونَا فِي عَنَسَتَيْ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْئَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِذُّ
بِكَ فَاعِذْنَا مِنْهَا بَعْدَ ذَلِكَ وَنَسْئَلُكَ مِنَ الْخُودِ
الْعَيْنِ فَأَوْزُقْنَا بِغَيْرِكَ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا
عِنْدَ كِبَرِ سِنِنَا وَاحْسِنْ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ
أَجَالِنَا وَاطْلُقْ طَاعَتَكَ وَمَا يَفِرُّ إِلَيْكَ

وَيَجْطِيْ عِنْدَكَ وَيَرْفُ لَدَيْكَ عَمَارِنَا وَاجْسِنَ
فِي جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُورِنَا مَعْرِشِنَا وَلَا تَكْلِمْنَا اِلَّا
اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَبِمَنْ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ
اَحْوَالِنَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا بَارِئُنَا يَا بِنَاءَنَا وَنَادِ
اَقْمَانَنَا وَجَمِيعِ اَحْوَالِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا
سَأَلْنَاكَ لِاَنْفُسِنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ
اِنَّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُغْفِرَ لَنَا الَّذِيْنَ
الْعَظِيمِ اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمُ اِلَّا الْعَظِيمُ اَللّٰهُمَّ
وَهَذَا رَجَاءُ الْمَكْرُ الَّذِي كَرِهْنَا مِنْ نَبِيِّنَا

فَلَا تَحْجُذُ بَاذًا جُودًا لَكْرَمًا فَاسْئَلْكَ بِهِ وَ
 بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَدِ
 الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقَنِي فَاسْتَغْفِرْني طَلَبَكَ فَلَا
 تَخْرِجْ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُضِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَهْدِ بَيْنَنَا الظَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنْ آلِكَ ^{مِنْ}
 فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِسِقَاغَتِكَ
 اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ ^{مَعْلَمًا}
 عِنْدَكَ خَيْرَ مَعْلَمٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ وَمَلِكٍ
 جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ
 أَقْلِنَا مَقْلِينَ مَخْجِينَ غَيْرَ مَعْصُوبٍ عَلَيْنَا

وَلَا ضَائِلَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغُرَابٍ مَعْقُودٍ وَبِوَاحِبٍ رَحْمَتِكَ
السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفُوزِ
بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ
دَعْوَتَكَ وَسَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسِئْلُكَ وَطَلَبُ
الطَّالِبُونَ وَطَلَبُكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْبَقِيُّ
الرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ مُتَهَيِّ الرِّغْبَةُ وَالِدَعَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي الْوَرْدَ فِي
بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي ضَرْبِي وَذِكْرَكَ فِي اللَّبْدِ
النَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا وَلَا مَحْظُورَ

فَادْفِنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي
 نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَسْجُدُ دُونَكَ وَبِكُوَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 وَمَا كُنَّا بِمُؤَلِّمِينَ وَوَقَّعْنَا لَهَا عِنْدَ بَيْتِكَ شُكْرًا
 شُكْرًا صَدْرُ بَيْتِكَ يَسْرُورًا سَجْدَةً بِرُؤُوسِكُمْ
 اِنِّي فَصَلْتُ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي
 وَتَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ يَا مُمْتَنٍّ وَسَادَتِي اَللّٰهُمَّ
 مَجْنِيْهُمْ وَاَدْرِ دَنَا مَوْرِدَهُمْ وَاَزِقْنَامُ رَافِقَتَهُمْ وَ
 ادْخِلِنَا الْجَنَّةَ فِيْ ذَمْرِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَدُرُوزِيْسْتُمْ هُمْ عَسَلُ سَتِ

دوفزه اشرفیست بسیار دارد و بسندهای^{معین}
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دوفزه اش^ش
 برابر است با دوفزه هفتاد سال و بر اوایت دیگر^{ست}
 سال و اربعه منقولست که حسن بن راشد از حضرت
 صادق علیه السلام سؤال کرد که آیا از عیدهای مشهور
 عیدی هست حضرت فرمود بلی شریفتر و فاصلتر^{هم}
 روزیست که حضرت رسول امیر سال^{یا} المعیون^{یگر}
 است و از روزیست هفتم ماه رجب است باید که روز^{زه}
 بداري و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و
 بپادشاه حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین^{بن} در^{نی}

روز منقولست و نماز این روز بطریق مختلف و ادست^{ست}
و اگر گفته اند که پیش از ذوال باید کرد و از اکثر
احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکند
خوبست و بسند معتبر از زبان بنی الصلت^{ست} منقول
که چون حضرت امام محمد تقی عم بیگنا در شریف آورد
در روز نصف رجب و پیش از منقذ روزه داشتند
و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که
این روز روزه بدارند و در هر یک روز روزه
دو رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت یکسایه^{است}
دو رکعت مجدد و هر سوره که خواهند بخوانند و چون

از هر فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله احد ^{قل}

يا ايها الكافرون قل اعوذ برب ^{رب} لعلق و قل اعوذ

الناس هر يك را چهار مرتبه بخانند پس چهار مرتبه ^{بگویند}

لا اله الا الله والله اكبر و سبحان الله و

الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلي ^{لعظم}

پس چهار مرتبه بگویند الله الله رب لا اسيرك

به شيئا پس چهار مرتبه بگویند و اشرك ^{لا}

احدا و بسند معتبر ديگر از حضرت صاحب ^{میر} الا

منقولست كه در ابر و روز و از ده ركعت نماز ^{جاء}

می آردی و در هر ركعت بعد از حمد سوره كه ^{میشد}

شودمخانی و بعد از هر دو رکعت سلامی گوئی
ایند غار آمنا الحمد لله الذی لم یخذلنا
لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی
من الذل و کبر و نیکر ایا عدنی فی مدنی یا
صاحبی فی شدنی یا ولی فی نعمی یا غیاثی فی
و غیبی یا ناجی فی حاجتی یا حافظی فی غیبی یا
کالی فی وحدتی یا الهی فی وحشی انت
السا بر عودنی فک الحمد و انت افضل عثر فی
فک الحمد و انت اعشر صر عنی فک الحمد
علی محمد و ال محمد و اسر عودنی و امن دو

وَأَقْلَى عَثَرَتِي وَأَصْفَحْ عَنِّي وَجَنِّدْ عَنِّي سَبِيحًا

فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا وَعْدُ

وچون از نماز فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله ا

و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل

يا ايها الكافرون وانا انزلناه واية الكرسي

هفت مرتبه بخوان پس هفت مرتبه بگو لا اله الا

الله والله اكبر و سبحان الله و الحمد لله و

لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه بگو

الله الله ربّي و لا اشرِكُ به شيئا پس آنچه خا

از خدا طلب کن و بسند معتبر بگو از حضرت

موسیٰ بن جعفر عن منقولست کہ این دعا دارد و در

مبیت بخوانند یا من امری بالعفو والتجاوز وضمن

نفسی العفو والتجاوز یا من عفی وتجاوز یا کر

اللهم ونداکدی الطلب وأعینہ الحیل و

المذهب وددسہ الامال وانقطع الرجاء

الاغنیك وحجک لا شریك لك اللهم انی

اجد سبیل المطالب اليك مشرعة ومناهل

الرجاء لديك مشرعة وابواب جہنم الدعاء لى

دعائك مفتحة والاستغانة لى استعانة بك

مباحة واعلم انك لى اعيك بوضع اجابة

وَالصَّادِخُ إِلَيْكَ بِمِرْصَدٍ غَائِبَةٍ ^{إِلَى} وَأَنْ فِي اللَّعْفِ
جُودِكَ وَالضَّمَانِ بَعْدَكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعَ ^{خَلَقَ} الْبَاءِ
وَمَنْ دُجِّنَ عَمَّا أَبْدَى الْمُسَائِرِينَ وَأَنْكَ ^{لَا} الْحَجَّ
عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تُحِبَّهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَ
فَدَعَيْتَ أَنْ أَفْضَلَ زَادَ الرَّاحِلُ إِلَيْكَ غَرْمٌ ^{دَه} إِرَا
وَقَدْ نَاجَاكَ بِغَيْرِ الْإِرَادَةِ فَلْيُفَسِّحْ لَكَ بِكُلِّ
دَعْوَى دَعَاكَ بِهَا دَاخِلٌ بَلَعَتْهُ أَمَلُهُ ^{وَاللَّيْلُ} أَوْ صَادِخٌ
أَعْتَتْ صَرْخَةً أَوْ مَلْهُوفٌ مَكْرُوبٌ فَرَجَبٌ عَنْ
قَلْبِهِ أَوْ مُذْنِبٌ خَاطِئٌ عُقِرَ لَهُ أَوْ مُعَافَا ^{مَنْ} فَا
يَغْنَمُكَ عَلَيْهِ أَوْ قَفِيرٌ أَهْدَبَ غِنَاكَ إِلَيْهِ وَ

لَنِلِكَ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنَزِلَةٌ ^{كَمُنَزِلَةٍ}
صَلَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْإِلَهِ وَفَضَيْتَ حَوَائِجَ حَوَائِجِ
الذُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَبُ الْمَرْجَبِ الْمَكْرُ
الَّذِي كَرَّمْنَا بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ بَارِزًا بِجُودِ
الْكَرَمِ فَاسْئَلْكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ ^{عَظَمَ} الْأَعْظَمِ
الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقَنَا ^{سَقَرًا} فَنَا
فِي ظِلِّكَ وَلَا تَخْرِجْ مِنَّا إِلَى غَيْرِكَ أَنْ نَضِلَّ ^{عَلَى}
مُحَمَّدٍ وَاهْدِنَا إِلَى الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلْنَا مِنْ
الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِلِينَ فِيهِ
لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءٍ ^{لَسِيلٍ}

وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ حَرَمٍ مُبِيدٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ
 ذِيكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِ
 الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلُّوا أَنَّهُ عَلَيْهِمُ اجْمَعَيْنِ اللَّهُمَّ
 وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَكَرَ
 جَلَّتْ لَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَدَّقَ
 عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ وَبِالْحَمْدِ الْكَرِيمِ
 أَهْلَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً رَاقِعَةً
 نَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا دُخْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
 أَمْرِنَا بَسْرًا وَآخِرَتِنَا بَأْسًا سَعَادَةً إِلَى مُنْتَهَى آجَالِنَا
 وَقَدْ بَلَغْتَ الْبَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ

أَفْضَلُ أَمَّا إِنَّا أَنْكَ عَلَى كَلِمَتِي فَيَذَرُ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَسْمِ مَعْبَرٍ أَخْبَرَتْ

أَمَامَ رِضَاعِهِمْ مَنْقُولِيَتْ كَهْرِكُهُ دُوزِيبِيَتْ

كَنَاهُ

هَشْتَمُ مَاهُ دَجِبُ رَا دُوزَهُ بِنَادُ كَفَارَهُ نُوْدُ سَالُ

أَوْ كَرْدُ وَهْرِكُهُ دُوزِيبِيَتْ هُمُ رَا دُوزَهُ بِنَادُ كَفَارَهُ

دُوزَهُ

صَدُ سَالُ كَنَاهُ أَوْ بَاشِدُ وَهْرِكُهُ دُوزِيبِيَتْ أَمُ رَا

بِنَادُ وَحَقَّقُ كَنَاهُ نَ كَدِشْتُهُ وَابْنَهُ أَوْ رَا

بِيَامُ زِدُودُ رُوْدُ رَا خُوْمَا دُ سَلْمَانُ سَنَتُ

بِخُوِيْ كُهُ دُ رَا قُلْ مَذْكَوْشْدُ وَكَرْ اَحْمِيَالُ

اجْتِبَاظًا

تَقْضَانُ مَاهُ بَاشِدُ دُوزِيبِيَتْ هُمُ نَبِيْرُ

بکند و دو رکعت دعوات از برای هر شب اینها

نماز مخصوصی که کرده اند چون سند معتبر ^{سیده} نظرنا

نخاستم این را در نماز و چون بسپارد مشهور است اینها

میتوانیم بر سبیل اجمال و اگر کسی بفرماید که

مطلق صلوٰه بخواند بدین شب ^{کعت} و لای

در هر رکعتی بعد از حمد سوره حمد یعنی قل یا

اینها الکافرون و سوره نوح ^{نوح} بعد یعنی قل یا

احد شب دویم ده رکعت با حمد و حمد شب ^{سیم}

ده رکعت با حمد و پنج مرتبه از اجاء نصر الله و

رکعت شب چهارم صد رکعت و در هر دو ^{کعت}

رکعت بعد از مغرب یا حمد و دو آیه مرثیه
 الکبریٰ شب دو آیه هر دو رکعت یا حمد و ^{دو} رکعت
 اَمَّا الرَّسُولُ ده مرثیه شب سیزدهم ده رکعت در
 هر رکعت دو رکعت اول بعد از حمد سوره ^{دانات} وَالْفَا
 د در دویم اَلْهَبْكَ التَّائِبِينَ شب چهاردهم سی و یک رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و این قدر
 اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ یُوحٰی نَا اِخْرَسُوْهُ شب بیست و یک
 و شانزدهم و هفدهم سی و یک رکعت یا حمد و ده ^{مرثیه}
 سوره توحید در هر رکعت هجدهم دو رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و معوذ

اینها
 اینها
 اینها
 اینها

هر يك ده مرتبه شب نوزدهم چهار ركعت بعد از ^{حمد}
پانزده نوحيد و ايشا الكرسي شب بيستم دو
دهر ركعت سوره حمد پنج مرتبه انا انزلنا
شب بيست يك شش ركعت و در دهر ركعت بعد از
حمد ده مرتبه انا اعطيناك الكوثر و ده مرتبه ^{نوحيد}
شب بيست دو بمرهشت ركعت و در دهر ركعت ^{يك مرتبه}
سوره حمد و هفت مرتبه قل يا ايها الكافرون
و بعد از فراغ ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
بفرستد و ده مرتبه استغفار شب بيست سيم
دو ركعت در دهر ركعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره

وَأَخِي شَبِيبٌ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْعَتٌ دُرَّةٌ رَكْعَتٌ

بَعْدَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَأَمَّا الرَّسُولُ وَسُورَةُ نُوْحٍ كَبْرًا

شَبِيبٌ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْعَتٌ دُرَّةٌ رَكْعَتٌ

بَعْدَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَأَمَّا الرَّسُولُ وَسُورَةُ

نُوْحٍ كَبْرًا شَبِيبٌ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْعَتٌ دُرَّةٌ رَكْعَتٌ

بَعْدَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَأَمَّا الرَّسُولُ وَسُورَةُ

نُوْحٍ كَبْرًا شَبِيبٌ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْعَتٌ دُرَّةٌ رَكْعَتٌ

بَعْدَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَأَمَّا الرَّسُولُ وَسُورَةُ

نُوْحٍ كَبْرًا شَبِيبٌ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْعَتٌ دُرَّةٌ رَكْعَتٌ

بَعْدَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَأَمَّا الرَّسُولُ وَسُورَةُ

و شب سی ام ده دگفت و در هر کعبه بعد از حمد
مشرقی نوچید و در هر یک از اینها تواجها
بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتقاد بر سید
ذکر کرده ام و جمیع نوافل که مذکور میشود
در ذکر بیک سلام است و بعضی که طوطی
داد و میان نماز شام و حقیقت واقع شده با
که بعد از داخل شدن وقت حقیقت واقع شود
قبل از آن کردنش خالی از اسکال نیست لهذا
مشهور شب غایب زاد این رساله را در آن
با آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر نیست

دربیان فضا بدو احوال ماه مبارك
شعبان و ايام ولایا لیست و در آن پنج فضا^{ست}
دربیان فضلیت ماه شعبان و^{زم}
از ماه و جیاست و منسوبیت حضرت سید^{نداء}
چنانچه منقولست از حضرت صادق که چون
حضرت رسول خدا ماه شعبان را مشاهده^{مینمود}
امیر میفرمودند که بندگان را بگویند و بپایان^{که}
ای اهل مدینه من و لم از جانب رسول خدا بپرس
شما و میفرماید که شعبان ماه هدایت خدا^{کند}
کسی را که باری کند از بر ماه من پس حضرت امیر^{میر}

بجسم

فصل اول

فرمود که از روزی که ندای منادی آنحضرت را

شنیدم دوازده شعبان را نزل نکردم و تا ندای

نزل نجاتم کرد انشاء الله تعالی فرمود که روز

ماه شعبان و ماه رمضان نوبت است رجاء^ب

خدا برای جمیع کافران و از ام سلمه منقولست که

حضرت رسول^ص هیچ ماه را تمام روزه نمیدانست^{ست}

مگر ماه شعبان را که وصل میکرد بمباه رمضان و آن^{بضا}

منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام^{روز}

از روزهای سنت افضلست فرمود که روزه شعبان^ب

برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر^ع

منقولست که حضرت رسول^ش شعبان را دوازدهم^{شد}
 و وصل میکرد و بپناه رمضان میفرمود که هر دو ماه^{خداست}
 و دوازده هر دو کفاره کاهان گذشت و اینده است^{و این}
 از حضرت باقر^{دو} ع^{دو} منقولست که هر که ماه شعبان را
 دارد او را پاک گردانند از هر لغزشی و از همه^{دو}
 معصیت و قسرها و دوزخ و غضب و از حضرت
 رسالت پناه^{هست} منقولست که ماه شعبان ماه^{هست}
 شریف و از ماه منیت و حاملان عرش^{است} الهی
 انرا عظیم مینماید و حق عزرا می شناسند و^{است}
 که زیاد میشود در آن روز پیکانندگان از برای

ماه رمضان و زینت میکند و آن بهشتیها را و
 انرا شعبان نام کرده اند برای آنکه منشعب و بسط
 میکند و در آن روز پهای مؤمنان و حسن ^{انما} در
 مضاعف میکند و هفتاد برابر و در آن کاه ^{بست}
 میکند و افزیده میشود و اعمال ^{مقبول} خیر در آن
 میکند و خداوند جبار و قهار نظر میکند بسوی ^{روز}
 و در آن عبادت کنندگان اینماه پس میاهات
 بایشان با جامه آن عرش پس مصیبت و زور
 هر روز اینماه انقدر فرموده که ذکرش موجب
 تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت ^ع

منقولست که روزه شعبان ذخیره بنده است از برای

دفعه پیام و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد ^{الله}

حفظاً امر پیشه او را با صلاح آورد و کفایت کند

شر دشمنان او را و کمتر ثوابی که بر روزه دارد روز

از شعبان میدهد ^{و لایح} دانست که بهشت از برای او

گردد پسند مغیر از آن حضرت منقولست که ^{حضرت}

رسوله فرمود که شعبان از ماه منیت و رمضان

ماه خداست پس هر که بگوید از افقاه من روزه

بدا و من شفیع او باشم در قیامت و هر که در روز

افقاه من روزه بدارد و کائناتان گذشتند او

امروز پید شود و هر که سه روز از ماه من روزه
بدارد او را ندا کنند که عمل از سر ^{کبر} یعنی ^{کناه} هیچ
ندادی و بسند عالی از حضرت امام رضا ^ع ع
که هر که یک روز شعبان و روزه از برای خدا ^{مستحب} دارد
بهشت شود و هر که دو یک روز شعبان هفتاد و ^{سه} مرتبه
استغفار کند و بنامت دوزمه حضرت
رسول ^ص محشور شود و گرامی داشتن خدا او را
واجب کرد و هر که در شعبان صد ^و یکبار
اگر چه بصفه اند خرم باشد خداوند عالم را
بند او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که

سه روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل نماز
 بمآه رمضان خدا ثواب ^{برای} دفع دو ماه متصد
 او بنویسد و این نایوبه روایت کرده است که
 از اسامی پرسیدن که کدام ماه را حضرت ^{سوره}
 زیاده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت
 شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و ا^ن
 ماهیست که در آن ماه عملهای ^{لا} بسیار
 میرود و دوست میدارد که عمل من با ^{لا}
 دو وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است
 که از آنحضرت پرسیدند از روزه واجب ^{نمود}

چراغانی پیدا و روزه واجب شعبان یعنی ^{فصلت} ۱-

از آن و ایضا و واجب کرده است پسند معین از

حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه ^{هر} میست

که بگوید از ماه من روزه را و دهشت ^{واجب} او را

شود هر که بگوید و داد و دیبامت و دیبانت

بیغیر از صدیقان باشد و هر که تمام ماه را

روزه بدارد و پیوند کند بمه ماه رمضان ^{نوبه}

او باشد از هرگاه که ^{خل} کوچک و بزرگ هر چند

خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و

پسند صحیح از حضرت صادق ^{است} و واجب کرد

که هر کس روز افواه شعبان را روزه داد ^{هشت}
 او را واجب شود رسول الله شیع او باشد و ^{فنا}
 و این بسند بسپار و غیر امام زین العابدین ^ع
 اصحاب خود را جمع نمود و مقررودای کرده ^{معا}
 من میدانید این چه ماه است این ماه شعبان است
 حضرت رسول مقررود شعبان ماه نیست
 پس روزه بدارید و این ماه از برای محبت ^{بغیر}
 خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود ^{حق}
 اتخاذ و ندی که جان علی بن الحسین ^ع بدست ^{اوست}
 سوگند باد می کنم که شنیدم از پدرم حسین ^{علی}

که گفت شنیدم از امیر المؤمنین ^{علیه السلام} که هر که روزه را ^{در}
شعبان را از برای محبت ^{پیغمبر} خدا و از برای تقرب ^{خدا}
خدا او را دوست دارد و نزدیک کرد اندک را
خود در روز قیامت و بهشت را از برای او ^{حب}
کرد اندک و ایضا از حضرت امیر المؤمنین ^{علیه السلام} روا
گرداست که حضرت رسول خدا ^{صلی الله علیه و آله} فرمود که
شعبان ماه منیت ^{است} و ماه رمضان ماه خدا ^{است}
پس هر که ماه را روزه بدارد من شفاعت کنم
او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد
خدا را احسن مونس او کرد و در روایتی

و اوستهانکدارد و از قبر پرون اید در پیش
با دوی سفید نورانی و نام عمل او را بدست
او دهند و نام مخلص بودن در بهشت را بدست
چپ او دهند تا آنکه او را از عرش الهی حاضر
سازند پس حجتاً او را ندا کند که ای بنده ^{مومن}
من او بگویم لیکن ای خدای من پس خدا فرماید
که دوزخ را شنی از برای من گوید بلی ای آقای من
پس خداوند جلیل ندا کند ملک را که بگوید
دست بند مرا و ببرد بتو پیغمبر من ^{سازد} پس
او را بتو من من با و بگویم که ماه مرا دوزخ ^{سازد} را

او بگوید بلی من با تو بگویم که امروز شفاعت تو ^{میکنم}
پس حقت را بپرداز که من حقوق خود را ببینم ^{خود}
بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از تو عفو ^{و کند}
من آنقدر عوض بپردازم که او را رضی شود پس ^{دست}
او را بگیر و بیاورم بر خط صراط پس بینم که ^ط
لغزنده است و مبلور و پای نگاه کاران بران ^{سد}
میشود پس دست او را بگیر مملکتی که موکلست ^ن
بر صراط گوید کیست این مرد من گویم این فلان
کس است زان من که در دنیا ماه مرا روزه
گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را ^ن

دوزه داشتند از برای طلب وعده خدا پس ^{اورا}
 از صراط بکنند از آن بگوید خدا تا آنکه ^{بهمیش} او را بدد
 برسانم پس رضوان گوید امروز روز است که
 در این ایامه تو می گشایم و او را در ^{کنیم} اجل ^{بهمیش}
 پس حضرت امیر المؤمنین ^ع فرمود که دوزه بداد
 ماه حضرت زانا او شفیع شما کرد و دنیا ^ب
 و دوزه بداد و ماه خدا را تا بیا شامید از ^ب
 سر بهر ^ب همیشه بار ^ب و بیان اعمال هر
 ماه شعبان است پسند معبر از حضرت اما ^ب
 رضاء منقول است که هر که هفتاد مرتبه ^{ماه}

شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود
 اگر چه بعد شناورهای آسمان باشد و
 کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق ^{منقولست} ۱۴
 که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است
 پس بسیار بفرستید صلوات بر من و آل من
 شعبان را ماه شفاعت میگویند و پیرا که پیغمبر
 شما شفاعت میکند کسی را که در آسمان صلوات
 بر او و بر آل او بفرستید و از حضرت صادق ^{منقولست}
 منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان ^{استغفار}
 است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار ^{کند}

هفتاد و مرتب بخوان باشد که در ماهها و بکر هفتاد
هزار مرتب استغفار کرده باشد و روی ^{حکومت} روئد
بگوید ^{بگویم} فَمُودَكَ بَكَوْا سَتَغْفِرَ اللَّهُ وَاسْأَلِ النَّوْ^{تَنَ}
وَسِندِ مَعْبَرَاتِ حَضَرَتِ اِمَامِ رِضَا عَمَّ مَقُولُست که
هر که در هر روز نماز شعبان هفتاد و مرتب استغفر
اللَّهُ وَاسْأَلِ النَّوْبَةَ بِنُوبَةٍ جَمْعًا از برای
برائت یزیدی از ائمه هدی و بگذراند او را از
و داخل بهشت گرداند او را و بسند های معتبره
که هر که در هر روز نماز شعبان هفتاد و مرتب بگوید
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ

دَهْد
اَنْوَبُ الْبَرِّ حَقًّا رُوحِ اَوْدَادِ رَافِقِ مَبِينِ جَايِ

جَاوِست
وَفَضَائِ وَشِعْ اَسِيْدِ دِيْشِ عَرْشِ وَاَفْضَا هَرِهَا

وَفَدْحَهَا دَرِ كَنَادَانِ نَهْرِهَا هِسْتِ بَعْدِ سَنَادِهَا

اَسْمَانِ وِدِوِ بَعْضِ اَزْوَاجَاتِ اَلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ پِيْشِ اَزْ

مَنْقُولِست
اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَسِيْدِ وِهْرِ وِوَحْوِيْثِ وِلِسْنِدِ مَعْنِيْ

سَعْيَانِ
كَهْ حَضِرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ عِ وِهْرِ وِوَفَاةِ

وَا
وِدِيْهِ اَزْوَاجَاتِ وِدِوِ شَبَابِ سَعْيَانِ اَبْنِ صَلَوةِ

مِيْخَانْدَنْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ

اَلْبَنُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَخُلَيْفِ الْمَلَكَةِ

وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاهْلِيْ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ الْفَلَاحِ الْخَارِجِ فِي الْحَجِّ
 الْعَامَةِ بِأَمْنٍ دَكَّاهَا وَبَعْرِ مَرْتَرِكِهَا الْمُتَقَدِّ
 لَهُمْ مَارِدٌ وَالْمُنَاجِرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَا ^{حَقُّ}
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ الْكَهْفِ الْمُحَصَّنِ
 وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْكِينِ وَمَلِجَاءِ الْهَارِبِينَ
 مِنَّا الْخَائِفِينَ وَعِصَّةِ الْمُغْضَبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ ^{عَلَى}
 مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ صَلَوةَ كَثِيرَةِ طَبَقَةٍ تَكُونُ ضَا
 وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ آدَاءٌ وَنِصَاءٌ بِجَوْلِ ^{مِنْكَ}
 قُوَّةِ بَارِبِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْمُحَمَّدِ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ الَّذِينَ

أَوْجِبْتَ لَهُمْ حَقُّوهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوَلَّيْتَهُمْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزِّ لِي بِطَاعَتِكَ
وَلَا تُخْرِجْنِي مِنْ عَصِيَّتِكَ وَأَذِقْنِي مَوَاسِنَ مِنْ قُرْبِكَ
عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ
وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَذْلِكَ وَأَخْبَيْتَنِي بِحُبِّ ظِلِّكَ
وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلِّ وَأَنْتَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ شَعْبَانُ الَّذِي خَصَصْتَهُ مِنْكَ بِأَرْحَمِ
وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَابُ فِي صِيَامِهِ وَنِيَامِهِ فِي لَيْلَائِهِ
وَأَيَّامِهِ بِجَوْعَائِكَ فِي إِكْرَامِهِ وَأَعْظَامِهِ إِلَى مُحَمَّدٍ

حَامِدُ اللَّهِ فَاعْنَا عَلَى الْأَسْنَانِ سُبْحَةً وَنَدَا
 الشِّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا
 وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْبِغًا وَاجْعَلْ لِي مَسْبِغًا فِي
 الْفَلَاحِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي
 غَاضِيًا فَذَاوِ حَيْثُ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ
 وَأَنْزِلْنِي ذَا الْأَعْرَادِ وَمَجْلَى الْأَخْيَارِ وَبَسْبَدِي ^{طوس}
 بسند معتبر از ابن خالويه روایت کرده است که
 این مناجات حضرت امیر المؤمنین عم و امامان از
 فرزندان او است علیهم السلام که در ماه شعبان
 میخواندند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ

دُعَانِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمِعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ
وَاقْبَلْ عُذْرِي عَلَى إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَبَّتْ
إِلَيْكَ وَوَقَّفتْ بَيْنَ يَدَيْكَ مَسْكِينًا لَكَ
مُضْطَرِعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ تَوَائِبِي
وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَخَيْرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ خَيْرِي
وَلَا تَخَافُنِي عَلَيْكَ أَمْرٌ مُقْبِلِي وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَبْدِي
بِهِ مِنْ مَنَافِي وَأَتَقَوَّهَ بِهِ مِنْ طَلَبِي وَأَرْجُوهُ
لِعَافِيَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ بِأَسَدِي
فِيمَا تَكُونُ نِيَّتِي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي وَ
عِلَاقَتِي وَبَيْدِكَ لَا يَبْدُغُكَ زِيَادَتِي وَ

وَنَقِضْ وَنَقِضْ وَضَرْبِ إِلَهِي أَنْ حَرَمْتَنِي مِنْ ذَا
الَّذِي بَرَزْتَنِي فَإِنْ خَذَلْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي سَفَرْتَنِي
إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ
إِلَهِي إِنْ كُنْتَ غَيْرَ مَسِينٍ أَهْلَ لِرَحْمَتِكَ فَانْتَ
أَهْلُ أَنْ تُجُودَ عَلَيَّ بِغَضَبِكَ سَعِيكَ إِلَهِي
كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَفْعَالِي بَدَيْتُكَ فَقَدْ أَظْلَمْتُ
جِسْمِي نَوَكْتُكَ عَلَيْكَ فَقُلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَتَعَدَّيْتُ بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَسَوْفَ
مِنْكَ بِنَا لَكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي وَلَمْ
يَذَنْبِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْأَفْئَادَ بِالذَّنْبِ

إِلَيْكَ وَسَيِّلَنِي إِلَهِي قَدْ جَرَنِي عَلَى نَفْسِي فِي الْبَطْنِ
لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا لَمْ يَزَلْ بِرُكْ
عَلَى أَيْمَانِ حَبُونِي وَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَيْنِي فِي نَمَائِي
إِلَهِي كَيْفَ أَبْسُرُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَائِي
أَنْتَ لَمْ تَوَلِّني إِلَّا الْجَمِيلَ فِي جَوَانِي إِلَهِي
مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعَدُّ بَعْضِكَ عَلَيَّ
فَدَعْمَهُ جَمَلُ إِلَهِي قَدْ سَرَّنِي عَلَى ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا
وَأَنَا أَسْجُوخُ إِلَى سِرِّهَا عَلَى مَنِكَ فِي الْآخِرَةِ
إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تَظْهَرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَقْصُرْ عَنِّي يَوْمَ الْفِتْنَةِ

عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ إِلَهِي جُودِكَ كَسِطَ أَمَلِي وَ
 عَفْوِكَ أَفْضَلَ مِنْ عَلَيَّ إِلَهِي فَسِّرْ بِلِقَائِكَ بَوَّ
 نِي قَضِي فَيَسِّرْ عِبَادَكَ إِلَهِي اعْنُدْ أَدَى إِلَيْكَ
 اعْنُدْ أَدَمَنْ لَمْ يَسْتَغْفِرْ عَنْ ذُنُوبِهِ قَبْلَ عُدَّةِ
 بَا أَكْرَمِ اعْنُدْ رَأْسَ الْمَسِيُونِ إِلَهِي لَا تَزِدْ
 حَاجَتِي وَلَا تَحْبِطْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي
 وَأَمَلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ
 أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تَعَانِنِي إِلَهِي مَا أَطْلَقَتْ نَزْدِي
 فِي حَاجَةٍ قَدْ أَتَيْتَ عَمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ إِلَهِي
 فَلَا تَحْدُ أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا بَرْدًا وَلَا يَبْدُ

جَنِّبْ وَرَضَى إِلَهِي أَنْ أَخَذَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ

وَأَنْ أَخَذَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَأَنْ

أَدْخَلَنِي النَّارَ أَعْلَمْتَ أَهْلَهَا إِنِّي أَجْبُكَ إِلَهِي

إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنِّبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ

جَنِّبِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلِبَ مِنْ عِنْدِكَ

بِالْحَيَّةِ مَحْرُومًا وَتَدَّكَ كَانُ حَسَنِ ظَنِّي بِجُودِكَ

أَنْ تَقْلِبَنِي لِلنَّجَاةِ مَرْحُومًا إِلَهِي وَتَدَّ أَتَيْتَ عَمْرِي

فِي شَرِّهِ السُّهُوعَكَ وَأَلَيْتَ شَبَابِي فِي سَكْرَةٍ

الْبَنَاءِ عِنْدَكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَقِظْ أَبَامَ عَمْرِي أَعْدَا

مَيْكَ وَدَكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ

وَأَبْنِ عَبْدُكَ فَأَيْمُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُوسِلٌ بِكَرَمِكَ

إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ انْقَضَ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ

أَوْ أَجْهَكَ بِهِ مِنْ قَلْبٍ اسْتَجِأُ فِي مِنْ نَظَرِكَ وَاطْلُبْ

الْعَفْوَ مِنْكَ إِذَا الْعَفْوَ نَفْتُ لِكِرَمِكَ إِلَهِي لَوْ بَدَا

لِي حَوْلٌ فَاسْتَقِلْ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَفْقٍ

أَبْقِطْنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَدْرُكُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ

فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كِرَمِكَ وَلِيُظْهِرْ لِي مِنْ

أَوْسَاحِ الْعَفْوَ عَنْكَ إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ

تَأْمِنُ فَأَجَابَكَ وَأَسْنَعْتَ مِمَّ عَوْنِكَ فَطَاعَكَ

بِإِيْرٍ لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِبِ بِهِ وَبِأَجْوَادٍ لَا

لَا تَجِدُ عَمَرَ دَجَائِزَ تَوَابِهِ إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا بِدِينِهِ مِنْكَ
سَوْفًا وَلِسَانًا بِرُفْعِ أَلْيِكَ صِدْقًا وَنَظَرًا بِنُورِ
مِنْكَ حَقِّهِ إِلَهِي إِنْ مَنْ نَعَفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ
وَمَنْ لَا ذَنْبَكَ غَيْرَ مُخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَ عَلَيْكَ غَيْرَ
مَمْلُوكٍ إِلَهِي إِنْ مَنْ انْتَجَعَ بِكَ لِسْتَفِيرٍ وَإِنْ مَنْ
بِكَ لِسْتَجِيرٍ وَقَدْ لَدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تَحْبِطْ
ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْبِطْ عَمْرَ دَائِمِكَ إِلَهِي
إِنِّي فِي أَهْلِ دَلِيلِكَ مَقَامٌ مِنْ دَجَائِزِ الرِّبَاةِ
فِي حَبْلِكَ إِلَهِي إِلَهِي وَلَهَا يَذْكُرُكَ إِلَى ذِكْرِكَ
وَاجْعَلْ هَمِّي إِلَى رُوحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَجَدِّ

فَدَسِيكَ إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحُفْنِي مَحْدَاهَا
طَاعَتِكَ وَالْمَوَى الصَّاحِجُ مِنْ مَرْضَانِكَ
لَا أَفِدُ لِقَسِي دَعَا وَلَا أَمَلِكُ لَهَا تَقْنَا إِلَهِي
أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذِينُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُسْتَبِ
الْمُعِيبُ فَلَا تُجْعِلْنِي مِنْ صَرْفَ عَنْهُ وَجْهِكَ
وَحِجَّةَ سَهْوَةٍ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ
الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَأَزْأَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِصِيَا
نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَحْرِقَ أَبْصَارَنَا بِالْقُلُوبِ
حُبِّ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَةِ وَتَصِيرَ
أَوْدَانَنَا مَعْلَقَةً بِعَرْشِ دَسِيكَ إِلَهِي وَلِجَعَلْهُ

يَمِنْ نَادِيَةً فَاجَابَكَ وَلَا حِطَّةَ فَصَبِقَ
يَحْلَا لَكَ فَنَاجِيَهُ سِرًّا وَعَمَلًا لَكَ جَهْرًا ^{لهي}
لَمْ أَسْلُطْ عَلَى حَسَنِ طَيِّ قَنُوطِ الْأَبَاسِ وَلَا ^{نَفَقَةٍ}
رَجَائِي مِنْ حَيْلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتْ أَلْحِقَانًا
فَدَاسِطُتَنِي لَدَيْكَ فَاصْبِرْ عَنِّي بِحَسَنِ تَوَكُّلِي
عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ حِطَّتَنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ
لَطْفِكَ فَقَدِ بَهَمَتْنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِكَ عَطْفِكَ
إِلَهِي إِنْ أَنَامَتْنِي الْعَفْصَةُ عَنِ الْأَسْعَدَانِ لِلْفَقَا ^{كَ}
فَقَدِ بَهَمَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَالْإِنَّاكَ إِلَهِي إِنْ
دُعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دُعَانِي

اِلَى الْجَنَّةِ جَزِيدُ ثَوَابِكَ اَلْهِ قُلُوكَ اَسْئَلُكَ ^{لَكَ} وَ اَسْئَلُكَ
 اَنْبَهْلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْأَلُكَ اَنْ تَصْلِيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ مِنْ يَدِيْهِمْ ذِكْرَكَ وَلَا تَقْصُرْ
 عَهْدَكَ وَلَا تَقْصُرْ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا تَسْتَجِفْ
 بِاَمْرِكَ اَلْهِ وَاَلْحَقْنِيْ بِوَدِّكَ اَلَا اَلْحَقُّ وَكَرَّمَ
 لَكَ عَادِفًا وَعَنْ سَوَالِكَ مَحْرُوفًا وَعَيْنًا خَائِفًا
 مُرَافِقًا بَاذَا جَدَلٍ وَاَلَا كِرَامٍ وَصَلَّى ^{لَكَ}
 عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ وَسَلَّمْ وَسَلِّمْ
 كَثْرًا وَاَبْنِ افْعَا جَانِّهَا يَجْلِدُ الْقُدْرَاتِ
 وَبِرُضَائِيْ غَالِبٌ مَسْمُومٌ وَدَرْهَمٌ اَوْفَا ^ت

که حضور قلبی باشد خوانند و مناسب است ^{وار}
 حضرت رسول ^ص منقول است که هر که در ^{محو}
 ماه شعبان هزار مرتبه بگوید لا اله الا ^{الله}
 ولا نعبد الا اياه خالصين له الدين ولو
 كره المشركون حصتا عبادت هزار ساله ^{دو}
 عمل او بنویسد و گناه هزار سال او ^{محو} کند
 و از قبر بیرون آید با دوی سفید نورانی ^{سند}
 ماه شب چهارده و از اصداف بنویسد و ^{بکشد}
 معبر منقول است که از حضرت صادق ^ع سؤال ^{کردند}
 از فضیلت روزه و جیب حضرت فرمود که چراغ ^{قد}

گرویده ایداد روزه شعبان راوی گفت ما

^{شعبان}

رسول الله چه ثواب داد کسی که یکروز

روزه داد گفت والله بهشت ثواب است

^{حسب}

گفت باین رسول الله بهترین اعمال را و اینها

^{هر}

فوق و نصف کردن و طلب امرزش کردن

در این ماه نصف بکند همه او را ثواب

میکند چنانچه یکی از شما شریجه خود را

زینت کند تا آنکه در قیامت مانده گو

اخذ خود را و اینها حبش برساند

^{اول}

در بیان فضایل و اعمال ایام مخصوصه

نصف شعبان

ماهیست فی ایام البیض پسندهای معتبر^{ست} منقول
 از حضرت صادق علیه السلام که هر که در اوایل ماه^{شعبان را}
 روزه دارد بهشت او را واجب کرد و البته از
 حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استیجاب روزه
 سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه
 و از حضرت میرزا و همین عم منقولست که رسول
 خدا ص فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان^{بیت} و
 میگذرانند آنها را پس هر کس که بگوید خداوند^{کنایه}
 بیامرزد روزه دافان پر و روزهای ایشان را
 کردان و در روز نهم ماه شعبان روزه بسیار^{و کشت}

وموافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین ^ع
 است و از حضرت صاحب الامر ^ع فرمائی
 آمد که دوازدهم ماه شعبان روز ولادت حضرت
 امام حسین ^ع است پس روزه بدارید و این دعا
 بخوانید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا
 الْيَوْمِ شَهَادَةً قَبْلَ اسْتِئْذَانِهِ وَلَدَنِي
 السَّمَاءُ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا وَ
 لَمَّا بَطَأَ الْأَمْرُ أَلْفَيْدُ الْعَبْرَةِ وَسَيِّدُ الْأَسْرِ
 الْمَدُودِ بِالْضَرْبِ الْكَرِّ الْمُعَوِّضِ مِنْ قَدَرِ
 إِنْ أَلْعَنَ مِنْ سِلِّ الشَّقَاءِ فِي تَرْبِيَةِ وَلَدٍ

مَعَهُ فِي أَوَّلِهِ وَالْأَوَّلِينَ مِنْ عَتَرَةٍ بَعْدَهُ
وَعَتَرَةٍ حَتَّى يَذُكُّوا الْأَوْدَانَ وَتُشَادُّ الْأَوْدَانُ
وَيَرْضُوا الْجَبَادُ وَيَكُونُوا خِرَافًا وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مَعَ إِخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ
فَجِّمَهُمْ إِلَيْكَ أَنْ تُسَلَّ وَأَسْأَلُكَ الْمَقَرَّ
وَمَعْرِفَ مَسْئِلِي إِلَى نَفْسِي بِمَا قُوطِي فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِي
أَلْعِصَّةَ إِلَى مَحَلِّ دَمِيسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
عَتَرَتِهِ وَاجْتَنِبْنَا فِي فُرْقَتِهِ وَبَوِّنَا مَعَهُ دَارَ
الْكَرَامَةِ وَحَلِّ الْأَقَامَةِ اللَّهُمَّ وَكُنَا أَكْثَرَنَا
بِمَعْرِفَتِهِ فَكَرِّمْنَا بِرِيقَتِهِ وَادْرُقْنَا بِمَرَاتِقَتِهِ

وَسَابِقَتُهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ سُلَيْمٍ لِأَمْرِهِ وَبِكْرَ الصَّلَاةِ

عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَائِهِ وَأَهْلِهِ

اصْطَفَاهُ الْمَدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْآتِي

عَشْرَ الْجُودِ الزَّهْرِ وَالْحَيِّ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ ^{لِللَّهِ}

وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ وَاجْزِئْنَا

فِي كُلِّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْخَيْرَ الْحَمْدُ جَدِّكَ

وَعَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَتَحْنُ عَائِدُونَ بِغَيْرِهِ مِنْ

بَعْدِهِ تَشْهَدُ نُسْبَةً وَتَنْظُرُ أَوْبَةً آمِينَ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَدُبَارُ الْخَضِرِ وَعَسَلُ دُبَارِ

دِرَابُورِ وَمُسْتَحْبَاتُ وَكَيْفَةُ دُبَارِ الْخَضِرِ

بعد از این مذکور خواهد شد انشا الله تعالی

شیخ طوسی در این کرده است که حضرت امام ^{حسین}

در روز نهم این ماه منولد شده اگر احباً طاهر

روز را حرمت بدارد و اعمال را در این روز

بعد از روز نهم خصوصاً زیارت بهتر است و

شیخ بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت

کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز ^{هفتم}

ماه شعبان منولد شده است اگر چه چنان ^{مشهور}

چنانچه در ماه سه و جب مذکور شد اما

بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت

الْمَحْضَرِّ وَسَائِرِ أَعْمَالٍ خَيْرٌ مِنْهَا بِمَنْزِلَةِ

صِرِّهِمْ بِمَنْزِلَةِ بَعْلِ أَوْ دُرِّ مَنَاسِبٍ ~~فِي~~ ^{بَعْلِ} دَوَائِمِ

أَيَّامِ الْبَيْضِ فَمَاءِ شَعْبَانَ عَنِ سَنَدِهِمْ وَجِهَاتِهِمْ

فِي أَيَّامِهِمْ دَوَائِمِ فَمَاءِ وَجِبِ مَذْكُورٍ وَشَدِّ

سُنَّتِ أَيْ دُشَبِ سَنَدِهِمْ دُورِ كَعْتٍ وَدُشَبِ ^{چهار}

چهار دُكْتٍ وَدُشَبِ سَنَدِهِمْ شَشْرِ دُكْتِ نَمَازِ نَجَا

اَوْرَدَ وَدُشَبِ دُكْتِ بَعْدِ اَزْجَمِدِ سُوْرَةِ بَسْمِ

بَارَكَ الَّذِي بَيْنَ الْمَلِكِ وَفَلْهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

نَجَائِنْدُ وَدُشَبِ سُوْرَةِ هَايِ كِهْ اَزْ حِفْظِ

تَوَانْدُ خَوَانْدِ اَزْ رُویِ فَرَاغِ مَبْنُوعِ خَوَانْدُ

شب
و روزه هر سه روز سنت است و فضايل و اعمال

پانزدهم زیاده است که در این ساله توان نمود

و الکفای غایم باین صبح تراست و حضرت امیر

المؤمنین عم منقول است که حضرت امیر المؤمنین

فرمود که چون شب نصف شعبان شود

شش اعیان با آیند و روز شریف روزه ^{بناوید}

بدینیکه اول نا ایز این شب از حیوانات

میرسد که ایا استغفار کند هست که طلب

امروزش کند از گناهان خود و ما گناهان او

بیامرزیم ایا کسی هست که از ما طلب کند

دُوْپَرَانَا مَادُوْی اَوْدَا فَوَاحِ کُرْدَانِمْ وَاغْسَلْ
 دِرَایْنِ شَبِ سَنَتِ اَمِت وَاذْ حِضْرَتِ صَادِقِ عَمِنَعُو ^{لَسْتُ}
 کِه رُوْزِه بَدَا وِیْدِمَاهِ شِعْبَانِ دَاوَرِ شَبِ نَبِی وَاغْسَلْ
 کِیْدِ کِه بَاعَتْ تَحْقِیْفِ کَا هَا نِ شَا بَاشْدُو ^{اَنْفِ}
 شَمَا دَاوَرِ بَادِ وَاذْ جَمْلِ اَعْمَالِ اِیْنِ شَبِ دِیَارِ ^{حَضْرَتِ}
 اِمَامِ حَسَنِ عَمِ اِسْتِ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ زَیْنِ الْعَمَیْنِ ^{بَدِیْنِ}
 مَقُولِ سَتِ کِه هَر کِمِ خَوَاهَدَانِ مَصَافِی کِنْدِ
 رُوْحِ صِدِّ وِیْسِتِ چِه دِهَزْ اَوِ سَیْمِ لَسِرِ دِنَا ^{وَرِ}
 کِنْدِ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَمِ دَاوَرِ شَبِ حُضْرَتِ شِعْبَانِ
 زَیْرَا کِه لَکِ وِیْسِیْرَانِ دِرَایْنِ شَبِ زِخْدَا خَصِ ^{مِیْطَلِبِنْدِ}

حوتحال
که زیارت حضرت بیابند و در حضرت میابند پس
کسی که این زیارت را از آن باب و مضامین کند و از جمله ^{نشانه}
پنج پیغمبر اولو العز و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی
و محمد صلوٰه الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده ^{اند}
به شرف و معرب و غیر و حیثان و آدمیان و اخصی ^ب
صادق ^ع متقول است که در شب شنبه شعبان می آید
جمیع کاهان کسی که زیارت کند از حضرت رانده ^{است}
و آن زیارت از حضرت است که بیای تا بعضی گشته
روابد و بجانب راست آسمان و جانب چپ و نیاید
سر نظر کند پس باین گشت اشاره کند بجانب ^{سب}

فَبَدَّ بِكَوْنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

وَرَحِمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَكَرْبِي أَزِيدُ وَأَنْ مَبْسُوطٌ

بِعِلِّهِ أَوْ دَبْهَرِ اسْتِ وَازْجَمْلِ انْهَا بَرِ اسْتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْعَبْدِينَ

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْوَلِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بَابْنِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي عَمَّتِي

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا بَنِي خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا ثَارَ اللَّهِ وَيَا بَنِي ثَارِهِ وَالْوَيْلُ لِمَنْ نَوَّسَهُ

أَنْتَ قَدِ افْتَدَيْتَ لَصَلَاةٍ وَأَنْتَ لَزَكَاةٍ وَأَمْرٌ

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ اطَّعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

حَتَّى آتَاكَ الْبَقِيَّةَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَكَ وَ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ

بِذَلِكَ فَرَضَيْتَ بِهِ بِأَمْوَالِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْدَادِ الشَّامِ

وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُجَسِّكَ أَجَاهِلَتُهُ بَانِجًا ^{وَسَيِّئًا}

وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مَدْهَاتِ ثِيَابِهَا وَاشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دُعَائِ الْمُرِيدِينَ وَأَمْرُكَ كَانَ
الْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدُ أَنَّكَ

الْإِمَامِ الْبِرِّ الْبَقِيَّ الرَّزِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيَّ وَ

اشْهَدُ أَنَّ الْأَعْمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْتَقْوَى وَ

أَعْلَامِ الْهَدْيِ وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةَ عَلَى

أَهْلِ الدُّنْيَا وَاشْهَدُ أَنَّكَ وَمَلَائِكَتُكَ وَأَنْبِيَائُكَ

وَرُسُلُكَ إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَبَائِكُمْ مُؤْمِنٌ بِشَرِّاعِ

دِينِي وَخَوَاتِمِ عَلَى وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي

لِأَمْرِكُمْ مَتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَوْلِيائِكُمْ

وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى سَائِرِ

وَعَلَى غَائِبَتِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بِسْمِ

وَكَلْتُ نَمَازِ زِيَارَتِ مَبْكُودِ الْكِنَازِ دَايِمِشَادِ

زِيَارَتِ بَكُودِ نَزْوِیَسْتِ الْكَرَازِ دُودِ زِيَارَتِ

بِسْمِ فَضْلِ زِيَارَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ شَهِيدِ بَكُودِ

بِكُودِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ ^{السَّامِ}

عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ ^{مَنْ}

الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ ^{الشَّهِيدِ}

السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامِ عَلَيْكَ

أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَيَا بْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ

سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَرَضْتُ بِهِ لِي فُضْدَةً بِأَوَّلِ سَاعَةٍ
شَهِدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ بِكَدِّ وَبُكُودِ السَّلَامِ
عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجِبَاتِ السَّلَامِ
عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَآوِدَاتِ السَّلَامِ
يَا أَنْصَادَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَادَ
رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَادَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَادَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَادَ أَبِي مُحَمَّدٍ
ابْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَادَ
أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتُمْ وَأَنَا صِبْغٌ وَطَائِفٌ لَادٍ

الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَقَدْ أَعْظَمْنَا لِبَنِيكَ

مَعَكُمْ فَأَنْزَلْنَاهُمْ فِي لَيْلٍ وَبَارَزَهُمْ

فَإِنْ رَجَبٌ وَدُرَيْمٌ وَبَيْنَهُمَا سَبْعُونَ سَنَةً

عَبْدٌ وَشَاهِدٌ بِأَنَّكَ دُفِنْتَ فِي هَذِهِ الْمَسْجِدِ

بِهِنَّ طَرِيقُ دُفْنِ مَيِّتٍ كَرِيمٍ وَدُفْنِ

وَمَبْسُوطٍ وَادْرُكْ كِتَابَ حَقِّكَ الزَّائِرُ ذَكَرَكَ دَامَ

خَوَاهِدُ بَانَ كِتَابٌ رَجُوعٌ نَمَائِدُ وَادْجَلُهُ بَرَكَاتُ

إِنْ شِئْتَ أَنْ تَكُنْ وَلَدْتُ وَأَنْفَا لِسَعَادَاتِ خَيْرِ

صَاحِبِ الْأَعْرَافِ دُونَ شَيْءٍ وَافْعُ شَدِيدُ بَابِ

سَنَاتِ كَيْفَ ابْنُ عَمَارٍ أَدْرَأَ بَيْنَ شَيْءٍ خَوَاتِمِ

بمنزله زيارته يحضرنا يا اللهم تجو لبنا
 هذه ومولودها وتحبك وموودها التي فر
 الى فضلها فضلا فمت كما بك صدقا وعدلا
 لا مبدل لك ما انك ولا معقب لا بانك نود
 لنا في وصياؤك المشرق والور في طمحاء
 الذي نور الغالب المسور رجل مولده وكرم
 مجده والملك شهده والله ناصر ومو
 اذا ان معاده والملك امداده سيف الله
 الذي لا ينو ادنوده الذي لا يجو ادوا
 الذي لا يصو امداد الدهر ونواميس العو

وَلَا تَلَا أَمْرًا وَمِنْزِلًا عَلَيَّهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يَنْزِلُنِي
لَيْلًا أَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالشَّيْرُ أَجْمَعُونَ وَحِيدٌ
وَلَا ذَا إِمْرَةٍ وَفِيهِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى خَائِنَتِهِمْ وَ
فَائِزِهِمُ الْمَسْئُورِينَ عَوَالِمِهِمْ وَأَذْكَائِنَا أَبَا
وَضْهُوْدَهُ وَفِيَامَهُ وَأَجْعَلْنَا مِنْ أَضْدَادِهِ
أَفْرَنْ تَادُنَا تَادُهُ وَكُنْبِنَا فِي أَعْوَانِهِ
خَلَصَانَهُ وَأَحْيَانَهُ دَوْلَتِهِ نَاعِيْنِ بِصِحَّتِهِ
غَائِبِينَ وَحَقِيقَةً فَائِزِينَ وَمِنْ أَسْوَأِ سَائِلِي
بَا أَدْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَحْمَدَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ وَاللَّعَنَ
جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُم بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَرْحَمَ
الْحَاكِمِينَ وَزَيْدِ شَهِيدِ وَابْتَكَرَهُ اسْتَكْرَاهُ
پدوم امام زین العابدین عماها و نادر شب
نیم شعبان نزد خود جمع کرد و شرب است
دو نعل اول نماز میکرد و دو نعل دوم دعا
میکرد و نماز امین میکرد و دعا میخواند
استغفار و طلب آمرزش میکرد و نماز استغفار
میکرد و تا صبح طالعه میشد یعنی بعد از نماز
شب و نمازهای این شب بسیار است و از ^{حمله}

انها چهارده رکعت است هر دو رکعت یک

اینما از

سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه

بعد

از آن حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت

ند

از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند

و بعد از نماز این دعا بخواند اللهم في

إليك فقير ومن عندك خائف وفيك

مستجير رب لا تبذل اسمي ولا تغرب حبي رب

لا تجهد بدلي اللهم إني أعوذ بك بعفو

من عفوئك وأعوذ برضاك من سخطك

تسب

وأعوذ بك منك جل ثناؤك أنت كما

عَلَى نَفْسِكَ وَتَوَقَّى مَا يَقُولُ الْفَائِزُونَ دَبَّ صَلَّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْلَمِي كَذَا وَكَذَا وَحَاجَا
 اعْلَمِي كَذَا وَكَذَا احَاجَاتِ خُودِ وَاِيَادِ كُنْ
 اَكْرَامِيَا وَابَانِيَا هُ كَرِيمِيَا هُوَاللهُ يَعْلَمُ اَوْدَ
 مَيَشُود بَانِيَا وَحَضْرَتِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّ ^{فَضْلَتُ} وَدَوْدَا
 اِنْ اَحَادِيثِ سَيِّدَا رَايْتِ وَلَيْسَا مَعْنِيَا وَحَضْرَتِ
 اِمَامِ مُحَمَّدِيَا فَرَعَمَ مَنَقُولَتِ كِه شَيْخِي شَعْبَانِ ^{بِهَرِي}
 شَيْخِي هَايْتِ بَعْدَ اَزْ شَيْخِي فَدَوْدَ وَحَقَّقَا فَضْلِ خُودِ
 دَوْدَا بِرِ شَيْخِي بِيْدَا كَانِ عَطَا مَنِيَا بِدَوْدَا حَسَانِ
 كَا هَا نِ اِيْشَا نَرَايِ اَمْرُو دِ پَسِ سَعِي كُنْدِ دَوْدَا عِبَادَتِ

در این شب که این شبی است که حقیقتاً بذات مقدس^ش
خود سو کند یاد کرده است که ساینی را ارد^{گا}
خود در نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب^{است}
نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت فراد^م
بازای شب قدوس که از برای پیغمبر فراداده است^{ست}
پس اهتمام نماید در این شب و غاوشا کردن^{خدا}
بدوستی که هر که در این شب صد مرتبه سبحان^و
الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر^{صد}
مرتبه لا اله الا الله بگوید حق تعالی کتبا^ن
گذشته او را پیا میزد و حاجتهای دنیا و ا^{حق}

او را بر آورد خواه طلب نماید و خواه طلب نماید
 راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کد
 است فرمود که بعد از نماز حقیقت دو رکعت
 نماز بکنی دو رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها
 الکافرون و دو رکعت دوم سوره قل هو الله
 بخوان و بعد از سلام سی مرتبه سبحان الله و سی
 مرتبه
 و سی مرتبه الحمد لله و سی چهار مرتبه الله اکبر
 بگویند و اگر بزرگترین شیخ حضرت فاطمه صلو
 الله علیها بخواند ظاهر آخوب باشد پس این دعا
 بخواند یا من الیه علما و العباد فی الممات و

إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْخَلْقُ فِي الْمَلِيَّاتِ بِأَعْيَامِ الْجُمْهُرِ وَالْحَقِيقَاتِ
بِأَمْنٍ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَنَصَرِي
الْحِطْرَاتِ بِأَدَبِ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِّيَّاتِ بِأَمْنٍ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَلَمْتُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ
فَبِالْإِلَهَةِ إِلَّا أَنْتَ أَجِبْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
مِمَّنْ نَظَرْتُ إِلَيْهِ فَرَحْنَهُ وَسَمِعْتُ دُعَاءَهُ فَاجِبْنِي
وَعَلِمْتُ اسْتِفَالَهَ فَانْفَلَنِي وَتَجَاوَزْتُ عَنْ سَائِرِ
خَطِيئَتِي وَعَظِيمِ جَوْرِي فَقَدْ اسْتَجَرْتُ إِلَيْكَ مِنْ
دُنُوِّي وَتَحَايَاكَ إِلَيْكَ فِي سِرِّ عِبَادِي اللَّهُمَّ

فَدَعَلَىٰ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَأَحْطَطُّ أَخْطَايَا^{سَيِّئَاتِي}
بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَدَّدَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
كَرَامَتِكَ وَأَجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ
اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ بَعِيَادَتِكَ وَ
جَعَلْتَهُمْ خَالِصِينَكَ وَصَفْوَتِكَ اللَّهُمَّ خُذْهُ
وَنُورْ مِنْ الْخَيْرِ أَوْحُظُّ وَأَجْعَلْنِي مِنْ سَلَامَتِهِمْ
وَفَارِقَتِهِمْ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي
مِنَ الْإِذْيَارِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّ آلِي طَا^{عَتِكَ}
وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَبِرِّقَتِي عِنْدَكَ سَيِّدِي
إِلَيْكَ مُلْجَاءِ الْهَارِبِ وَمِنْكَ مُلَمَّسِ الْهَارِبِ

وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَقْبِلُ الثَّانِي بَادِبَتْ
عِبَادُكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَ
أَمَرْتُ بِالْعَفْوِ عِبَادُكَ وَأَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ
فَلَا تُخْرِجْنِي مَا دَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَسِّسْ
مِنْ سَائِرِ نَعَمِكَ وَلَا تُجِثِّنِي مِنْ خَيْرِ سَمِيكَ فِي
هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي
مِنْ شَرِّ أَوْلِيائِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذِكْرِكَ
فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ
بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَيُّهَا اسْتَحْفَظْ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي
بِكَ وَتَحَقَّقْ دَجَائِي لَكَ وَعَلِفْتُ نَفْسِي بِكَ

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَاکْرُمُوا الْكُفْرَيْنَ اللَّهُ
 وَاحْضِضْني مِنْ كَرَمِكَ بِحَرَمِ نَدِيمِكَ وَأَعِزَّنِي
 بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَيْكَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ
 تَحْسِبُ عَلَى الْخَلْقِ وَيُصِيقُ عَلَى الْوَرَقِ مَنِي
 أَقْوَمُ بِصَبَاحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمُ بِحَرَمِ عَطَائِكَ وَ
 أَسْعَدُ بِسَائِغِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ لَذْتُ بِحَرَمِكَ وَ
 نَعَزْتُ بِكَرَمِكَ وَأَسْعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوِ
 وَجْهِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجَدِّي بِمَا أَسْأَلُكَ وَ
 أَنْزِلْ مَا أَلْتَمَسْتُ مِنْكَ يَا لَيْسَ بِأَعْظَمَ مِنْكَ
 لَيْسَ كَسِجْدِهِ مَبْرُورِي وَمِيكَوِي يَا رَبِّ بِسْمِ اللَّهِ

۱۱۶۰
یا الله هفت مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله

مرتبه عاشاء الله لا تقوى الا بالله ده مرتبه

لا قوة الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد

وال محمد بفرست آنچه خواهی حاجت خود را از خدا

بطلب بخنداسو کند که اگر بعدد فطرات باران

حاجت بطلبی بخفتعالی ترا بانهام پیرساند بگو

و فضل خود و بروایت دیگر بعد از حمد هفت

مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا ادب محمد و

شیخ گفته است پس بگوید ای الهی تعرض لک

في هذا الليل المتعرضون وضدك الفاسدون

وَأَمَّا فَضْلُكَ وَمَعْرُوفُكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي

هَذَا اللَّيْلِ نَفْثَاتٌ وَجَوَازُ عَطَايَا وَمَوَاهِبٍ وَ

مَنْ عَلَى مَرْتَبَاتٍ مِنْ عِبَادِكَ وَمَنْعَهَا مِنْ لَدُنْكَ ^{لَسِيَقُ}

لَهُ الْعَنَابَةُ مِنْكَ وَهِيَ أَنَا ذَا عَيْدِكَ الْفَقِيرُ

إِلَيْكَ الْمَوْمِلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ

بِأَمْوَالِي بِفَضْلِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلِ عَلَى ^{حَدِّ}

مِنْ خَلْقِكَ وَعَدْتُ عَلَيْكَ بَعْدَ نَدْوَةٍ مِنْ عَطْفِكَ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

الْحَيِّينَ الْقَاضِيِينَ وَجِدْ عَلَى بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ

بَادِبَ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَائِمِ الْبَيْتِ

وَاللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُكَ اَمْرَتْنِىْ فَاَسْتَجِىْبُ لَكَ مَا
وَعَدْتَنِىْ اَنْكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيْعَادَ مَوْلَاكَ كُوَيْدُكَ
ابن دعائی بسپاد خویش و از دعاهاى این شب
است اما ظاهر اجزاء آن عمل سابق نیست و این
بابویه از حضرت امام حسن مجتبیٰ عم و روایت
کرده که هر چند بر حضرت رسول ص و ائمه
و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب
سبعان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت
سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سو

فَلْيُحَوِّطِ اللَّهُ أَحَدًا يَخُوتَانِ لِسَجْدَةٍ وَوَنَدَرُ سَجْدَةٍ
بِكُونِنَا اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَتَايَ وَخِيَالِي
يَا أَصْنَى الْعَظِيمِ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُكَ غَيْرُكَ يَا عَظِيمِ لِسِ هَرَكَةِ ابْنِ
عَلِ زَايَا اُوْدِ مَحْمُودِ كَنْدِ حَقِّ نَبَايِ اُوْدِ هَقَّتَا
دُوْدِ هَزَادِ كَنَاهِ رَاوِ مِثْلِ اَنْ حَسَنَهُ دَر نَامَةِ عِلَاشِ
بَنُو سِيدِ وِ مَحْمُودِ كَنْدِ اَزِ پِدَرِ وِ فَا دَر شِ هَقَّتَا هَزَادِ
كَنَاهِ رَاوِ نَمَا زِدِ بِكِرْمَا زِدِ بِتِ كِه غَاثَهُ وَخَا^{صه}
اَزِ حَضَرَتِ رَسُولِ صَ رَاوِ بِتِ كِرْمَه اَنْدَكِه
حَضَرَتِ فَرْمُودَكِه دَر شَبِ نَهْمَةِ شَعْبَانِ دَر خَوَابِ

بودم جبرئیل عم بر من نازل شد و گفت ای محمد ^بجواب

میروی در این شب گفت نیمه شعبان است پس ^{شد}چون

بر خیز اینقدر از بسوی قبرستان یغیغ و گفت سر

بلند کند بسوی آسمان بدستی که این شب پیش

که درهای آسمان در این شب ^{یعنی}گشوده میشود

درهای رحمت و درهای خشودی و درها^ی

امر و شکرگاهان و درهای فضل و احسان و

های توبه و درهای نعمت و درهای جود و

بخشش و می امر و بحق تعالی از بنده کان در ^شان

شب موهای چهار پایان و پشمهای آسپا^ن

اجمده هر که اجبا کند این شب را بگفتن ^{کبر} الله
 و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و
 قرآن خواندن و طلب امر و شر و استغفار نمودن
 بهشت در اخوت جای او باشد و کتاهما
 گذشته و اینده او امر زبده شود ای محمد هر که
 در این شب صد مرتبه رکعت نماز کند هر روز ^{کعت}
 بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
 و چون از همه فارغ شود ده مرتبه اینه الکرسی و
 ده مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان
 الله بگوید حق تعالی صد کتاه کیره هلاک ^{کسته}

او را بیاورد و بعد هر سوره و تسبیح نصی ^{بهشت} در
با وعظا کند و شفاعت او را قبول کند هر صد ^{نقاز}
اهل خانه او و خویشان او و شریک بر داند او را
در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران اینها
ثواب عبادت کننده گان اینها را با وعظا کند
آنکه از ثواب اینها چیزی کم شود پس احب ^{این} کن
شب را بجمعه و امر کن امت خود را که ^{کنند} احب
انرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت ان بد ^{سنة}
که این شب پست بسیار شریف با محمد من چون ^{ببرد}
نوی امدم جمیع ملئکه اسمائها پای خود را ^{حفت}

کرده بودند و نزد خدا بیاد مشغول بودند ^{بعضی}

ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند ^{بعضی}

سجود بودند و بعضی مشغول بودند بدعا ^{بعضی}

بیکس و بعضی پیش ^{سینه} و بعضی استغفار یا محمد ^ص

حق تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بنده ^{کائنات}

می افکند و می آرد و هر مومن را که بنماز ایستاده ^{باشد}

باشد مشغول پیش ^{سینه} باشد یا در رکوع و سجود

باشد یا مشغول یا دعا باشد و این شصت ^{که}

هر که دعا کند البته دعا بش ^{که} مستجاب میشود و هر

نوبه کند نوبه اش مقبول میگردد ^{که} و محرم کسب

المؤمنين
از چهار این شب محروم گرد و از حضرت امیر
منقولست هر که دو شب پنجه شعبان صد رکعت نماز
بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی ده هود
ده مرتبه بخواند نمرد دل او در دوزخی که دلها
نرسیده باشد و نمرد تا آنکه صلاک پدید
آورد این کرد انداز عذاب الهی بقرا ایشان بسیار
دهند او را به بهشت و سیقرانها باشند که
دو شب و هروز برای او استغفار میکردند
ساعات شب و دوز و ده نفر که او را حفظ
میکردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت

رَسُولُ مَعْدُودٍ ابْنِ شَيْبَةَ غَامِجُوا نَدَا اللَّهُ
 أَفْنِمَ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِدِكَ
 وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا نَبْلِغُكَ بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنْ الْبَقَرِ
 مَا يَهْوُونَ عَلَيْنَا بِهِ مَعْصِيَاتِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
 بِأَسْمَائِنَا وَأَبْصَادِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْنَا وَ
 الْوَارِثِ مِثْلًا وَاجْعَلْ ثَوْدَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَ
 انْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَاَنَا وَلَا تَجْعَلْ مَعْصِيَتَنَا فِي
 دِينِنَا وَلَا تَجْعَلْ الدُّنْيَا أَكْبَرُ هِمِّنَا وَلَا تَبْلُغْ
 عَلَيْنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مِنْ لَأِبْرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَابْنِ دُعَايَ بِأَمْعِ كَامِلِي

و منضم جمیع مطالب بنیاد آخرت و چون دعا ^{کند}
 این زیاده که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین ^ع
 بوده است و از دعا های این سببست و در اوقات ^{دیگر}
 نیز می توان خواندن منکر معانی از باشد نافه ^ش
 نماز و توابش عظیم باشد بدانکه سید جلیل ^{این}
 طاهر علیه الرحمه در کتاب انبال روایت کرده ^{ست}
 که کمیل این زیاده گفت دوزی بامولای خود حضرت
 امیر المؤمنین ^ع در مسجد بصره نشست بودم
 شعبان مذکور شد حضرت که هر بنده که ^{نشست}
 بیادش آید و دعا حضرت ^{این} حضرت ^ع را داد

شب بخواند البتہ غای و مستجاب کرد چون حضرت
 بمنزل مراجعت نمود شب بخیمت او رفتیم چون فراد
 پرسیدیم کار آمده ای کبیل عرض کردم بطلب عا
 حضرت خضر عا امدام فرمود که بنشین ای کبیل
 این دعا را حفظ نمای و هر شب جمعه یار و هر
 یکشنبه یار و هر سالی یکشنبه یار و عمری یکشنبه
 بخوان تا کفایت شتر دشمنان او شود و یار
 کرده شوی و البتہ امر رنیده شوی ای کبیل طو
 صبح و خیمت نوموجب آتش که ترا چنین ^{بغنی}
 و کرامتی ممتاز و سرافراز کرد انهم پس گفت ^{پس}

ودعانا نعلم من نوديسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل
شيء وبقوتك التي قهرت بها كلشي وخضع
كلشي وخبروتك التي غلبت بها كلشي و
يعزتك التي لا يقوم لها شيء وبعطيتك
التي ملأت كلشي وسلطانك الذي علا
كلشي وبوجهك الباقي بعد قناء كلشي و
باسمائك التي ملأت اركان كلشي وعلبك
الذي احاط بكلشي وسود وجهك الذي
اضاء له كلشي بانور بافدوس با ارك

١١١
نُوبًا
الْأَوَّلِينَ قَبْلَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي نَهَيْتَ لِعَصَمِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي نَزَلَ الْبَغِيءُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
مَحَبَسُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
نَزَلَ الْبَلَاءُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
نَقَطَعَ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ
وَكُلِّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْقَرْتُ
إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَ
أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْخِلَنِي مِنْ فَرْجِكَ وَأَنْ
تُؤَدِّيَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْخَاضِعِ مُنْذِلٍ لِلْخَاشِعِ أَنْ تَسْلِمَنِي
وَتَوْحِيَنِي وَتَجْعَلَنِي بِفَيْضِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَفِي جَمْعِ
الْأَحْوَالِ مُوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ
مَنْ أَسْتَدْتَّ فَائِزًا وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ
حَاجَةً وَعَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَةً اللَّهُمَّ عَظُمَ
سُلْطَانُكَ وَعَظُمَ مَكَانُكَ وَخَفِيَ مَكْرُوكُكَ وَ
خَفِيَ ظَهْرُ أَمْرِكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ
وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَاقُ مِنْ حُكُومِكَ اللَّهُمَّ لَا
أَجِدُ لِدُنُوِّي غَايِرًا وَلَا لِبُعَادَتِي سَائِرًا وَلَا
لِسَيِّئِي مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بَأْسًا يَجْسَنُ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ
نَفْسِي وَتَجَرَّاتُ بِجَهْلِي وَسَكَتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ
يَا وَمَنْكَ عَلَى اللَّهِ أَلَمْ تَوْلَايَ كَمْ مِنْ بَيْنِ سِتْرَةٍ
وَكَمْ مِنْ فَادِجٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَفَلَمْ تَعْلَمْ وَكَمْ مِنْ
عِثَارٍ وَفِتْنَةٍ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعَهُ وَكَمْ مِنْ نَبَأٍ
جَمِلَ لَسْتُ أَهْلًا لَكَ تَشَرُّهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بَدْوِي
وَأَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَفَضَرْتُ بِي أَعْمَالِي وَتَعَدَّدَتْ
بِي أَغْلَالِي وَحَبَسَنِي عَنْ يَقَعِي بَعْدَ أَمَالِي وَ
خَدَعَنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَنَفْسِي بِخِيَانَتِهَا وَ
مَطَأَ بِي بِأَسْبَدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ أَنْ لَا يَحْجَرَ

عَنْكَ دُعَائِي سَوْءٌ عَلَى وَفِيَّ إِلَى وَلَا تَقْصِرْ عَنِّي
مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تَجْلِسْ نَا لِعَمُوَّةٍ
عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خَلَوَائِي مِنْ سَوْءٍ يَنْبَغِي وَإِسَاءَةٍ
وَدَوَامٍ تَقْرِي بِطِي وَجْهَهَا إِلَيَّ وَكَرَّةَ شَهْوَائِي وَ
عَفْلِي وَكُنِ اللَّامُ بَعْدَكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ
كَلَامًا دُونًَا عَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا
وَدَيِّ مَن لِي بِغَيْرِكَ اسْأَلُكَ كَسْفَ ضَرْبِي وَالنَّظَرَ
فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ اجْرِبْ عَلَى حَكَمًا
فِيهِ هَوَايَ نَفْسِي وَلَمْ أَجِزْ مِنْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ
عِنْدِي فَتَرْتَبِي بِهَا هَوَايَ وَأَسْعِدُهُ عَلَى ذَلِكَ

الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزْتَ بِمَا جَرَى عَلَى مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ
 حُدُودِكَ وَخَالَفْتَ بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَكَ الْمَجْدُ
 عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حِجَّةَ لِي بِمَا جَرَى عَلَى مِنِّي
 قَضَاؤُكَ وَالزَّمَنِي حَكِيمٌ وَبَدَلَاؤُكَ وَقَدْ أَثَبَّنَكَ
 يَا إِلَهِي بَعْدَ نَقْصِي وَأَسْرَأِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدًا
 نَادِمًا مُنْكَرًا مُسْتَقْبِلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيَا
 مُقَرَّامًا مُعْتَرِفًا لَا أَحَدًا مُقَرَّامًا كَانَتْ مِنِّي
 وَلَا مُقَرَّعًا أَنْتَ وَجِبَ إِلَيَّ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَوْلِكَ
 عَذْرِي وَأَدْخَالَكَ إِيَّايَ فِي سَعَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ
 اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَذْرِي وَأَدْخَمْ سِتْرِي

وَنَكِّنِي مِنْ شِدَّةِ ثَنَائِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي

وَرِقَّةَ جِلْدِي وَرِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَ

ذَكَرَنِي وَتَرَبَّسَنِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَاءَ ^{تَقْ}

بِرِّكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَدَبِّي أَنْزَاكَ

مُعَذِّبِي بِأَرْكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا

أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَهَجَّ بِرِسَالَتِي

مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ

وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا

لِرَبُّوبِيَّتِكَ هَيَّأْ لِي أَنْتَ الْكَرَمُ مِنْ أَنْ تُصِغَ

مِنْ دِينِهِ أَوْ تُبْعِدَ مِنْ أَدْنَاهُ أَوْ تُشِيرَ مَنْ

أَوَيْتَهُ أَفْتَسَلِمَ إِلَى الْبَدَاةِ مَنْ كَفَنَهُ وَدَحِنَهُ
 وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَيَّ وَمَوْلَايَ
 انْشَلِطِ النَّارَ عَلَى وَجْهِ خَرَّتْ لِعَظْمِكَ
 سَاجِدَةٌ وَعَلَى التَّسْنِ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ مَنَّا
 وَلَيْتَ كَرَّمَكَ مَا دَحَنَ وَعَلَى قُلُوبٍ اعْرِفَتْ هـ
 بِأَلْهِيَّتِكَ مَحَقَّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرٍ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ
 بِكَ صَادَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحٍ سَعَتْ
 إِلَى أَوْطَانِ تَعَبَّدِكَ طَائِعَةً وَاسْتَادَتْ
 بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْنِعَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ
 وَلَا أُخْبِرُ بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمَ نَادٍ

وَأَنْتَ بَعْدَ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ

عُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى

أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ

مَكْنُوءٌ بِسِرِّ بَقَاؤِهِ فَصِيرُ مَدَنَةٍ فَكَيْفَ

إِحْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ دَفُوعِ

الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ يُطَوِّلُ مَدَنَتَهُ وَ

يَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا

يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِ وَسَخَطِكَ

وَهَذَا مَا نَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ

بِأَسْبَدِّ تَكْبَفِي بِي وَأَنَا عَبْدُكَ

الضعيف الذليل الخفيير المسكين المستكين
يا الهي وبي وسيدي ومولاي لا اله الا هو
اليك اشكوا ولما منها اخرج وابكي لا اله الا انت
وسيدني اول طول البلاء ومدني فلان صبرني
في العفوبات مع اعدائك وجمعت بيني و
بين اهل بدلائك وفرقت بيني وبين احبابك
واولئائك فهبتني يا الهي وسيدي و
مولاي ودي صبرت على عذابك فكيف
اصبر على فراقك وهبتني صبرت على حيد
نارك فكيف اصبر عن النظر الى كرامتك

أَمْ كَيْفَ اسْتَكْبَرْتُ فِي النَّارِ وَرَجَّأْتُ عَفْوَكَ هـ

فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَفْسِمُ ضَارِدًا قَالَتِي

تَرْكِيَّتِي يَا طِفْلًا لَا ضِحْنَ إِلَيْكَ يَبْنَ أَهْلِيهَا

صَبِيحَ الْأَمَلِينَ وَالْأَصْرَحْنَ إِلَيْكَ صَرَاخَ

الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا تَكِبَنَّ عَلَيْكَ بَكَاءُ

الْفَانِئِينَ وَلَا تَفَادَيْتَكَ بَنَ كَثَّ بَاوَدَتِي

الْمُؤْمِنِينَ يَا غَابَةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ

الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ

وَيَا إِلَهَ الْعَارِفِينَ لِمَنْ أَقْرَأَكَ سُبْحَانَكَ

يَا إِلَهِي وَتَجِدُكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ

مُسْلِمٍ سَجَنَ فِيهَا مَخَالَفَتَهُ وَذَانِ طَعْمِ عَذَابِهَا
مِعْصِيَتِهِ وَحَسْبُ بَيْنَ أَجْلَانِهَا حَيْرٌ وَجَرٌّ
وَيُضِجُ إِلَيْكَ صَاحِبُ مَوْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَبِنَادِكَ
بَلِيَّانِ أَهْلِ نُوحَيْدِكَ وَيَبْثُلُ إِلَيْكَ هـ
بِرَبِّهِ نَبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَفْنَى فِي الْعَذَابِ
وَهُوَ يَرْجُوا مَا سَلَفَ مِنْ حَلِيلِكَ وَذَانِكَ
وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ اسْتَكْنَى فِي النَّارِ وَهُوَ يَأْمُرُ
فَضْلَكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ حُرِّقَتْ هَبِيمَتَا
وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ
تَسْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ

كَيْفَ يَغْلِقُ بَيْنَ أَطْبَافِهَا وَأَنْتَ نَعْلَمُ صِدْقَهُ
أَمْ كَيْفَ تَرْجُوهُ ذَبَابِئِهَا وَهُوَ بِكَ بِأَنَّ
وَبِهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو أَفْضَلَكَ فِي عَيْتِهِ مِثْلَهَا
فَتَرْكُهُ هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ لَظَنُّكَ بِكَ وَلَا
الْمَعْرُوفِ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلَهُ لِمَا عَامَلَكَ
بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ فَبِأَيِّ لَقْفَةٍ
أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَغْذِيبِ حَاجِدٍ بِكَ
وَفَضْلِكَ بِهِ مِنْ إِخْلَادٍ وَمَعَانِدٍ بِكَ لَجَعَلْتَ
النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ
لِأَحَدٍ مِنْهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لَكِنَّكَ تَقْدِرُ

اسْمَاؤُكَ اَمْنَمْتُ اَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ الْكَافِرِينَ مِنْ
 الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمَعَاصِرِ
 وَاَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ تِلْكَ مُبْدَأُ وَقْتُكَ بِيَا
 الْاَنْعَامِ مُنْكَرًا اَمِنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَرَّكَ اَنْ
 فَاسِفًا لَا يَسْتَوْنَ اِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْئَلْكَ
 مَا لِقْدَةُ اَلَّتِي تَذَرُهَا وَبِالْقَصِيَّةِ اَلَّتِي
 وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبَ مِنْ عَلَيْهَا اَجْرُهَا اَنْ هَبْ
 لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي ذِي السَّاعَةِ كُلِّ
 جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ مَيْسَرَةٍ
 اسْرَوْتُهُ وَكُلِّ حَيْثُ اَعْلَيْتُ كَمْتَهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ

اَخْفَيْتَهُ اَوْ اَظْهَرْتَهُ وَكُلَّ سِتْنَةٍ اَمَرْتُ بِاَيِّهَا
الْكِرَامَ الْكَائِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا
بَكُونُ مِنْهُ وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ حَوَارِيٍّ
وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَالشَّاهِدُ
لِيَاخْفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِقُدْرَتِكَ
سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّيَ حَقِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ اَوْ
اِحْسَانِ فَضْلِكَ اَوْ بِرِسْوَتهُ اَوْ بِرِزْقِ سَبْطِهِ
اَوْ ذَنْبِ نَعْفِهِ اَوْ خَطَايَا سِرِّهِ بَارِبِّ بَا
رِبِّ بَارِبِّ يَا اِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَ
مَالِكِي وَنَبِيَّ يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيَّامُ يَصْرُفُ

وَمَسْكَنِي بِأَخِيرِ بَيْتِي وَفَاتِي بِأَرْبِ بَابِ
 بَابِ اسْتَلْ بِحَقِّكَ وَتُدْسِكَ وَاعْظِمِ
 صِفَانِكَ وَأَسْمَاءَكَ أَنْ تَجْعَلَنِي أَوْفَى فِي ^{الْبَلَدِ}
 وَالْهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُودَةً وَتَجِدَ مِنْكَ مَوْصُولَةً
 وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى يَكُونَ أَعْمَالِي وَ
 أَوْرَادِي كُلُّهَا وَرِدًّا وَاحِدًا وَجَارِيَةً فِي خِدْمَتِكَ
 سَرْمَدًا بِأَسْبَدِي بِأَمْنٍ عَلَيْهِ مَعُولِي بِأَمْنٍ
 إِلَيْهِ شَكُونُ أَيْوَالِي بِأَرْبِ بَابِ بَابِ
 فَوْعَلِي خِدْمَتِكَ جَوَادِحِي وَاشْدُدْ عَلَى أَلِ
 الْبَعْرِ جَوَائِحِي فَهَبْ لِي الْحَدَّ فِي خَشْيَتِكَ

وَالدَّوامُ فِي الْإِنْفِصَالِ بِجِدْمِكَ حَتَّى اسْرَجَ
إِلَيْكَ فِي مَبَادِينِ السَّابِقِينَ وَاسْرِعْ إِلَيْكَ
فِي الْمَبَادِينِ وَاشْتِاقِي إِلَى فَرْكَكَ فِي الْمَشَارِقِ
وَأَدْنَوْكَ دُنُوًّا أَتَخْلِصِينَ وَاحْشَاكَ فُحْشًا
الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمَعِ فِي جِوَادِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي سُبُوحِ فَادِدَةٍ وَمَنْ كَادَنِي
فَكِدَةٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ مُضِيًّا
عِنْدَكَ وَأَفْرَجِهِمْ مَرَّةً مِنْكَ وَاحْصِيهِمْ رَحْمَةً
لَدَيْكَ فَإِنَّ لَنَا إِلًا إِلَّا بِفَضْلِكَ وَحُدُ
لِي بِجُودِكَ وَاعْظِفْ عَلَيَّ بِجِدِّكَ وَاحْصِيْنِي

۱۱۹
بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي بِحُجَّتِكَ
مُسْتَبْرَأً مِنْ عَلَى تَحْسِينِ اجَابَتِكَ وَافْلَتْنِي عَثَرَتِي
وَاعْفِرْ ذُنُوبِي فَإِنَّكَ نَصَبْتَ عَلَيَّ عِبَادَتِكَ بِعِبَادَتِكَ
وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمَمْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ
يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي
فَبِعِزَّتِكَ أَسْتَجِيبُ لِدُعَائِي وَبِلِغْنِي مَنَائِي وَلَا
تَقْطَعْ دُعَائِي وَأَكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ
أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا إِلَهَ إِلَّا
أَلَا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ قَالُ لَمَّا نَشَاءُ يَا مَنْ
اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى وَرَحْمَتُهُ

مَنْ دَاسُ مَا لِهَ الرَّجَاءِ وَ سَلَامَةُ الْبَكَاءِ يَا
 سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ الْبِقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ
 فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمَ الْإِنْعَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 وَالْآلَةِ الْمُبَارَكِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ سَلَامًا كَثِيرًا
 وَصَلِّ عَلَيْهِمْ دُعَاءُ غَالِ بَقِيَّةِ فَاةِ اسْتِادِ خَيْرِ
 اِمَامِ رَضَاءَ مَقُولِست که هر که سه روز از اخفاء ^{شعبان}
 روزه بگیرد بمبارک رمضان وصل کند ^{حققت}
 ثواب روزه در ماه منوالی بنویسد و ابو صلت ^{روایت}
 کرده است که در جمعه اخفاء شعبان بخیرت ^{خیرت}

امام رضا علیه السلام فرمود که ای ابو القلت اگر ما
شعبان ^{ارابه} رفته و این جمعه خراسان پس ندان که کی و آنچه از
مانده است بقیه ها را که در ایام گذشته ماه کرده
باشد که روی روی با آنچه ناقص است از برای نمودن
و استغفار بسیار بکن و ندان که در آن مجید بسیار
و نوبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون
مباد که در اینها تصریح کرده باشد باشی خود را بر
خدا مکر ادور و در خود امانت و حقیقت مکر
اذا کنی و مکر ادور و دل خود بکنه کسی مکر آنکه
کنی از دل خود مکر از گناهی را که کرده مکر آنکه

تو که کنی و از خدا بزرگ توکل کن بر خدا و دینها

و اسکا و امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا

سیر است او را و بسیار و مجوان و دویقه اینها ^{اللهم}

اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفُورًا ^{عَفْوًا} لَنَا فَمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانٍ

لَنَا فَمَا بَقِيَ مِنْهُ بَدْرٌ سِوَاكَ حَقًّا و اینها بسیار

بندها را از او میکند از آنش جهنم برای هر ^{مبارک} منتهای

و رمضان و بسند بسیار و مغیر منقول است که ^{صاف و قیام} حصر

در شب آخر ماه شعبان و شب ^{مضان} اقامه مبارک و

این دعا بخوانند ^و اللَّهُمَّ اِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ

الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ جَعَلْتَهُ هِدًى

لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ قَدْ خَصَّ
فَسَلَّمْنَا بِهِ وَسَلَّمَهُ مِنَّا فِي سِرِّكَ وَغَايَةِ
بِأَمْنٍ أَخَذَ الْقَلِيلُ وَشَكَرَ الْبَسِيرُ أَفْبَلُ مِنَّا
الْبَسِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُجْعَلَ لِي إِلَى
كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَالٍ لَاحِظٌ مَا نِعَابًا
ارْحَمْ الرَّاحِمِينَ بِأَمْنٍ عَفَا عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ
مِنَ السَّيِّئَاتِ بِأَمْنٍ لَمْ يُوَ أَخَذَنِي بِأَرْبَابِ الْمَعَا
عَفْوِكَ عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَعَظَمَتِي لَمْ
أَنْعُظْ وَدَجَوْنِي عَنْ مَحَادِمِكَ فَلَمْ أَنْزِجْهُمَا
عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوِكَ عَفْوِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ ^{لِعَقُوبِ} وَ
عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الذَّنْبِ مِنْ عَفْوِكَ وَلَيْسَ لِي ^{لِعَقُوبِ}
مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ الْقُوَى يَا أَهْلَ الْمَغِيرَةِ
عَفْوِكَ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ أَمْنِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ
مَنْزِلُ الْغِنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ فَاهْرُقْ قَدْرُ
أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَأَسْمَتَ أَرْزَاقَهُمْ وَخَلَقْتَ
مُخْتَلِفَةً أَسْمَهُمْ وَأَلْوَاهِمُ خُلُقًا مِنْ بَعْدِ خُلُقِ
لَا يَبْعَثُ الْعِبَادَ عَلَيْكَ وَلَا يَقْدِرُ الْفَادِرُونَ
فَدَرْجَتِكَ وَكُلُّنَا فَقَرَاءٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا

نَصْرِفُ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ

فِي الْخَلْقِ لَعَلَّ الْأَمَلَ وَالْقَدِيرَ وَالْقَضَاءُ ^{لَهُ}

ابْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَقِنِّي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوَاتٍ

أَوْلِيَاؤِكَ وَعَادَاتِ عِبَادِكَ وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ

وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ مِنْكَ وَالْوَفَادِ

الَّتِي لَكَ لِأَمْرِكَ وَالصِّدْقِ بِكَلَامِكَ

وَالْبِنَاءِ وَسُؤْلِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ

أَوْبِيَّةٍ أَوْ جُودٍ أَوْ فَوَاطٍ أَوْ فَرْجٍ أَوْ بَرِيحٍ أَوْ

بَطَرٍ أَوْ خِيَلَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ

نَفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عِظَمَةٍ أَوْ

شَيْءٌ لَّا نَحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَ لِي مَكَانًا
إِيمَانًا لِمَوْعِدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضًا بِقَضَائِكَ
وَهُدًى فِي الدُّنْيَا وَدُخْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً
وَحَاطَةً بِئِنَّةٍ وَثُوبَةً مَضُوجًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا
الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جِلِكَ بَعْضِي مَكَانَكَ
لَمْ نَبْغِزْ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَبْغِضْكَ سَكَانَ أَرْضِكَ
فَكُنْ عَلَيْنَا يَا فَضِيلَ جَوَادٍ وَأَوْبَا خَيْرِ عَوَادٍ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ مُحَمَّدًا وَإِلَّا صَلَوَاتُهُ
دَائِمَةٌ لَا تَحْضُرُ وَلَا تَعْدُو وَلَا يَلْدُ وَفَدٍ
غَبْرِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَآمَنَّا زَهَاهَا خَصْرُ

شبها که با سائید معبره واد شده و علم از کوه^{ند}
 شب اقل با حمد و توحید بکریته و بعد از فرائض^{شد}
 هفتاد مرتبه سوخته حمد شب دوم پنجاه رکعت^{حمد}
 و توحید و معوذتین هر یک یک مرتبه شب ششم و دو رکعت^{کعت}
 دهر و رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید شب^{چهار}
 چهل و یک رکعت دهر و رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه^{حمد}
 شب پنجم دو رکعت دهر و رکعت حمد و بیست و پنج^{شبه}
 توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوة بر محمد^{محمد}
 و آل محمد شب ششم چهارم رکعت دهر و رکعت^{حمد}
 ده مرتبه توحید شب هفتم دو رکعت دهر و رکعت^{حمد}

حمد صد مرتبه بنویسد هشتاد و یک رکعت اول حمد را

امن الرسول نا اخر سورة و پانزده مرتبه بنویسد ^{حمد}

و ابیه فلانما انا بشر و پانزده مرتبه بنویسد هم چهار رکعت

در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذ اجاء نصر الله ^{هم}

چهار رکعت در هر رکعت حمد و ابیه الکوسی بکریه

دسوره انا اعطیناک الکونین ^{هم} مرتبه باز

هشت رکعت در هر رکعت در هر رکعت حمد و

مرتبه سوره حمد و اذ هم و اذ هم و اذ هم

رکعت در هر رکعتی حمد و سوره الهکم انکاش

سپزدهم دو رکعت در هر رکعتی حمد و یک مرتبه

سوره و البین چهار روزه چهار رکعت دهرود ^{کعت}
حمد و پنجشنبه سوره و العصر یا نوزدهم چهار رکعت ^{میان}
نماز شام و جفتن دهرود رکعت حمد و ده مرتبه ^{حمد}
بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه یا رب
اخمنا و ده مرتبه یا رب علینا و بیست یک مرتبه سبحان
الله الذی بحی المونی و بیست الاحیاء و هو
علی کل شیء قذیر شانزدهم دو رکعت دهرود ^{کعت}
حمد و هفتاد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد
مرتبه استغفار هجدهم دو رکعت دهرود ^{کعت}
حمد و پنجشنبه توحید نوزدهم دو رکعت دهرود ^{کعت}

در هر رکعت

حمد و بقره اربعه قل اللهم بیستم چها رکعت

هر رکعت حمد و پانزده مرتبه از اجاء نصر الله

نوحید و معوذتین بیست دوم دو رکعت در هر

رکعت حمد و بقره فل یا ایها الکافرون و یا

مرتبه نوحید بیست بیست سی و رکعت دو هر رکعت

حمد و بقره سوره از انزل بیست چهارم

دو رکعت دو هر رکعت حمد و بقره سوره

الحکم الثکاتر از اجاء نصر الله بیست پنجم

ده رکعت دو هر رکعت حمد و بقره سوره

الثکاتر بیست ششم دو رکعت دو هر رکعت

وده مرتبه ایمن الرسول بیست هفتم دور گفت

در هر وقت حمد و ده مرتبه سوره سبح اسم ^{تک}

الأعلى بیست هشتم چهار گفت در هر وقت ^{حمد}

و بکریه نوحید و معوذتین بیست ^{گفت} هم دور

یا جمده و هریک از اهلکم ^{تک} الشکائر و نوحید

معوذتین ده مرتبه سیام دور گفت یا جمده ^{ده}

مرتبه سیج اسم ربك الأعلى و بعد از سلا ^{ام}

صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد ^{دست}

در بیان مجلی از قضا بل و اعمال ماه مبارک ^{مضای}

و در آن هشت فصل است ^ن در بیان

فضیلت این ماه مبارکست باید دانست که ماه ^ک ماه
 رمضان ماه خداست و شریفترین ماهها ^{ست} است
 چنانکه پسند معبر از حضرت امام رضا ^{ست} ع و
 کرده است که حضرت رسول ^{ست} صم آخر ماه شعبان
 خطبه خواندن و فرمود اینها الناس بدو ^{ستند} استند
 و کرده است ماه خدا با برکت و ارزش
 ماهیست که نزد خدا بهترین ماهها ^{ست} است و روز
 بهترین روزهاست و شبی ^{ست} شبهای بهترین شبها
 و ساعتی از بهترین ساعات است از ماهها
 که خواندن نماز و بسوی صیانت خدا ^{اید} بگردید

و توان
 و از اهل کرامت خدا صفتهای شما را در آن
 نسخ دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد ^{علمها}
 شما در آن مقبولست و دعا شما در آن مستجاب ^{شود}
 پس سوال کنید از پروردگار خود نصیحتهای ^{در آنها} و در
 یا کبریا از کاهنان و صفات دفعه که توفیق ^{دهد}
 شما را بر وروده داشتن و ملاوت کردن فراموش ^{نماید}
 شفی و بدعاقت که کسیست که محروم از امر ^{خدا}
 در این ماه عظیم و یاد کنید بکسب کمال و نشانی ^{نست}
 و قصد کنید بر فقیران و مسکینان خود و عظیم ^{نمایند}
 پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش ^{نمایند}

از
خویشان خود را و نگاه دارید ز باهای خود را

آنچه باید گفت و پوشانید و پدها خود را را

جلال نیست شما را شنیدنا و مهرمانه ^{بیمانه} کنید

مردم نامهربانی کنند با پیمان شما بعد از شما

باز کنید بسوی خدا از کاهان خود و بلند کنید ^{دستهای}

خود را بدعا اوقات نمازهای خود و برآورفت

نمازها بهتر از ساعتهاست و نظر میکند ^{حقیقتا}

در این اوقات بر حجت بسوی بندگان خود

جواب میکند ایشان را هرگاه از ما اجابت

کند و لیتک میگوید ایشان را هرگاه از ما ^{گفتند} اندازد

و منجانب بیکر داند همه راهگاه او را دعا کنند
 این گروه بدو سپید خا^{ها} نهی شما و دیگر گروه
 شماست پس زکو و بدو بدو بدو بطلب امر و ش^{ها}
 خدا و پستهای شما گران با و است از ک^{ها}
 پس سبک و گزاینده^{سجده} ها را بطول داد
 و بداند که حقیقتا سوگند یاد کرده است^{بغیر}
 خود که عذاب نکند نماز کند و نه کان و نه^{ند}
 ایشان را با دشمنی در روز قیامت^{بسیار} آنها
 هر که از نماز افطار نماید و روزه دار^{بعد} و منین
 در این راه از برای او خواهد بود نزد خدا^ب

ازاد کردن بنده و امرزش کاهان گذشته^{شما}
بعضی از اصحاب گفته اند ما رسول الله عابد^ت
بر این ندادم حضرت فرمود از افسنجتم بافطار^{فرمود}
روژه دارنا اگر چه بیک شرب لب باشد^{بد و سبک}
خدا این ثواب امید دهد کسی که چنین کند
اگر چه قادر بر ذنوب نباشد ایها الناس^{که}
خلق خود را در این ماه بیکو گردانید صراط
یکدزد در روزی که قدمها بران بلغزد
هر که در این ماه سبک گرداند خدمت^{غلام}
یا کثیر خود را حق تعالی در قیامت حساب

او را ایسان گردانند و هر که در این ماه شتر خود را
از مردم باز دارد و حشمتا غصب خود را در ^{مست} ^{مست}
از و باز دارد و هر که در این ماه پیش پیروی را
دارد خدا او را در دنیا و آخرت کرامت دهد و خدا
و هر که در این ماه صلوات بر ائمه و احسان کند با خود
خود خدا وصل کند او را بر حجت خود در دنیا ^{مست}
و هر که در این ماه قطع احسان از خویش ^{مست}
خود بکند خدای عز و جل در قیامت قطع
رحمت از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه
بکند در آخرت برای او برات پیرادی از

از آتش جهنم بپسند هر که در این ماه نماز و ^{حج} و
اذا کند خونی عطا کند با و ثواب هفتاد نما
واجب که در ماههای دیگر کرده شود هر
در این ماه بسیار صلوات بر من و بر آل من بفرستند
خدا سینه بکنی که در اندر از وی اعمال او وارد
رودی که در از وی اعمال سبک باشد ^{کثیرا}
که در این ماه قرآن بخواند ثواب کسی داشته باشد
که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد آنها
الناس مدبرین که در ماههای بهشت در این ماه
گسوده است پس سوال از پروردگار خود که

بر روی شما بنده و درهای جهنم بسته است ^{از خدا}
سؤال کنید که بر روی شما نکشاید و شیطانی ^{را}
در این ماه غلبه نکند پس سؤال کنید که هر که
بر شما مسلط نکرد و ایضا از حضرت امیر ^{مؤمنین}
منقولست که ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند
ایها الناس این ماهیست که خدا انرا بر شما ^{ها}
فضیلت و دیادنی داده است مانند دیادنی و
ما اهل بیت بر شما بر مردم و در این ماه کسوف ^{میشود}
درها آسمان و درهای بهشت و درها
جهنم و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه

شبنده میشود نذاهای مؤمنان و مستجاب
میشود و غای ایشان و رحم میکند بر همه آنها
ایشان را و در این ماه شبی است که در آن شب
ملئکه برپری آمد و سلام میکند بر آن و
روزه دارد بر حیض پروردگار خود تا
طلوع صبح و آن شب قدر است که حقیقتاً
مقدّر کرده است در آن شب ولایه و امامت
فرایش از آنکه آدم را خلقت کند بدو هزار
سال و عبادت آن شب بهترین از عبادت
هزار ماه و روزی و روزی است بهتر است

هزار ماه ایها الناس بدو سپید افشاید
 ماه رمضان و ماه تاب و طالع عبود ^{مردمان}
 و زنان و وزه داد و جنت این ماه شما
 مانند ماههای دیگر نیست و روزها ^{بیش}
 بهتر از روزهایست و شبها شریفتر ^{شبهاست}
 و دیوان و پریان و شیاطین داد ^{نماه}
 در غل کردن و در زندانند و زیاده ^{میکنند}
 در این ماه روزهای و عمرها را و بولسند
 مفد و میگردانند و این ماه حاجیان ^{نیت}
 الله را و در این ماه جمعا ^{سبوی} و میبکند

اهل ایمان نامرزش و فروزی و در چند روز^{نیم}
و خوشنودی خداوند جزا دهند ای روز^{زه}
دار پسند پرکار خود بکن بد بر سبک^{سبناه}
مهمان پروردگار خودی نظر کن و نام^{نمای}
که چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح
خود را از معصیتها پروردگار خود
پس نظر کن که شبها در خواب نیاشی و روزها^{رو}
غافل از یاد خدا نیاشی پس بیرون رود
ماه و کاهان نو بر نو باقی ماندند^{شد}
پس در هنگامیکه روزه داران هر روز^{هنگام}

خود را کبرند نواز جمله زبان شبا
 و در وقتیکه بکرامت افای خود فایز گردند
 از جمله محرومان با پشی و درونی که سنا
 مند گردند بجا آوردن دُستان پروردگار
 خود نواز جمله رنده شده ها با پشی روزه
 دارا که ترا افای نواز درگاه خود برگردانند
 بکنام درگاه و خواهی آورد و اگر محرو
 گردانند ترا پیود و کار نو که رونی خواهد
 ترا و اگر او ترا بخار کند که کرامی خوا
 داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که نزل

عزیز خواهد کرد و اگر او ترا واکداود که
ترا باری خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان
خود قبول نکند بندگی کدام خداوند اختیار
خواهی کرد و اگر کافران توانا مرزد امید بکنان
داشت برای امر و شر کافران خود و اگر حق
که بر تو واجب گردانند از تو طلب نماید چه
دربار خواهی گفت پروین دار تقرب بجوی
سیوی خدا بنیلاوت کردن کتاب خدا در
دروزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفا
کننده است که شفاعت آنرا قبول میکند

و در قیامت شفاعت برای آنها که تلاوت ^{کردند} او

پس بالامبروند بر درجات بهشت بقدر

تلاوت ابیات قرآن ابروین دار ^{نام} دشتار

ترا که هر نفسی که در این ماه میگذشت ^{و ابی} ثواب ^{بسیار}

نامه اعمال نومینو پسند و خاب نود را

ماه عبادت و طاعت نود را ^{لست} این ماه ^{مقبول}

و گاهان نود را ^{و گاه} این ماه امر و بد است و ادا

نود را ^{جانب} این ماه بدعاشنبه شده است و

وزاری که با خدا میکنی بر تو رحم ^{بیشتر} میکند ^{بیشتر} بدد

شنیدم از حبیب خود حضرت رسول که

خداوند عالمان را در هر شب از شبهای ما
مبارک و رمضان ازاد کرده است از آن^{جهت}ش
که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند
ماه شب آخر میشود و از شبهای امر و مثل^{نخه}
در جمیع ماهها امر و بین است و ایضا فرمود که
هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود^{بها}
از چیزهای که خدا حرام کرده است نگاه دارد
بهشت البته اوست و واجب کرد و هر که در
این ماه روزه بدارد و در هیچ شبی از شبهای
افطار و مجرام نکند البته داخل بهشت شود

پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سیدان نبیا
 که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماههاست
 خواهد شد که من بهترین ماهها کدام است
 اوصیا کبیر فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان
 و بهترین اوصیا نوبی با علی کتم با رسول
 الله ابن البیت خواهد بود فرمود بی اختیار
 بدر سنیکبر انکیتا میشود بدینجاست
 امة من جفت بی کند نافه صالح و ضری
 بر تو خواهد زد که در پیش تو از خون سیرت
 حضا ب شود پس مردم شروع بکرمه و فضا

گرفتند و حضرت از منبر نبرآمد و ایضا از حضرت

رسول منقول است پسندهای معبر که

فرمود اینها الناس هر که وارد شود بر او

ماه رمضان پس روزی دارد و روز ^{انرا}

و باید بنماز و عبادت قدری

انرا و نمازها را در اوقات فضیلت بخا

ورد و عبادت کند بنماز جمعه آن و

بامداد بنماز عید ^{نشانه} بخاطر شود پس در با

خواهد بود ثواب قدر او را و فایز میگرد

بخایزهای بسیار و محبتشهای بود

۸۲
خدا مانند بخششهای بندگانش است
فصل ^{پنجم} در بیان حقیقت صوم است
و آنچه در آن مغیر است بدانکه روزه بازدا^{شتن}
خود است و چیزی چند که روزه را میشکند
از طلوع آفتاب تا بر طرف شدن سرخی از
جانب مشرق بنا بر مشهور و پائینمان شدن
قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع^{ان}
از کوه ها و عمارات منفرعه و قول اول^{است} لا
بانیت فربس باید بدانند آنچه را انا^{هست} بایت
نواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار

دوانها اگر قصد کند ترك همه را از برای خدا
خدا ظاهر اكانه باشد اما بهتر نیست كه هر
مبتغی باشد ترك وجوب آنها و قصد ترك
انها كند بعنوان وجوب و آنچه خلاف باشد با
قصد ترك انها كند احتیاطا بید غدر مكره
باشد قصد ترك انها كند مستحبا و اگر قصد
ترك جمیع محرمات را ختم کند بهتر است و اما
انها كه واجب است ترك انها كردن اولی است
چیز خوردن و چیز آشامیدن و چیزی كه
خوردن و آشامیدن از معاد باشد در

خلافی نیست که مبطل صومست و موجب قضا
و كفارة است و اگر بعنوان معناد بخورد
و اگر غیر معناد باشد مثل آنکه در دماغ یا گوش
میگذارد چیزی را و بجای آن اخل شود محل خلافت
و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن
چیزی چند که معناد مردم نباشد خوردن و
آشامیدن آنها مانند سینه و چوب و خاک
و کپاه و آب فشرده از کپاه غیر معناد و از غیر آن
که اگر بعنوان معناد باشد اجتناب از آن واجبست
و ایضا است که اگر بکند قضا و كفارة

بعمل آوردیم جماع کردن در قبل نیست مطلقاً
 خواه انزال شود خواه نه و فعل از موجب قضا
 و كفارة می شود برخلاف جماع در دبر و
 هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا
 و كفارة لازم میشود و مشهور است که
 حکم جماع در دبر و انزال باطل صوم و قضا
 قضا و كفارة است و بعضی باطل نمیدانند
 اولاً فلو کسبت بهمان بافی مانند بر جنابت
 و کانی فاصبح و اشتهر و انوی است که مبطل^{است}
 و موجب قضا و كفارة است بعضی مبطل

در ۴۲

نَدَانِسْتَنْد و بعضی قضای آنها را واجب دانستند
و احوط اینست که اگر زن حیاض پاک شود پیش
از صبح غسل بکند و اگر بگذرد احوط اینست که
غسل کند بعد از صبح و امروز را در وضو بداند
و قضا نیز بکند و اگر چنانچه غسل منعقد و بنا شد
احوط اینست که نیم کند و نیم را نشکند تا
صبح شود و خواب را و بعد از جنابت در نماز
که نیت غسل داشته باشد احتمال بپدا شدن
دهد جایز است و مشهور اینست که اگر تا صبح
بیدار نشود قضا آن روز بر او واجب نیست بعضی

واجب دانسته اند و آن حیویتیست و مشهود

اینست اگر بخواهد تا صبح و نیت غسل ^{نشسته} اندا

باشد بر و قضا و كفاره لازم است و این ^{است} لحو

اگرچه در دلباش سخن نیست و در خواب

دریم وجوب قضا و این قول نویسنده بلکه

خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب ^و

اعتقاد اینست که در خواب سهوم حجب

هرگاه بصبح برسد قضا و كفاره هر دو ^{حلیست} و

و اقوی عدم وجوب كفاره است و بعضی

از متأخرین را اعتقاد اینست که خواب بعد

از بیدار شدن از اخلام حکم خواب دوم ^د
 چنانچه والدین حرم فقیر اختیار نموده و این ^ط
 است بلکه خالی از قنوت نیست و بدینکه ^د
 غیر از قنوت مبارک و رمضان نیز خلافت ^{که}
 ایما باید تا صبح و آيا که ^{حق}
 اینست که در قضا ماه رمضان ^{بد}
 صبح جنب نباشد و در غیر قضا ^ط
 اینست که اگر صبح ظاهر نباشد واجب ^{معین}
 نباشد از روز و روز و روز نداده و اگر ^{معین}
 نباشد از روز و روز نداده و قضا ^{معین}

بکداما اگر عدا کرده باشد دوست
انور و اگر کفاره در کار نباشد و اگر
بد مداخله است و در روزه سنت اگر
برخی با عدا بماند تا صبح و پیش از زوال
غسل کند و نیت روزه کند بکار فقیر
صحیح است و در واجب معین اگر عدا در
نیت و ترک کند و نیت کند روزه اش
باطل است و قضا میکند و کفاره واجب
نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت و
ترک کند تا زوال نیت میتوان کرد و

در واجب غیر معین ناز و آل نیت میشود
 کرد و اگر چه قضای ماه رمضان باشد و
 در روزه سنت خلافتی نیست که اگر
 چه در شب نیت نکرده باشد و معذور
 بعل نپا ورده باشد تا اول زوال نیت ^{میتواند}
 کرد و بعد از زوال خلافتی بعضی گفته اند
 تا نزدیک شبام میتواند و جمعی از محققین
 علماء باین فائند و نزد فقیر اقوی است و
 بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت
 کند ثواب روزه تمام روز اوی ماید

اگر بعد از اَل نیت کند ثواب روزه بعد
از نیت ناشام رازی باید ^{غبار} و سانسیدن
غلظ است بحلق و بعضی از اموحِب فضا
و کفاده می دانند و بعضی قضای آنها و بجا
فقیه مبطل نیست و احوط و غایب می شود
و بعضی از متأخرین فلیحی ساختند بعباد
دود غلظ و بخار غلظ را اگر از آن اجزای
شود چون دود شود و بخار دیک و اظهر
عدم بطلان است و احوط اجتناب است
حتی آن دود تنباکوا مستمنا یعنی طلب

نزول مبنی کردن با حصول آن موجب قضا و کفای
 است مشهور است که هرگاه ملا^{عبد} مسرور
 کند و انزال شود روزه اش باطل میشود و قضا
 و کفاره لازم است بعضی در این تأمل مؤ
 اند خصوصاً وقتی که نسبت بحال خود باشد
 و عادت انزال نباشد و احوط بلکه انزال^{احوط}
 قضا و کفاره است مطلقاً و در نظر کردن بر
 حلال یا حرام یا صدای انزال شنیدن یا بجز
 خود را آوردن هرگاه باعث آمدن منی شود
 و قصد انزال نداشته باشد و بان معاذ^{شود}

خلافیت و اظهر عدم وجوب فضا و كفاره است
منهم فی كریهیت عدا و اگر موجب قضای آنها
می دانند و بعضی فضا و كفاره هر دو واجب ندانند
و بعضی هیچکدام واجب نمی دانند و مسئله
مشکوک است و در وجوب قضای آنها خالی از
قوت نیست و مشهور است که هرگاه در
بی اختیار باید بر وفای نیست و بعضی فضا
واجب دانسته اند و این قول ضعیفست
چون است و بعضی موجب فضا و كفاره هر دو
دانسته اند و بعضی موجب قضای آنها و بعضی

حرام دانسته اند و موجب هیچک ^{ند} ندانسته اند
و بعضی حفته ^{ند} مابع را موجب فضا دانسته اند
و حفته جامد را مانند شیان مکروه دانسته اند
و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول
افولیت و اجوط است که بدون ضرورت
حفته مابع نکند و اگر بکند فضا بکند و ^{شما}
و افوی است که چکانیدن در واد و گوشه ^{چسب}
فساد صوم است نمیشود و صعوط در پی
هرگاه تغذی بحلق نکند ایضا افوی است که
حایز است و بعضی موجب فضا و کفان ^{ند} دانسته اند

واکبر بحلق و سدا حوط اجتناب است ~~در~~ دروغ ^{نم}
گفتن بر خدا و رسول و ائمه هدی صلوات الله
علیهم اجمعین است بآنکه حدیث دروغی نقل
یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسی که ^{کند} ^{است}
مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در
حرمت آن شکی نیست بعضی در دوزخ موجب قضا
و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب قضا
صوم نمیشود و خالی از ثبوتی نیست و احوط
اینست که اگر بگوید قضا و کفاره بدهد ^{در} سر
فروردین در اینست و جمعی او را موجب قضا

و كفارة مي دانند و بعضی موجب قضا آنها مي دانند
 و بعضی حرام مي دانند و موجب هيچك نمي دانند
 و بعضی مكروه مي دانند و اظهر حُرمة است
 عدم وجوب قضا و كفارة و بعضی كه اكسر را
 فرو برد تا كردن و بدن بيرون نباشد بنا
 حكم ان تماس داده و اين احوط است و بعضی گفته
 اند كه فرو برد منافات سر داده و حيله نما
 موي بيرون نباشد باز حكم ان تماس داده و
 اين احوط است احوط است كه در وقت غسل
 نيز سر را با آب فرو برد و بعضی بخوبن كرده اند

واحوط انرکست **پایند** بلغمی که از روی سینه

برآید با از دماغ فرو بردن از علما ^{لست} **راست**

اول جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از ^{سینه} **سینه**

مادامی که از دهن منفصل نشود و عدم جواز

ان فیم و بکرده جواز ابتلاع هر دو قسم ^{دعای} **دعای**

که بدهن نرسد و بخیر که ابتلاع هر دو هرگاه

بدهن نرسد جواز کشیدن از سینه

سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا

نشد و جمعی که حکم بقیاد کرده اند بعضی ^{بعضی} **بعضی**

شهاد داخل شده اند و بعضی کفان را نیز ^{حس} **حس**

میدانند و بعضی بکناره جمع فائل شده اند
 و گمان فقیرانست که هیچکس لازم نمیشود و اما
 احتیاط اینست که بعد از آنکه بقضای ^{مد} ^{سپا} ^{دین}
 فرو نه برود ^{مستهو و میانه علمای اینست که}
 مکرون اینست زن دوزه داد و میانه از
 بنشیند و بعضی گفته اند که هرگاه تا کرد و آب
 بنشیند قضا لاومیت و بعضی گفته اند ^{نیز}
 واجب میدانند و اقل اظهراست و در
 خوابیدن فتنه دان و فتنه کی که آبش را
 فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی ^{حرام}

فِضَا دَانِسْتِه اند و مشهور میان علمای ^{اند}

که اگر کسی نماز داشته باشد که ^{نیت} شب باشد

بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است ^{بود}

و اشامیدن تا صبح ^{مستحق} شود و اگر معلوم

شود که صبح بوده است نوبت که خورده ^{است}

یا اشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و خورد

باشد فِضَا واجب نیست و كفارة واجب ^{نیست}

و اگر ملاحظه نکرده باشد و خورده فِضَا ^{جائز}

و كفارة واجب نیست و اگر کسی مضطر کند

برای وضو نماز واجب و آب در اختیار ^و حلقی

و در قضا بر او واجب نیست و اگر چه نماز

نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب ^{است}

و اگر عیث مضمضه کند و آب بخلقش رود ^{جمع}

قضا را واجب دانسته اند این احوط است

اظهر عدم وجوب است مطلقا و در دو ابی و اد

شد است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب

دهان را بپندارد و این احوط است

در سینه ها و اذاب روزه است مکروه است ^{روژه}

دارا و بوسیدن زنان و دست بیدن

ایشان ما لیدن و دست بازی کردن

با ایشان واقف نیست که گمراهی مخصوص
بصورت نیست کانه فخر شهوت و باشد
و خوف و فزع در جماع داشته باشد و
مکروه است بچشم کشیدن چیزی که آنرا
طعمی باشد که مخلوق در دماغ و آن مشکلی
و مشهور گمراهی بیرون آوردن خویش
از بدن که باعث ضعف شود و در حمام
بیشتر باید کرد و هم چنین داخل شدن حمام که
که باعث ضعف باشد و مکروه است بپوشیدن کلاه
خصوصاً از کبر و بهر آنست که مشک داهم

نبوید و سایر بویهای خوش مکرره نیست بلکه
 سنت است و از حضرت امام جعفر صادق ^{علیه السلام}
 که طیب محقق ضائم است فرمود که هر دوزه ^{داد}
 که در اول دوزخ خود را خوشبو کند عفتش
 زایل نگردد و شهرافروزی است که بوییدن
 زاجیه غلیظ مفطر نیست و بعضی گفته اند
 که بوییدن زاجیه غلیظ که بخوف رسد
 موجب قضا و کفاره میشود و اجوط ^{است}
 گریوی خوش شایسته که بدماغ بالارود
 نبوید چنانچه در روایتی وارد شده و ^{میکرد}

صائم جامه ملائقی بد نیست ترک کند و
مکروه است زن صائم را که در ^{نشیند} واجب
چنانچه کنیست و از حضرت صادق
منقولست که هرگاه روزه داری
باید که در روزه باشی کوشش نوری
چشم نوری و ویست نمانند
روزه افطار نباشد و ایضا از آنحضرت
منقولست که فرمود که روزه داری
همین است از خوردن و آشامیدن
نه بلکه باید در روزه نگاه داشت

زبانه‌های خود را از دروغ و بیهوش‌اندیشی
 خود را از حرام و باطل بگریزاند و
 حسد مبرد و غیبت نکند و مخادد نکند
 و سوگند دروغ بخورد بلکه سوگند را
 نیز بخورد و دشنام ندهد و فحش نکند
 و ستم نکند و پیروی نکند و دلشاک
 مشوید و غافل از یاد خدا و از نماز و خا^ش
 باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و
 راست گو باشید و دوری کنید از
 شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ

واقف از خصوصه کردن با مردم و مکان
بد بردن و عینت کردن و سنجی چینی کردن و
خود را مشرف بر احوال دانید و منتظر فرج
و ظهور و قائم آل محمد باشید و از دوزمندان
ثواب نمای احوال باشید و نوشته اعمال
صالحه برای سفر احوال بردارید و بر شما
باد بآرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع
و شکستگی و مذلت چون بنده که از
افای خود ترسید ترسان باشید از غذا
خدا و امیدوار باشید و رحمت و در او باند

یا کَ باشد پروزه دارد دل نواز عجبها
و باطن نواز چیلها و مکرها و پاکیزه باشد
نواز کسافتها و پیرادی مجوی بسوی خدا از
آنچه خدا بعالی الهی کرده است نوراً از آن
در اشک او پنهان و برسی از خداوند
فها و آنچه سزاوارتر سپدن او است در
پنهان و اشک او به مجتبی روح و بدن خود
مجدای عز و جل و اله دوزه خود و فارغ گردان
دل خود را از برای محبت او و پاد او و بدن
خود را بکار فرمای د و آنچه خدا نوراً امر کرد

بأن و خوند است بسوی آن اگر همه آنها را بعل
اوردی آنچه سزاوارد روزه داشتن است ^{بعل}
اوردی و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه
که از آنها کبریا نکرده از برای تو بگذرد آن
از تو تو که میشوای و فضل آن و ثواب آن
و بدو سپیدم گفت که رسول خدا ص
شنید که زن در روزه جاریه خورد و از شما
داد حضرت طعامی طلبید و آن فسخ ^{گفت}
که بخور زن گفت من روزه دارم حضرت ^{فرمود}
که چگونه روزه و جاریه خورد و از شما داد

روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست ^{سکه} بدست
حقیقاً روزه را حجابی که در آینده است از دنیا
امور و پیچیده از گرد آورند و گفتار بد چه دنیا
کنند روزه داران و بسیاروند کسینگی
کشندگان و حضرت امیر المؤمنین ^ع گفت
که چه بسیار روزه داری که بهره نیست ^و
از روزه بغیر از ششگی و کسینگی ^{بسیار} و چه بسیار
عبادت کننده که نیست و راه بهره از عبادت
بغیر از لغب الخوشا خواب و پرکاران که بهره ^{است}
از عبادت ایمان و خوشا افطار و پرکار

که بهتر است روزه داشتن بچندان
که خواب مفران چون بنشیند صبح و فلک طاهر
واقع میشود و از جمله عبادات الهی^{نشد}
بلکه ارواح ایشان در عالم قدس ارواح
انبیاء و اوصیاء و خلیص مؤمنان محصور میگردد
و بر اسرار غیب برویای صادق مطلع میگردد
و افعی از راههای قرب ایشانست و افطار
خردندان چون از روی دانانیت و^{حقیقت}
که جمیع خواسته افطاری نماید بهتر است از
روزهای اجماع که روزه را در سنگاه خود

فروشی خود کرده است و عجب فرج می‌فروشد
 و بشر اطمینان نمکنند در بیان ادا
 دخول ماه مبارک رمضان است سنت است
 طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند
 و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل است که
 چون هلال ماه مبارک رمضان را دیدید
 اشاره بسوی هلال کن و در پیشانی کن و در
 بسوی خدا بلند کن و خطا بکن ماه را و بگو
 رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا
 عَلَى الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ

وَالْمُسَارِعَةِ إِلَى مَا يَحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ بِأَنَّ
لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا أَرْزُقْنَا خَيْرَمْ وَعَوْنَهُ وَ
اصْرِفْ عَنَّا صَرْمَ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ
وَيُخَيِّرْ دُعَانَا دُعَايَ هَلَا لَصَحِيفَةٍ كَامِلَةٍ
وَابْنِ أَبِي عَقِيلٍ دَعَا بِنَدَائِهِ أَدْرُفَتْ دُؤْبَهُ
هَلَالُ مَاءٍ مُبَارَكٍ وَاجِبُ اسْتِغْنَاءٍ نَدَا بِمُحَمَّدٍ
الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدْ رَمَانَا زِلْزَلُهُ
جَعَلَكَ مُوَافِقًا لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ اهْلِكْ عَلَيْنَا
اهْلًا لَامِبًا وَكَأَللَّهِمْ أَدْخِلْهُ عَلَيْنَا
بِإِسْلَامِهِ وَالْإِسْلَامِ وَالْبَقِيَّةِ وَالْإِيمَانِ وَ

لَكَ

الْبِرَّ وَالْقُوَّةَ وَالْوَفَاءَ لِلْإِجْتِبَاءِ وَتَرَى وَدُرُ
 شَبَّاقِلَ مَا هَجَمَ بَا حِلَالِ خُودِ سُنَّتِ اسْتِ
 وَغَسَلَ دُشَبَاوَلِ سُنَّتِ اسْتِ وَادْخَصَرُ
 اِمَامِ جَعْفَرِ ضَادِقِ عَمِّ مَقُولِ اسْتِ كِهْ هَرَكِهْ غَسَلَ
 كَنَدِ دُشَبَاوَلِ مَا هِجَمَ دُشَبَانِ دُشَبَانِ
 جَابِی وَ سِی كَفِ ابِ بَرَسِ بَرَسِ بَرَسِ اَطْفَاوَلِ
 مَعْنَوِ بَا شِدَا سَا لَ اِنْدَه وَ دُرُ حِلَالِ
 دُشَبَانِ مَقُولِ كِهْ هَرَكِهْ دُشَبَاوَلِ مَا هِجَمَ
 غَسَلَ كَنَدَاوَلِ دُشَبَانِ دُشَبَانِ سَا لَ بَا
 نَزْدِ وَا بَعْمِ مَقُولِ اسْتِ كِهْ چُونِ مَا هِجَمَ

داخل میشود حضرت امام جعفر صادق
فرزندان خود را وصیت فرمود که اهتمام
کنند سعی نمایند در این ماه ^{میشود} روزهای شنبه
و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان
در این ماه مغفرو میشوند که هیچ دروند و در ^{بنام}
شیعیست که بهتر است از هر ماه و از حضرت
امیرالمؤمنین ^ع منقول است که بر شما باد در
مبارک رمضان با استغفار و دعا بدین
دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار
محو میکند گناهان شما را و زیارت امام ^{حسین}

۱۸۰
دوشب اول ماه سنن است و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که در
شب اول ماه رمضان باشد میان شب و صبح
آخر و باری کند از حضرت و اکاهان را
پیرزند مانند برك درختان و از گناه پیر
ابد مانند برك درختان و از گناه پیر
مانند دوزی که از مادر منولد شده است
و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و
از آن حضرت که هر که در شب اول ماه سوره
انا فتحنا و دینا و نافع له یجوا مدد و انسال از بلا

مَحْفُوظٌ تَرَدَّدٌ وَبُرُؤَانِدٌ بِيَكْرٍ ^{مَنْقُصٌ} زَالِجٍ خَصْرٍ
كَهْرٍ كَرْدِ شَبَّاقِلٍ مَاهِ مَبَادِلٍ دَوْرُكَتِ نِمَازِ
بِحَا اَوْ رَدِّ دَوْرٍ دَوْرُكَتِ بَعْدِ اَوْ جِدِّ سَوْنِ
بِخَوَانِدِ وِسْوَالِ كُنْدِ كَحْفَتِ اَلِ اَزْ وَكْتِ
شَرِّ شَمَنِ نَكِنْدِ خُدا كَفَايَةِ كُنْدِ اَزْ اِيْچِه مَبَرِّ ^{سَدِّ}
دِرْ اِيْناه وَحَفْظِ كُنْدِ اَوْ اَدِرْ اِيْچِه مَبَرِّ
وَ اَزْ اِيْمارِ نِها وِ دَرْدِها وِ نِمَازِ اَشْتِشِ ^{مَسْوَ}
كَرْدِ سُوْرَه را اَزْ دُوِيْ فَرانِ مَبْتِوانِ خُونَدِ
وَ اَكْرِدِ شَبَّاقِلٍ مَاهِ دُوْرَه نِمَامِ مَاهِ اَنْكِنْدِ ^{نَسَبِ}
وَ بَازِ هَرِ شَبَّاقِلٍ نَبْتِ كُنْدِ بَهْرِ اَسْتِ وَ نَبْتِ را.

چنین میکند که فصد میکند که فردا روزه
 ماه رمضان میدارم واجب بر من است که
 روز اول ماه سنت است که غسل کند و آب
 جاری و سی کف ^{صادق} آب بر سر بریزد و از حضرت
 منقولست که چون در اول ماه چنین کند
 از جمیع دردها و بیماریها در سال آهسته
 و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در روز
 اینماه کفی از کلاب بر و بریزد از خواری و ^{نشان} پین
 نجات یابد و اگر هر روز بکند در این روزها
 بلاها آهسته آهسته دور گردد و هر که یک کف از کلاب

روز اول ماه بر سر بپزند و در آن سال ^و امر
 سر سام اینتر کرد و پسند معبر از حضرت ^{امام}
 محمد تقی ^ع منقولست که هر که در اول ماه و
 رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از ^{حمد}
 بی مرتب قل هو الله احد و در رکعت دوم
 بعد از حمد بی مرتب انا انزلناه بخواند و بعد
 از نماز صدق کند یا آنچه میسر شود سلا
 انما را خیر است و در روز اول این دعا
 سنت است که بخواند اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ
 رَمَضَانَ وَ قَدْ اقْرَضْتُ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَ اَنْتَ

فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
 وَالْقُرْآنِ اللَّيْلُ أَعْيُنًا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَتَقَبَّلَهُ
 وَسَلَّمَهُ لَنَا فِي كِبَرٍ مِّنكَ وَغَايَةِ إِتْقَانٍ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ وَابْنُ أَحْمَدَ ضَادٌّ ^{مُسَوِّدٌ} ۴
 که هر که نزد داخل شدن ماه مبارک و مضاف
 یعنی روز اول پاشب اول دو رکعت نماز ^{بکند}
 و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فیئنا
 بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد ^{حقیقت}
 جمیع بدیهه داد و انسال ازود و کرد و در
 حفظ خدا باشد تا سال آینده و در شب اول

باید و ز اول دعا صحیفه کامله را بخواند
که بهتر از دعاهاست و کلینی و دیگران ^{نستند}
صحیح روایت کرده اند که حضرت امام ^س موسی
کاظم ^ع فرمود که هر که این دعا را بخواند از
برای رضای حق تعالی شایسته غرض و
باید و انسال نرسد با وقت و کراهی و نه ^ف
که ضرر رساند بدن او و حق تعالی او را
حفظ کند از شر آنچه در این سال واقع ^{میشود}
از بلاها و دعا اینست اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ

الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَيَّ وَسِعَتْ
كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ إِلَيَّ فَهَرَتْ كُلُّ شَيْءٍ
بِقُوَّتِكَ إِلَيَّ خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ
إِلَيَّ غَلَبَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّذِي أَجَاوَزَ
بِكُلِّ شَيْءٍ مَا يُورِدُ بَادِدُ وَسْطِ الْأَوَّلِ قَبْلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَبِأَنَاءِ بِيْعَدِ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ نَعِيمًا لِي وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تَنْزِلُ الْيَقِيمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي

نُذِيلُ الْأَعْدَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي رَدُّ
الدُّعَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي كَسَبْتُ بِهَا
بُهَا نَزُولُ الْبَلَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي خَبَّرْتُ بِهَا السَّمَاءَ وَاعْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي نَكَثْتُ بِهَا الْبَلَاءَ
وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَعَجَّلَ الْفَنَاءُ
وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغَيَّرَ الْمَنَامُ وَاعْفِرْ
لِي الذُّنُوبَ الَّتِي مَنَعَتْكَ الْعِصْمَ وَالْيُسْرَةَ
دُرْعَتِكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُزَامُ وَغَاثِي
مِنْ شَرِّ مَا أَحَادِثُهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَسْتَقْبِلُ

يَسْتَنِي هَذَا اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ
الْمَثَانِي وَالْفُرَاقِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ سِرِّ الْأَقْدَالِ
وَمِيكَائِيلَ وَجِبْرِئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَحَاثِمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَمَا سَمِعْتُ
بِهِ بِالْعَظِيمِ أَنْتَ الَّذِي تُمَتُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ
كُلَّ مُحَمَّدٍ وَرِدٍّ تَعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتَضَاعِفُ
الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
فَدَبِّرْ يَا اللَّهُ بِأَرْحَمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِهِ

وَالْيَسْنَى فِي مَسْغِلِ سَنَى هَذِهِ سِرِّكَ وَنَصْرُ
وَجْهِ بِنُورِكَ وَاجْتِبَى بِمَحَبَّتِكَ وَبَلَّغْنِي
رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْ كَرَامَتِكَ وَجَسِّمْ
عَظِيمَتِكَ وَاعْظِمْنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ
وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَالْيَسْنَى مَعَ ذَلِكَ غَافِيَتِكَ بِأَمَوْضِعِ
كُلِّ شَكْوَى وَبِأَسَامِدِ كُلِّ حُجْوَى وَبِأَعْلَى
كُلِّ حَقِيقَةٍ وَبِأَدَاغِ مَا نَشَاءُ مِنْ بَلَاءٍ
يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْخَاءِ وَذُنُوبِي عَلَى
مِثْلِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَتَقَاتُ

وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ فَوَقَّيْ مُوَالِيًا وَلَا وِلِيًّا نِكَ وَ
مُنَادٍ بِالْإِعْدَاكَ اللَّهُمَّ وَجَبَّيْنِي فِي هَذِهِ
السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُفَرِّقُنِي مِنْكَ فِي
هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ
كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي آثِمًا
ضَرِيرًا غَافِيًّا وَأَخَافُ مَقْعَكَ يَا أَعْلَى عِلِّيِّينَ
وَأَنْ تُصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ
بِهِ تَقْصًا مِنْ حَظِّ أَلِي عِنْدِكَ يَا ذَوِ الْوَفَاءِ
وَجِّمُ اللَّهُمَّ إِنِّي مُسْتَغْبِلُ سَنَتِي هَذِهِ
فِي حِفْظِكَ وَفِي جَوَادِكَ وَفِي كَنْفِكَ

وَجَلِّبْنِي شِرْعَا فَيْتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتِكَ
عِزَّ جَارِكَ وَجَلِّ تَنَاوُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي لِصَاحِبِ مِرْ قَضَى مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَ
الْحَفِظِي لِي وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ
عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ يَخْطَأَ
خَطْبَتِي وَظِلِّي وَأَسِيرَاتِي عَلَى نَفْسِي وَإِتْبَاعِي هَوَا
وَأَشْتَفَا لِي الشَّهَوَاتِي فَجُولُ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ
دَحْمَتِكَ وَدِرْضَوَانِكَ فَكُونْ مَنَسِبًا عِنْدَكَ
مُعْرِضًا لِسَخَطِكَ وَنَقِمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفَقْنِي
عَمَلِ صَاحِبِ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَفِرْبَتِي إِلَيْكَ

اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ بَيْنِيكَ مُحَمَّدًا هَوْلَ عُدُوهِ
وَفَرَّجْتَ لَهُمْ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَّكَ
وَأَجْرَتْ لِعَهْدِكَ اللَّهُمَّ بِذَلِكَ قَدْ كَفَيْتَ
هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَانِهَا وَأَسْفَامِهَا وَ
فِتْنَتِهَا وَشُرُورِهَا وَأَخْرَافِهَا وَصُفَى الْمَعَالِ
فِيهَا وَيَلْفِي بِرُحْمَتِكَ كَمَا لَالِ الْعَاثِيَةِ نِيَامَ دَوَامٍ
الْبَغْيَةِ وَعِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ
سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَأَسْكَنَ وَاعْتَرَفَ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ
الَّتِي حَظَرْتَهَا حِفْظَتِكَ وَأَجْصَتْهَا كِرَامَتِكَ

مَلَأْتُكَ عَلَى وَأَنْ نَعِصَمِي الْهَمِي مِنَ الدُّنْيَا

فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي إِلَى مَشْهُي أَجَلِي يَا إِلَهَ بَا

وَحُزْنُ بَا وَحُمُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِيهِ وَإِنِّي

كُلَّمَا سَأَلْتُكَ وَرَعَيْتُ لَكَ فِيهِ فَا

أَمَرْتُ يَا إِلَهًا وَنَكَفْتُ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَرَاغَالِ هَرْشَبَ

هَرْدُورِ فَمَاهِ مَبَارُكَ وَمُضَانِ سِتِّ زَحِيرِ

صَادِقِ وَكَاطِمِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ قَوْلِي سَكَا

بَعْدَ زَهْرَتَا زِدْ فَمَاهِ مَبَارُكَ ابْنِ دَغَانِجُوا

يَا عَلِيَّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا دَجِيمُ أَنْتَ الْكَرِيمُ

الْقَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عِصْمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَ
 شَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ
 الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَى وَهُوَ شَهْرُ مُصَانَاةٍ
 الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
 مِزَاجَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِسَانَهُ
 الْقُدُّوسَ وَجَعَلْتَهَا حِجْرًا مِنَ الْفِئَةِ شَهْرُ قِيَادَةِ
 وَلَا تُهْمُ عَلَيْكَ مَنْ عَلَى نَفْسِكَ وَنَفْسِي مِنْ
 النَّارِ فِيهِمْ ثُمَّ عَلَيْهِ وَأَدْخَلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدَعَايَ بِسْمِ اللَّهِ وَحُورٍ

افلاشی نکرش به باید خوانده شود و بسند صحیح
منقولست که در هر شب پنجاه بار در ^{مضام}
ایند غا بخواند گناه چهل ساله او آمرزیده ^{شود}
اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ
الْقُرْآنُ وَافْتُرِضَتْ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصَّيَّامُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذِقْنِي حَاجَّ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي غَايَةِ هَذَا رُبِّي كُلِّ غَامٍ وَاعْفُ عَنِّي الذَّنْبَ
الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ
وایضا هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه ^{سنت}
است خواندن و صد مرتبه حم و خان اکبر ^{سود}

و سجود خوردن سنت است در سحر هر شب ماه
 رمضان و از حضرت رسول ^ص منقولست که
 ترك نکند اقامه سجود خوردن را اگر چه ^{یک} شب باشد
 ختمای نایبند و ایضا از حضرت منقولست
 که حقیقتا و ملائکه صاوازه میفرستند بر آنها
 ایستقاد میکنند در سحرها و میخوردند سجود
 پس سجود بخوردید اگر چه بیک چیز عذاب باشد
 و بهترین سجود فادولست و خرمایا و ایضا فرمود
 که سجود بخوردید اگر چه بیک شربزه آب بود
 نایبند و خدا صاوازه میفرستد بر سجود خوردن

و از حضرت صادق منقولست که هر که سوره
انا انزلناه دارد وقت سجود و افطار بخواند
و در مابین این دو حالت اکر میبرد ثواب کسی
داشته که در راه خدا جهاد کرده باشد
خون غلطیده باشد و گفته اند که اکر سینه
دوزه را بعد از سجود بکشد خیرست و ازا
شب تا آخر شب بپند میوان کرد و همین که
میدانند و قصد دارد که فردا دوزه بپزد
از برای خدا میپزد و پیرایست و دعاها در
سجده مبارک بسیار است اما اذاب^{فطار}

سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد

از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انتظار او ببرد

با آنکه کس سنی نباشد و غایب باشد و نماز

حضور قلب او باشد در نماز و این ^{صورت}

افطار مقدم داشتن ^{فطار} بهتر است و در وقت

اذا انزلناه سنت است چنانکه ^{حصص} دانسته و از

رسول ^{فطار} منقولست که در شب در وقت

بگویند یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله غیرک

اغفر لی الذنب العظیم انه لا یغفر الذنوب

العظیم الا العظیم از کما هان بیرون آید

مانند روزی که از ما در منقول شده است
و از حضرت امام حسن ^ع منقول است که هر روز
ذو پرا در وقت افطار دعای مسجایی ^{سپ}
باید در وقت اول بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
یا وَاسِعَ الْغَفْرِ غُفْرًا و در حدیث معتبر دیگر
از حضرت امام موسی کاظم ^ع منقول است که
در وقت افطار بگوید اللَّهُمَّ لَكَ صَمْتُ
وَعَلَى رِذْفِكَ أَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ نَا
حْدًا عَظَا كُنْ ثَوَابَ هَر كَسْرَا كَه
دَانِ وَ زَرُوزَه دَاشِنِه اِسْتِ وَ دَرُوزَا ^{بش}

دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ^ع و فرمودند

افطار بدوزان و میباشند چون خایر امیکدا ^{وند}

میگفتند اللهم لك صمنا وعلی رؤفك

افطرنا فغبت له منا انك انت السميع العليم

و در احادیث معتبره وارد شده است که

حضرت رسالت پناه هم افطار میکردند

خوما و اب با بر ط و اب و در حدیث دیگر

منقولست که آنحضرت ^{مفروض} در وقت بیدار ^{مفروض} بجا

و اگر نمیباشند بنیات یافتند با حرما افطار

میکردند و میفرمودند اگر حاضر نبوده ایم ^{کرم}

افطار میگردند و میفرمودند که اب نیم کمر را
(یا که میکنند مقده را و قوت میدهد حدّه
و بینایی را از باد میگرد و کافها را میسوزد
عرق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را
فرو می نشاند و قطع میکند بلغم را و اطفا
حرارت میکند و صداع را بر طرف میکند
و افطار و ریاض از حضرت رسول ^ص منقولست
که هر که بر جوهای حلال افطار کردن تواند
نمازش چهارصد بر مضاعف کرد و
از حضرت صادق ^ع منقولست که افطار

گردن باب کاهان و امپشود و دوحید
دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین ^ع دو
میداشت که افطار فرما پندیش و از هر
امام رضا ^ع منقولست که هر که در وقت
افطار یک کرده نان نصدق کند ^{مسکین}
خدا کاهان او را پیامزد و ثواب یک
بنده ازا دکردن از فرزندان اسمعیل ^ع
نام عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در
شبهه و روزهای ماه مبارک رمضان
نلایق فران است و بسیار خوانند چون

فَرَانِ دَرِ اَیْنَمَاهِ نَازِلِ شُدَه اِسْت و دَرِ حَکِیْمِ
اِسْت کِه هَر چِیزِ زِ اَیْنَمَاهِ دِیْسْت و لِهْ بَارِ اَیْنَمَاهِ
خَوَانْدَنِ مَآهِ مِیَاوَرِکِ و مِضَانِ اِسْت و
دَرِ مَآهِ اَیْنَمَاهِ دِیْسْت و هَر مَآهِ بَکْتَمِ سَنَتِ اِسْت
وَ اَکْثَرِ رُوزِ بَکْتَمِ تَوَانْدِ کِرْدَنِ خَوِیْسْتِ و
دَرِ عِدَّتِ اِسْت کِه بَعْضِ اَزِ اَعْمَالِ دَرِ
اَیْنَمَاهِ چَمَلِ خَیْمِ زَبَانِ دِه مِی کِرْدِنْد و اَکْثَرِ
خَیْمِ تَوَابِشِ زِ اَبْرُ وُجِ مَقْدَسِ اَمَامِ
اَزِ اَئِمَّة و سُولِ خُدا و فَاطِمَه زَهْرَا صُلَوَّاه
اَللّٰهُ عَلَیْهِمْ هَدِیْرِ کُنْد تَوَابِشِ مَضَاعِفِ

می‌کرد و صلوات بر محمد و آل او و پیاد^{بد} با
 فرستاد و استغفار و پیاد^{بد} باید کرد و لا^{اله}
 الا الله پیاد^{بد} باید گفت و فافله^{ست} های
 و روز و ان^{ست}ک نباید کرد و در شبهای ط^{ست}
 ماه مبارک غسل^{ست} سنت است خصوصاً
 اول و یازدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست^{یکم}
 و بیست و نهم و در ده آخر و شبهای حفت^{ست}
 نیز غسل^{ست} سنت است خصوصاً شب آخر و
 در دوازدهم و او د^{ست} شده است که در جمیع
 ماه در شب غسل^{ست} سنت است و پسند

معتبر از حضرت صاحب الامر متفوت است

که شیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک

و رمضان این دعا بخوانند که دعای اینها

مستجاب میشود و برای صاحبش ^{استغفار}

میکند اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْتَرُ النَّاسِ

بِحَدِّكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ لِقَاضَائِهِمْ بِمَنِّكَ

وَأَقْبَلْتُ ذَلِكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي

مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاسْتَدْلِعَ الْمَعَانِي فِي

مَوْضِعِ النِّكَالِ وَالنَّفَقَةِ وَأَعْظَمَ الْخَيْرَ فِي

مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَةِ اللَّهُمَّ

اذنت لي في دعائك وميسلتك فاسمع
 يا سميع مدحتي واجب فارحهم دعوتي واقل
 يا غفور عثرتي فكم يا ارحم الراحمين قد
 فرجتها وهموم قد كسرتها وعثر قد انقضا
 ورحمة قد كسرتها وحلف في بلاء قد
 فككتها الحمد لله الذي لم يخذلنا
 ولا ولا ولا لم يكن له شريك في الملك
 لم يكن له ولي من الدن والكره نكسر الله
 به جميع فحامده كلها على جميع نعمه كلها
 الحمد لله الذي لا مضاد له في ملكه ولا

مُشَارِعَ لَهُ فِي أَمْرِ اَلْمُحَمَّدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ
لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَرِيكَ لَهُ فِي عِزِّهِ
اَلْمُحَمَّدِ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي اَلْخَلْقِ أَمْرٌ وَجَدَ
اَلظَّالِمُ بِالْكَرَمِ مَجْدَهُ اَلْبَاسِطُ بِالْجُودِ
الَّذِي لَا تَقْصُرُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ
اَلْعَطَاءِ اَلْأَجُودِ اَوَكُفَّ مَا أَنَّهُ هُوَ اَلْعَزِيزُ اَلْعَلِيمُ
اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاَلْأَمْرِ كَثِيرٍ مَعَ
حَاجَةٍ بِي إِلَيْكَ عِظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ
وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ لَيْسَ
اَللَّهُمَّ اِنْ عَفَوْتَ عَنْ ذَنْبِي فَحَاوِزْكَ

عَنْ خَطْبَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظِلِّي وَسِرِّكَ عَلَيَّ
فِي سَجِّ عَلَيَّ وَحِلْمِكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْحِي عِنْدَ مَا كُنَّا
مِنْ خَطْبَتِي وَعَدْلِي أَطْعَمَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ
مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي دَفَقْتَنِي
وَحِمْلِكَ وَأَرْبَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي
مِنْ إِبْطَالِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ أَمِنًا وَاسْتَأْذِنُكَ
مُسْتَأْذِنًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا مُدْكَ لَا عَلَيْكَ
فِي مَا أَصْدَقْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ
خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَدْمُ وَلَا
كَبْرًا أَصْبِرْ عَلَى عَبْدٍ لَيْسَ مِنْكَ عَلَى بَابٍ

إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُولِي عَنكَ وَتُخَيِّبُنِي إِلَيَّ
فَأَبْغَضُ إِلَيْكَ وَتُرَدُّ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ
كَأَنَّ لِي أَلْتَطُولُ عَلَيْكَ فَلَمْ مُمْبِعَكَ ذَلِكَ
مِنْ الرَّحْمَةِ بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْقَضَى
عَلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ فَأَوْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ
وَعَبْدُكَ بِبَعْضِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ
جَوَادُ كَرِيمٌ أَتَحْمَدُ لَكَ الْمَلِكِ
مَجْرِي أَلْفُكَ مُسَخَّرِ الرِّيحِ فَالِقِ الْأَصْبَاحِ
دَبَّارِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَحْمَدُ لَكَ
عَلَى حُلِيِّهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَأَتَحْمَدُ لَكَ عَلَى عَمُومِهِ

بَعْدُ قُدْرَتِهِ وَأَحْمَدُ اللَّهِ عَلَى طَوْلِ انْتِهَا

فِي غَضَبِهِ وَهُوَ فَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ أَحْمَدُ اللَّهِ

خَالِقُ الْخَلْقِ مُبِيسٌ الرَّزِيفُ فَالِقُ الْأَجْزَاءِ

دَنِي الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَ

الْإِتْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يَرَى وَفَرُبَّ

فَسْهَدٍ الْخَوَى بَارَكَ وَتَبَارَكَ إِلَى الْخَيْرِ اللَّهُ

الَّذِي لَا مَنَازِعَ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْءَ يَسْتَكْبِرُ عَلَيْهِ
كَلَامٌ

وَلَا ظَهْرٌ يُعَاضِدُهُ فَهَرَبَتْهُ الْأَعْرَافُ وَ

تَوَاضَعُ لِعِظَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبِأَمْرِ تَبَدُّدَتْ

مَا كَيْشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ يُحِبُّنِي حَيْرٌ أَفَادِنِي

وَلَسْتُ عَلَى كَلْعَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَتَعْظُمُ
الْنِّعْمَةُ عَلَيَّ فَلَا أُجَادِيهِ فَنِمُّ مِنْ مُوَهَّبَةٍ
هَبَّيْنِي قَدْ لَعَطَانِي وَعَظْمِي مَحْوُوفٍ قَدْ
كَفَانِي وَبَهْجَةٍ مُوَنِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَاتَمَّ
عَلَيْهِ طَامِدًا وَآذَكَرُهُ مُسْتَجِمًا
يَا رَبِّ الَّذِي أَهْنَأَكَ جَابِيَةً لَا يَغْلُقُ بَابُ
وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَحْبِيبُ أَمْلُهُ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي لَا يُؤْمِنُ إِلَّا بِعَيْنٍ وَيُنْحَى
الصَّاحِبِينَ وَبَرَفَعُ السِّنْصِغِينَ
وَقَضَعَ السَّنَكِرِينَ وَبَعَلَكَ مَلُوكًا

وَلَسْتَ بِخَلِيفَ أَخْرَبَ وَأَيُّهَا مُحَمَّدٌ فَاصْبِرْ

بِأَنَّ الظَّالِمِينَ صَرَّحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ مَوْضِعَ

حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَدِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْ

لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَةِ مَرَعَدِ السَّمَاءِ وَسُكَا

وَتَرْجِيفِ الْأَرْضِ وَغَارِهَا وَمَوْجِ

الْبَحَارِ وَمَنْ يَسْبِغُ فِي غَرَانِهَا أَيْ مُحَمَّدٌ

الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

أَنْ هَدَانَا اللَّهُ أَيْ مُحَمَّدٌ الَّذِي تَخْلُقُ

لَمْ تَخْلُقْ وَبُرُوقُ وَلَا بُرُوقُ وَطُعْمُ وَلَا

طُعْمُ وَمَمِيتُ الْأَحْيَاءُ وَنَحْيُ الْأَمْوَاتِ

الْمُؤْمِنِينَ

وَهُوَ حَيُّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ
وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَافِظِ سِرِّكَ وَتَسْلِمْ
رِسَالَةَ الْأَنْبِيَاءِ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ
وَأَوْكَى وَأَتَمِّ وَأَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَشْهَدُ
وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَحَمَّيْتُ
وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ
وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَنِكَ وَ
أَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ

علي

صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي وَسَيِّدِكَ

وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَمْنِكَ الْكَبِيرِ وَالْأَمِينِ

الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ وَ

فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ وَ

صَلِّ عَلَى سَيِّدِي الرَّحْمَةِ وَأَمَامِي الْهَدْيِ

الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِي

الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلَى بَنِي

الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ

عَلَى وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحَافِظِ
الْهَادِي الْمُهَدِي حُجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمِنَّا^{بِكَ}
فِي بِلَادِكَ صَلَوَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَ
صَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْفَائِمِ الْمُؤْمِلِ وَالْعَدَلِ
الْمُنْتَظَرِ وَحِجَّتِهِ مِمَّا لَمْ يَكُنْ لِقُرْبَيْهِ
وَأَنْبَاءُ بَرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَ
الْفَائِمِ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ
كَأَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ وَمَكِّنْ
لِدِينِهِ الَّذِي رَضِيتَ لَهُ أَبَدًا مِنْ

بَعْدَ حَوْفٍ أَمَّا بَعْدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ
شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّهُ وَاعِزِّزِيهِ وَانصُرْهُ
وَانتصِرِيهِ وَانصُرْ تَصْرًا غَرِيبًا وَافْتَحْ
لَهُ فِتْحًا كَاسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
مُضِيًّا اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ
كَرِيمَةٍ تُعْزِزُهُ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَ
تُدْلِي بِهِ إِلَى لِقَائِهِ وَأَهْلِهِ وَتُجَمِّلُنَا فِيهِ
الدُّعَاءُ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْفَائِدَةُ لِي فِي
سَبِيلِكَ وَتُرْوَقَانِي بِهَا كَرَامَةً
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا

مِنْ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَلَئِنَّا
 اللَّهُمَّ الْمُسْتَعِينُ وَاشْعَبْ بِدَعْوَانَا
 وَادْنُ مِنْهُ فَتَقْنَا وَكَثِيرٌ مِنْ قُلُوبِنَا وَ
 اسْتَرْزِقْنَا بِدَعْوَانَا وَاجْنِبْنَا بِدَعْوَانَا وَافْقُرْنَا
 بِدَعْوَانَا وَاجْعَلْنَا بِدَعْوَانَا وَسِدِّدْنَا
 خَلْقَنَا وَدِينَنَا بِدَعْوَانَا وَبَيِّضْ بِدَعْوَانَا
 وَفَاتِنَا بِدَعْوَانَا وَاجْعَلْنَا بِدَعْوَانَا وَاجْعَلْنَا
 مُوَاغِبًا وَاسْتَجِبْ بِدَعْوَانَا وَاعْظُمْنَا
 بِدَعْوَانَا وَبَلِّغْنَا بِدَعْوَانَا لَدُنَّا وَالْآخِرَةَ
 أَمَّا لَنَا وَاعْظُمْنَا بِدَعْوَانَا وَاجْعَلْنَا بِدَعْوَانَا

الْمُسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ شَفِيعًا
صَدُّوْنَا وَادْهَبْ بِغَضَبِكَ فَلَوْنَا وَأَمْدًا
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ أَتَكَ هُدًى
مَنْ كَشَاءَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرُنَا
عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُّوْنَا إِلَى الْحَقِّ أَتَمِينَ
إِنَّا كَشَيْكُوا إِلَيْكَ فَقَدَرْنَا صَلَواتَكَ
عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَغِيْبُهُ وَلِيْنَا وَكَثُرَ
عَدُوْنَا وَقَلِيلُهُ عَدَدُوْنَا وَشِدَّةُ الْفِتَنِ
بَيْنَا وَظَاهِرُ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَإِلَيْهِ وَاعْنُنَا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ لِنُعْجِلَهُ

وَيَضِرُّ نَفْسِيهِ وَنَضِرُّ نَفْسَهُ وَسُلْطَانِ
حَوْثِ نَظْمِهِ وَدَجْمِهِ مِنْكَ بَجْلَانَا مَا وَعَا
مِنْكَ فَلَيْسَ مَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَلَيْسَ مَعْبُودٌ سِوَاكَ بِمَا كُنْتَ تَصَدَّقُ
مَقُولَتِكَ كَدُّ قَرَشٍ بِمَا هَؤُلَاءِ
أَيُّهَا الْمَلِكُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ
تَجْعَلَ فِيَّ مَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْخَيْرِ
فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ
وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمُبَرَّكِ وَحُجَّاهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْيَهُمْ الْمَغْفُورِ

ذَنُوبِهِمُ الْمَكْتَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ يُجْعَلَ

فِيمَا تَقْضَىٰ وَتُقَدَّرُ أَنْ تُطِيلَ عَمْرِي فِي حَيَاتِي

عَافِيَةٍ وَتُوسِّعَ فِي ذُرِّي وَأَنْ يُجْعَلَ لِي

تَنْصَرُّهُ لِدِينِكَ وَلَا تُسَبِّدْ لِي عَمْرِي

وَابْتَدِئَايَ عَالِيَةِ الْمُضَامِينِ نَزْدَ رَبِّ

أَوَّلَ وَارِدٍ إِلَيْهِ أَلْفُكُمْ بِرَحْمَتِكَ فِي

الصَّالِحِينَ فَأَدِينْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَأَمَّا

بِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَمْرِئِ سُلَيْمٍ فَاسْقِنَا

وَمِنْ أَمْحُورٍ أَلْعَيْنَ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْحَنَا وَ

مِنْ أَوْلَادِنَا الْخَلْدِيَّ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مَلَكُوا

فَاَخَذْنَاهَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَنَحْنُ بِالْجُورِ الْبَرِّ
فَاَطْعَمْنَاهَا وَمِنْ ثَمَارِ الشَّجَرِ السُّنْدُسِ وَالْجَنَّةِ
وَالْاَسْبَاطِ فَالْبَيْتُ وَلَيْلَةُ الْقَدْرِ
وَبِجْ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَفِي سَبِيلِكَ
قَوْنُ لَنَا فِضَالُ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ
فَاَسْتَجِبْ لَنَا وَادْجَعِ الْاَوَّلِينَ وَ
الْاٰخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبِرَاءَةً مِنَ النَّارِ
فَاَكْتُبْ لَنَا وَفِي حَيِّتُمْ فَلَا تَقْلُنَا وَفِي
عَذَابِكَ وَهُوَ اَيْتُكَ فَلَا تَنْبِلُنَا وَمِنْ
الرَّقُومِ وَالْضَّرْبِ فَلَا تَطْعِمُنَا وَمَعَ ثَمَارِ

فَارْحَمْنَا

فَلَا تَحْجُبْنَا فِي النَّارِ وَلَا عَلَى وُجُوهِِنَا
 فَلَا تَكْتُبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسِرَآئِلَ
 الْفِطْرِ اِنْ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُو
 بِاِلَّا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ حَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 فَجَنَّا وَلَيْسَ مَعْبُودِيَا وَاَوْدَشِدْ
 كَحَضْرَتِ مَامِ وَضَاءِ فَمُودَكَ اِنْ دَعَا
 كَحَضْرَتِ مُحَمَّدٍ بَا فَرَعِ دَسْتِهَا مِيْوَانْد
 وَمِيْمُودَنْدَكَ اَكْرَمُ دَمِ بَدَانْدِ عَظْمِ
 اِنْ دَعَا وَاَنْزِلْ حُذَا وَسِرْعَتِ خَابَةِ اَوْرَا
 هَرَا بَدِشْتِشِيرَايِ طَلَبِ اِنْ دَعَا بَا نَكْدِي

فَنَالَ كُنْدًا وَكَسُوكُنْدًا وَكَمَّ كَرِيمًا عَظِيمًا
خَدَادِ وَبِنِ غَايَةِ دَاسِتِ كَفْتِهَ اِمَامِ
چُونِ اَيْنِدِ غَاوَا نَجْوَانْدِ مَاهِنَامِ وَنَضَرَعِ
مَجْوَاسِيْدِ وَازْغِيْرَهْلَشْ پِنَهَانِ دَاوِيْدِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاَنْبَاهِ وَكُلِّ
لَهَائِكَ بِمِثْلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ
بِاجْمَلِهِ وَتَجَمُّدِكَ بِجَمَلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِاجْمَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَمَلِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَبْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ
 عَظَمَتِكَ عَظَمَتُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ نُورِكَ بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نُبْرَاهِهِ اللَّهُمَّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِزُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ وَجْهِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ
 وَجْهِكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَلِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَمْثَلِهَا
 وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ فَأَمَّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

يَكْلِمَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
كَامِلِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَامِلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ
أَسْمَائِكَ كَبِيرِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِأَسْمَائِكَ صَغِيرِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِغُرَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ غُرَّتِكَ غَرَبِهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغُرَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ مَسْبُوكَاتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ
مَسْبُوكَاتِكَ مَا خِيبَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَسْبُوكَاتِكَ

كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
 مَا لِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُنْصَبِلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ
 نَافِعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضْفَا
 وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ
 بِأَحْسَنِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسْأَلَةٍ إِلَيْكَ حَسَنَةٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِثَالِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ

وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ ^{سلطانك}

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَا بَدَأْتَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ ^{بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ}

فَاخِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهِ وَ

كُلِّ عُلُوكَ غَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوكَ

كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَيْدِ ^{مِمَّا}

وَكَلِمَتِكَ قَدِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْدَانِكَ
بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ أَيْدَانِكَ كَرِمْهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَيْدَانُكَ سَأَلَهَا اللَّهُمَّ ^{إِنِّي} أَسْأَلُكَ
بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبَرُوتِ وَ
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَدَهُ وَجَبَرُوتِ
وَجَدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا حُجِّبَتْ
عَنْ أَسْأَلُكَ فَاجِبِي يَا إِلَهَ لَيْسَ هُنَا
كَذَا وَدُونَ هَذَا وَحَقَّقْنَا لِي بِطَلْبِهَا لَيْسَ
كَهَذَا وَدُونَ هَذَا وَاجْعَلْهُ دَعْوَةً مَشْهُورَةً

ما تَوَدُّهُ سِرًّا عَابِدِيكَ كَرَامِ ابْنِ جَعْفَرٍ مَسْكُوتٍ
وَرَايَةُ كَرْدِه اِسْتَكْرَامِ حَضْرَتِ اِيْمَامِ ذِي النُّوْرِ
دُشْبَهَائِي مَاهِ مَبَارَكِ وَمَقْضَانِ كَرَشَبَهَائِي
نَمَازِ مَبَكْرَدَنَدِ چُو زِيَّاتِ مَشِيدِ اَبْدَعَارِ
مِنْجُو اَنْدَنَدِ اَلْحَمْدُ لَا تُؤَدِّبُنِي بِعَمْرِ نَبِيِّكَ وَلَا
تَذَكِّرُنِي بِفَيْحِكَ مِنْ اَنْزَلِ الْحَبْرَ اَدَبِ
وَلَا يُوجِدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَنْزَلِ اَلْجَنَّةِ
وَلَا نَسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا اَلَّذِي اَحْسَنَ
اِسْتَعْنَى عَنْ عَمَلِكَ وَدَجَمِكَ وَلَا اَلَّذِي
اَسَاءَ وَاجْتَرَا عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْصِكَ خَرَجَ عَمْرٍ

قَدْ ذُكِرَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ انْقُدْ وَيَكُودْ
 كَمَا يَفْسِرُ قَطْعُ شَوْدٍ بِكَ عَرَفْتُكَ وَأَنْتَ قَالَتِي
 عَلَيْكَ وَدَعَوْتِي إِلَيْكَ وَلَوْلَا أَنْتَا أَذْرِي
 أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَا فِيهِ نَبِيٌّ وَارِثُ
 بَطْنٍ حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَلَّمَ
 فَبَطْنِي وَارِثُ بَطْنٍ حِينَ لَسْتُ مَرِيضًا
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَا دِينُهُ كَمَا سَمِعْتُ
 الْحَاجِّي وَاخْلُوا بِرَحْمَتِ شَيْءٍ لَسْتُ
 بَعْدَ شَيْءٍ فَبَطْنِي حِينَ لَسْتُ مَرِيضًا
 دَعَا وَلَا غَيْرُهُ لَمْ يَسْجُدْ لِي دُعَايَ وَ

وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي رَجُوعٌ وَلَا أَرْجُو^{عَهُ}
وَلَوْ رَجُوعٌ غَيْرُهُ لَا اخْتَلَفَ رَحَا^{ءِي}
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَّلَنِي إِلَيْهِ فَاكْرَ^{هِي}
وَلَوْ بِكُلِّ مَلَكٍ إِلَى النَّاسِ فَيَهْنُونِي
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّبَ إِلَيَّ فَهْوَعِي
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ عَنِّي كَاتِبَ لَا ذَنْبِ
لِي فَرِحْتُ أَحْمَدُ شَيْءٌ عِنْدِي كَاتِبَ لَا
وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَجَدَ سَبِيلَ
الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُرَعَّةً وَمَنَا هِلَ الرَّجَاءِ
إِلَيْكَ مُرَعَّةً وَالْإِسْتِغَاثَةَ بِفَضْلِكَ

لَمِنْ أَمْلَكَ مَبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِلصَّاحِبِ
مَقْشُوحَةً وَأَعْلَمَ أَنَّكَ لِلرَّاحِمِينَ بِمَوْضِعٍ جَانِبِ
وَلِلْمَاءِ هُوفِينَ بِمَرْصِدٍ غَائِثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ
إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَاءِ بِمِضَاءِ رِزْقِكَ
عَنْ مَنَعَ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةٍ عَمَّافِي
أَيْدِي الْمُسْتَثَرِّينَ وَأَنَّ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ
فَرِيبُ الْمُسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا يَحْتَجُّ عَزْ حُلُوكَ
إِلَّا أَنْ يُجَهِّمُوا الْأَمَالَ دُونَكَ وَقَدْ
فَضَدْتَ إِلَيْكَ بِطَلَبِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ
مُجَاجِبِي وَجَعَلْتَ بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَبَدَعْتَ

تَوَسَّلْ إِلَى مَنْ لَا يَسْتَحْفَافُ لَا سَمْعًا عَلَيْكَ
وَلَا يَسْتَجَابُ لِعِقْوِكَ عَنِّي بَلِّغْ لِقَابِي بِكَرَمِكَ
وَسَيَكُونُنِي إِلَى صِدْقٍ وَعَدِكَ وَجَاهِي
إِلَى الْإِيمَانِ بِوَجْهِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ
مَعْنَى أَنْ لَا دِينَ بَعْدَ نَعْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَالِبُ
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَقَوْلِكَ صِدْقٌ وَسُئِلُوا
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكُمْ رَحِيمًا
وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ بِأَسَدِي إِنْ نَأَى
بِالسُّؤَالِ وَتَمَنَّعَ الْعِصِيَّةِ وَأَنْتَ لَنَا نَزِيرٌ

مَا لِعُتْبَانٍ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَابِدِ عَلَيْهِمْ
يُخَيِّرُ ذَا قُرْبَىٰكَ اللَّهُ وَيُثَبِّتِي فِي نِعَمِكَ وَالْحَيَاةِ
صَغِيرًا وَتُوَهِّبُ بِأَسْمَىٰ كَثِيرًا قَامَرًا وَثَابَةً
فِي الدُّنْيَا بِأَحْسَانِهِ وَتَقْضِيهِ وَتَغْنِيهِ وَأَمَّا
فِي الْآخِرَةِ إِلَىٰ عَفْوٍ وَكَرَمٍ مَغْفِرَتِي بِأَعْوَدِي
ذَلَّنِي عَلَيْكَ وَجَّهْتُ لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَ
أَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدِلَالَتِكَ وَسَائِرِي مِنْ
شَفِيعِي إِلَىٰ شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ بِأَسِيدِي
مِلْسَانٍ قَدْ أَخْرَسْتَهُ ذَنْبُهُ دَبَّ نَاجِحِكَ
بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ بِأَدَبِ أَعْمَلِي

وَاعْبَادُهَا وَإِذَا جَاءَ بِهَا إِذَا دَانَتْ
مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَإِذَا دَانَتْ كَرَمَكَ
طَعِبْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ وَإِمْ فَإِنْ عَذَّبْتَ
بَعِيرٌ ظَالِمٌ لِي بِحَقِّي يَا اللَّهُ جِرَائِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ أَنْبِيَائِي مَا تَكُونُ حُورٌ ذِكْرَكَ وَكَرَمَكَ وَ
عَذَابِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَلْبِي جَائِي دَانَكَ
وَدَلْمَتِكَ وَقَدْ وَجُودُكَ أَنْ لَا يُحِبُّ بَيْنَ
دِينِي وَذِي مَسْئَلَتِي فَخَفُوقُ دُجَائِي وَاسْمِعْ
دُعَائِي يَا مَنْ دُعَاءُ دَائِعٍ وَأَفْضَلُ مَنْ دُعَاءِ
دَائِعٍ عَظَمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي

فَاعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ مِفْئِدًا وَأَمَلًا وَلَا تُؤَا^{جِدْ}
بِاسْوَةٍ عَلَيَّ فَإِنَّ كَرَمَكَ يَحِلُّ عَنْ فُجَارِ
الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمِكَ يَكْبِرُ غَيْرِمَكَ فَإِنَّ
الْمُفْرِقِينَ وَأَنَا بِإِسِيدِي عَائِدًا بِفَضْلِكَ
هَارِبٌ مِنْكَ آتِيكَ مُتَبَرِّئًا وَعُذَّتْ مِنْ
الْصَفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا بِإِدْرٍ
وَمَا أَخْطَرُ هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ
عَلَيَّ بِعَفْوِكَ يَا رَبِّ جَلَّلَنِي سُبُّكَ وَأَعَفُ^{عَفُ}
عَنْ تَوْبِحِي بِكَرَمِكَ وَجَهَكَ قُلُوبًا^{طَلَع}
الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خَفِي

نَجِّدَ الْعَفْوَ بْنَ لَاجِنَبْنَهْ لَا لِأَنَّكَ
أَهْوَنَ لَنَا ظَرْفًا إِلَى وَاحْتِ الْمَطْلَعِينَ
عَلَى بَدَلًا نَبَادِبْ خَيْرَ السَّائِرِينَ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ أَجْمَلِينَ وَكَوْنُكُمْ أَكْرَمِينَ
سَيِّئًا وَالْعَبُوبُ غَفَّارًا لَذَّنُوبٍ عَدَامُ
الْعَبُوبُ نَسِيرًا لَذَّنُوبٍ بِكَرَمِكَ وَتَوْحُّدِ
الْعَفْوَ بْنَ جَمِيلِكَ فَلَا تَحْدُ عَلَى حِلِّكَ بَعْدَ
عَلَيْهِ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ ذُنُوبِكَ وَتَحْلِي
وَتَجْرَأُ عَلَى مُعْصِيَتِكَ حِلُّكَ عَنِّي وَتَدْعُو
إِلَى قِلَّةِ أَجْبَاءِ سَيِّئِكَ عَلَى وَبِشْرِي إِلَى ^{لَوْ}

عَلَىٰ خَادِمِكَ مَعْرِفَتِي سِعَةِ وَجْهِكَ وَتَعْظِيمِ
عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرُ
الذَّنْبِ يَا قَابِلَ الْتَوْبِ يَا عَظِيمَ الْمِنَّةِ يَا قَدِيمَ
الْإِحْسَانِ يَا مَنْ شَرَّفَكَ الْجَمِيلُ يَا مَنْ
عَفْوِكَ الْجَلِيلُ يَا مَنْ فَرَجَكَ الْفَرِيبُ يَا مَنْ غَا
لَبَّرَعُ أَنْزَلَتْ وَجْهَكَ لَوَاسِعُهُ أَنْزَلَتْ عَطَايَا
الْفَاضِلَةِ يَا مَنْ مَوَاهِبَكَ الْهَيْبَةُ يَا مَنْ صَنَّا
السَّيِّئَةِ يَا مَنْ فَضْلَكَ الْعَظِيمُ يَا مَنْ مَنَّكَ
الْجَسِيمُ يَا مَنْ إِحْسَانَكَ الْقَدِيمُ يَا مَنْ كَرَمَكَ
يَا كَرِيمُ يَا مَنْ تَجَدَّدَ وَالْخَلْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ

وَبَرِّحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلِّدُ يَا مُنْعِمُ يَا
مُفْضِلُ لَسْتُ أَتُكَلِّفُ فِي الْخَلَاءِ مِنْ عِقَابِكَ
عَلَى أَعْمَاءٍ لَنَا بَلْ بِمُضِلِّكَ عَلَيْنَا إِلَّا أَنَّكَ
أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِي بِأَ
لَا حِسَابَ لِنَعْمَا وَتَعَفُّوْا عَنِ الذَّنْبِ كَمَا
فَمَا تَذَرِي مَا لَسْتُ كُراهِبُ مَا تَنْشُرُ
أَمْ فَيَسِّرُ مَا لَسْتُ أَمْ عَظِيمُ مَا أَتَيْتَ وَ
أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرُ مَا مِنْهُ حَبِيبٌ وَعَافِيَةٌ يَا
حَبِيبُ مِنْ حَبِيبِ إِلَيْكَ وَمَا فَرَّوْا عَنْ مَنْ لَا
وَأَنْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمَحْسِنُ وَتَحْنُ الْمُسْتَوْفَى

فَتَجَاوَزْنَا رَبِّ عَنِ فَيْحٍ مَا عِنْدَنَا بِجَهْلٍ مَا عِنْدَكَ
 وَآيُ جَهْلٍ نَارِبِ لَا سَبْعَةَ جُودِكَ وَآيُ
 وَمَا نِ اطْوَلُ مِنْ آثَانِكَ وَمَا نَدُرُ أَعْمَالِنَا
 فِي جَنْبِ نَعْمِكَ وَكَيْفَ تَشْكُرُ أَعْمَالِنَا
 نَقْلَانَا بِهَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمَدُنَا
 مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ
 يَا بَاسِطَ الْبِدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوْعَرْنَا بِكَ يَا بَيْدَكَ
 لَوْ فَهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفْتُ
 عَنْ تَمْلِيكَ لِمَا أَنْتَ إِلَيَّ يَا سَيِّدِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ

تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ
وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ وَلَا يَسْتَلُ
عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازِعُ فِي مَلِكِكَ وَلَا تَشَاءُ
فِي أَمْرِكَ وَلَا تَقْضِي دُونِ حُكْمِكَ وَلَا يَقْرِضُ
عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ
مَنْ لَا ذِيكَ قَاتِلُكَ بِكْرَمِكَ وَالْفَاحِشَةُ
وَنِعْمَكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَشِقُ عَفْوُكَ
وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَقَرَّرَ
مِنْكَ بِالصَّغِيرِ الْقَدِيمِ وَالْفَضِيلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ

الوَاسِعَةِ أَفَرُّكَ بِرَبِّ تَخَافُ ظُنُونَنَا
أَوْ تَحِبُّ أَمَّا لَنَا كَلَّا بِأَكْرَمٍ فَلَيْسَ هَذَا
لَنَا بِكَ وَلَا هَذَا بِكَ طَعْنَا بِرَبِّ إِنْ
لَنَا بِكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنْ لَنَا بِكَ رَجَاءٌ
عَظِيمًا عَصَبْنَاكَ وَمَنْ رَجُوا أَنْ تُشْرَعَيْنَا
وَدَعُونَاكَ وَمَنْ رَجُوا أَنْ تُجِيبَ لَنَا حَقُّو
رَجَاءَنَا بِأَمْوَالِنَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا لَنَا وَجِبْ
بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلَيْكَ مِنَّا وَعِلْمُنَا بِأَنْكَ لَا
تَقِرُّنَا عَيْدَكَ مَشَاعِلَ الرِّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا
غَيْرَ مُتَّوَجِّعِينَ إِرْحَمْنَا فَإِنَّ أَهْلَ أَنْ مَجُودَيْنَا

وَعَلَى الْمَذْنِبِينَ بِفَضْلٍ سَعَتِكَ وَأَمْنٍ عَلَيْنَا
يَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجَدَّ عَلَيْنَا فَإِنَّا نَحْتَاجُكَ
إِلَى بَيْتِكَ يَا غَفَّارُ يُنَوِّرُكَ أَهْتَدَيْنَا وَ
بِفَضْلِكَ اسْتَفْتَيْنَا وَيَهْدِيكَ أَصْبَحْنَا وَ
أَصْبَحْنَا ذُنُوبًا يَبِينُ بِدِيَارِكَ نَسْتَغْفِرُكَ
اللَّهُمَّ مِنْهَا وَنُوبُكَ إِلَيْكَ تَحْتَبُ إِلَيْنَا
بِالنِّعَمِ وَغَارِضُكَ بِالْذُّنُوبِ خَبِرُكَ إِلَيْنَا
فَازِلُ وَشَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدُ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا
يَزَالُ مُلْكُكَ كَرِيمٌ بِأَيْتِكَ عَنَانِي كُلِّ يَوْمٍ وَحِيلَ
فِيهِ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِغَمَدِكَ

وَتَقَفَّلْ عَلَيْنَا يَا إِلَٰهَ نَجَاتِكَ
مَا أَحْمَلَكَ وَأَعْظَمَكَ وَكَرَّمَكَ مُبْدِنًا وَ
مُعِيدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ
وَكَرَّمَ صَنَائِعُكَ وَفِيكَ الْإِنْسَانُ الْأَوْحَى
فَضْلًا وَأَعْظَمُ حُكْمًا مِنْ أَنْ يُقَاتِلَ بِحِيلِهِ
وَيُخَاطَبَ بِتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدُكَ سَيِّدُ
سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَاعِزَّنَا مِنْ
مُحَاطَتِكَ وَاجِرُنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ
مَوَاهِبِكَ وَانْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا
حُجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَ

مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبِرَّكَانِكَ وَرِوَانِكَ
عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
وَأَرْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّةِكَ
وَسَنَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لَوَالِدَيْ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ صَغِيرًا
وَأَجْرُ يَا أَبَا بَرٍّ إِنَّ إِحْسَانَنَا وَإِلْتِيَانَنَا
غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
الْأَحْبَابِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَهُمْ
بِالْخَيْرِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيِّتِنَا وَآئِدِنَا
وَقَائِبِنَا ذَكِّرْنَا بِأَنْشَانَا وَغَيْرِنَا وَكَبِيرِنَا وَخَوَانَا

وَمَمْلُوكِنَا كَذِبَ الْعَادِلُونَ بِاللهِ وَصَلُّوا وَسَلِّمُوا
بِعَدَا وَخَيْرُ وَخَيْرُ أَنْ نَمِيبًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرِهِمْ بِخَيْرٍ وَكَفِّ مَا أَهَمَّنِي مِنْ
أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا أَهَمِّي
وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ رَاقِبَةً بَاقِيَةً وَلَا تَتْلِبْ
صَالِحَ مَا أَعْتَبْتُ بِهِ عَلَى وَارِثَتِي مِنْ فَضْلِكَ وَرِثَةً
وَأَسْعَا حَلَا لَا طِيبًا اللَّهُمَّ وَأَسْرُحْنِي بِخَيْرِ اسْتِكَ
وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَأَكْلُحْنِي بِكُلِّ لَدُنْكَ وَارِثَتِي
بِحَبْلِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةٍ
تَبَرُّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ وَإِلَيْهِ وَالْآمَنَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

وَلَا تَخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ
وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَى حَتَّى لَا أُعْصِدَ
وَالْهَيْبَنِ الْخَبَرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشْبَتَكَ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي كُلَّمَا نَلَيْتُ قُدْرَتَكَ وَتَقَاتُ وَفُتُّ
لِلْفُتُونِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَاجَيْتَكَ الْقَيْتَ عَلَى تَعَاثُرِ
أُذَا أَنَا صَلَيْتُ وَسَلَبْتَنِي مَنَاجِيكَ إِذَا أَنَا نَجَيْتُكَ
مَا لِي كُلَّمَا نَلَيْتُ قُدْرَتَكَ سَرَّ بَرِيءٍ وَقَرَّبَ مِنْ بَاجِلٍ
التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرِضَتْ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدِّي وَغَا
يَبْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي أَعْلَاكَ عَنْ بَابِكَ طَرْدِي

وَعَنْ حِذْمَتِكَ مَحَبَّتِي أَوْلَعَكَ رَأْيَتِي
مُسْتَحْفَا بِمَحَبَّتِكَ فَاقْبَلْتَنِي أَوْلَعَكَ رَأْيَتِي
مَعْرِضًا عَنْكَ فَقَلْبَتَنِي أَوْلَعَكَ وَجِدْتَنِي فَقَا
الْكَلَامُ بِزُفْرِ قَضَتَنِي أَوْلَعَكَ رَأْيَتِي غَيْرَ شَاكِرٍ
لِنِعْمَاتِكَ خَرَمَتَنِي أَوْلَعَكَ فَقَدْتَنِي مِنْ جَالِ
الْعِلْمِ اخَذَتَنِي أَوْلَعَكَ رَأْيَتِي فِي الْخَافِلِينَ
بَيْنَ رَحْمَتِكَ الْبَيْتَنِي أَوْلَعَكَ رَأْيَتِي الْفِتْجَالِ
الْبَطَالِ الْبَرَفِيَّةِ وَبَيْنَهُمْ خَلِيتَنِي أَوْلَعَكَ لَمْ يَحِبَّ
أَنْ لَسَمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْلَعَكَ بِجُرْحِي وَجُرْحِي
كَافِيَتَنِي أَوْلَعَكَ بِقَلْبِي حَبَائِي مِنْكَ جَارِيَتِي

عَفَوْتَ بِأَنْبِ فَطَالَ الْعَفْوُ عَنِ الْمَذْنِبِينَ
قَبْلِي لَأَنْ كَرَّمَكَ أَيُّ رَبِّ بِجَلِّ عَنْ مَكَانَاتِ
الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ
مُتَجِرٌّ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ لِحْسَنِ بَكَ هَمَانًا
إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاتِلَ
بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تُسْزِنَ لِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا بِأَسِيدُكَ
وَمَا لِي بِكَ بِفَضْلِكَ بِأَسِيدِي وَمَقْدَقٌ
عَلَى عَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ وَجَلِّ لِي بِرُحْمَةٍ وَأَعْفُ عَنِّي
تَوْبَتِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الْمَغْبِرُ الَّذِي دَبَّيْتُ
وَأَنَا الْغَافِلُ الَّذِي دَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمْنُهُ

وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ
الَّذِي أَرَوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَ
الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ
وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّيْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ
وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمَذْنُوبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ
وَالْخَاطِيءُ الَّذِي أَفْلَحْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتَهُ
وَالْمُسْتَغْنَى الَّذِي فَصَرْتَهُ وَأَنَا الطَّهِيدُ الَّذِي
أَوَيْتَهُ وَأَنَا بَارِبِ الدُّنْيَا لَمْ أَسْجُدْكَ فِي الْخَلَاءِ
وَلَمْ أَرَأِكَ فِي الْمَلَكَةِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى
أَنَا الَّذِي عَصَبْتَ جِبَارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ

عَلَى مَعَايِ الْجَلِيلِ الرَّثِي أَنَا الَّذِي حَبَبَ
بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا سَعَى أَنَا الَّذِي
أَتَمَلَّتَنِي مِمَّا ارْعَوَيْتُ وَسَرَّتُ عَلَى تَمَنَّا سَجِيَّةٍ
وَعَلَيْتُ بِالْمَعَايِ فَقَدَيْتُ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ
عَيْنِكَ مِمَّا بَالَيْتُ فِحْلِكَ أَتَمَلَّتَنِي وَبَسْرِكَ
سَرَّتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عَقُوبَاتِ
الْمَعَايِ جَبَيْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْبَيْتَنِي أَلَمْ تَكْهِنْ
حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاهِدُ وَلَا يَأْمُرُ
مُسْتَحْفُظٌ وَلَا يَعْقُوبُوكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا يُوعِيدُكَ
مُتَهَازٍ وَلَكِنْ خَطْبُهُ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِنَفْسِي

وَعَلَيْهِ هَوَايَ وَأَعَانِي عَلَيْهَا سِقُونِي وَ
غَرَبِي سِتْرَكَ الْمُرْخِي عَلَيَّ فَقَدْ عَصَبْتَكَ وَمَا ^{أَفْنَدُ}
بِجَهْدِي فَأَلُوْنُ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَقِدُّنِي مِنْ
أَيْدِي الْخَصَمَاءِ عِنْدًا مَنْ يَخْلِصُنِي مِنْ مَجْلَمَنْ
أَقِيلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَاسْوَأَتَا عَلَيَّ
مَا أَعَصَوْكَ كِتَابَكَ مِنْ عَمَلِ الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُوا
مِنْ كَرَمِكَ وَاسْعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ ^{لَفَنُوطِ}
الْفَنَطِ عِنْدَمَا أَتَدَكُّرُهَا بِأَخْبَرِ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ
وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجِعٌ اللَّهُمَّ بِدِينَةِ الْإِسْلَامِ
أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِجُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحَبِي

لِلنَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْمُهَاشِمِيِّ الْهُثَالِيِّ
الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ صَلُّوا عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَرْجُوا
الْوَلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تَوْحِشْ اسْتِبْنَانِي إِيَّاهُ
وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبْدَ سِوَاكَ فَإِنَّ ثَوَابِي
أَمْثَرُ بِالْإِسْنَةِ لِيُحَقِّقُوا بِهِ وَمَا تُمْ فَادْرِكُوا
مَا أَتَلَّوْا وَإِنَّا أَمْثَرُ بِكَ بِالْإِسْنَةِ وَقُلُوبِنَا لِنُغْفِرَ
عَنَّا فَادْرِكْنَا مَا أَتَلَّنا وَثَبَّتْ رَجَاءُكَ فِي صَدْرِنَا
وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعَزْنِكَ إِيَّاهُ أَنْ تَهْرَيْ مَبَارَكُ
مِنْ بَابِكَ وَلَا تَغْفُفَ عَنْ تَمْلِيقِكَ لِيَا إِلَهَ قُلُوبِنَا

سَيِّدِي مِنَ الْعِرْفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَتِ رَحْمَتِكَ
إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مُوَلَّاهُ وَمَنْ
يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ قَرَّبْتَنِي
بِالْأَمْفَادِ وَسَعَتِنِي سَبِّكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهُادِ
وَكَلَّتْ عَلَى ضَعْفِي عِبُونُ الْعِبَادِ وَأَمْرٌ خِلَافِي
النَّارِ وَحَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعَتْ رِجَائِي
مِنْكَ وَلَا صَرَفَتْ وَجْهَ تَائِبِي لِغَفْوَعَتِكَ وَلَا حُجَّةَ
حُبِّكَ عَزَّ قَلْبِي أَنَا إِلَّا أَنِّي أَبَادِيكَ عِنْدِي وَشَرَكِي عَلَى
فِي دَارِ الدُّنْيَا بِأَسِيدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرُجْ
حُبِّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَخَيْرَتِكَ

مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَآلِهِ إِلَى دَعْوَةِ الْقُبَّةِ إِلَيْكَ وَأَعْنِي
بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَفْضَيْتُ بِالشَّوْكِ وَالْأَمَانِ
عَمْرِي فَقَدْ نَزَلَتْ مِنْزِلَتُ الْإِيْبِ بْنِ مِنْ خَبَرِي مَنْ
يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَفَيْتُ عَلَى مِثَالِ
إِلَى قَبْرِ أَمِّهِ إِنْ قَدْ خَفِيَ وَلَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الْعَمَلِ
لِيُجْعَلَ وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ
مِصْرِي وَأَرَى نَفْسِي تَخَادِعُنِي فَأَيُّ تَخَانُلِي فَقَدْ خَفَفْتُ
عِنْدَ رَأْسِي أَجْنَحَتُ الْمَوْتِ وَمَا لِي لَا أَبْكِي أَبْكِي خَرَجْتُ
نَفْسِي أَبْكِي لظِلَّةِ قَبْرِ أَبْكِي لِضِيْقِ لَحْدِي أَبْكِي

لِسُؤَالِ مَنكِ وَنَكِيرِ يَا أَبَا أَنْبَى الْخَرْجِي مِنْ
 قَبْرِ عَرِيَّا نَاذِكًا حَامِدًا ثَقِيلًا عَلَى نَهْمِي نَظَرُ
 مَرَّةً عَنْ بَيْتِي وَآخَرِي عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِفُ
 فِي شَأْنٍ غَيْرِي شَأْنِي لِكُلِّ أَرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
 شَأْنٌ بَيْنَهُ وَجْهُ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ بَيْنَهُ وَجْهُ
 يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ بَيْنَهُ وَجْهُ يَوْمَئِذٍ مَسِيرَةٌ
 مُنَاجَاةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَجْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ
 تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ وَذَلِكَ سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعَوْلِي
 مَعْتَدِي مِنْ جَانِي وَتَوَكَّلِي بِرَحْمَتِكَ تَعْلَقِي بِصَدْرِ
 بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ مُتَهَدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تَحِبُّ

اللَّهُمَّ فَكِّ الْحَدُّ عَلَى مَا نَقَبْتَنِي مِنَ الشِّرْكِ قَلْبِي
وَأَكِّ الْحَدُّ عَلَى سَبْطِ لِسَانِي أَفِيلِسَ لِي هَذَا لِكَمَالِ
أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ هَيْبَتِي فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَمَا
تَقْدُرُ لِسَانِي بِأَرْبَابِي فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا أَفْزُرُ
عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ إِلَّا أَنْ جُودَكَ
بَسَطَ أَمَلِي وَشُكْرَكَ قَبَّلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
وَمِنْكَ رَهْبَةً وَالْبَتَّ تَأْمَلِي وَقَدْ سَأَفِي إِلَيْكَ
أَمَلِي وَعَلَيْكَ وَأَحْدِي عَكَفَتْ هَيْبَتِي وَفِي مَاعِنَدِكَ
أَنْبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَأَنَّ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ
أَيْسَتْ مَحَبَّتِي وَالْبَتَّ أَلْقَيْتُ يَدِي وَبِحَبْلِ طَائِفَتِكَ

١٧٩
مَدَدَتْ رَهْبَتِي بِأَمُولَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ
قَلْبِي وَبِمُنَاجَاةِكَ بَرَدَتْ أَلَمُ الْخَوْفِ عَنِّي فَبَا
مَوْلَايَ بِأَمُومَلِي وَبِاسْتَهْجِي سُوِيَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغِيْرَتِي بَيْنِي وَبَيْنَ ذِي الْمَنَافِعِ بَيْنَ لَزُومِ
طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا السَّالِكُ اقْتَدِي بِمِ الرَّجَاءِ فَبِكَ وَفِي
إِلْبَاكَ وَعَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبَتْهُ عَلَى نَفْسِي
مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْإِسْرَافِ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِبَاكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ
خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَتْ بِأَرْبَتِ الْعَالَمِينَ إِلَهِي ارْحَمْنِي إِذَا
انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلَّ عَنْ جَوَابِكَ لِسَانِي وَطَائِفَتِي

سُؤْلِكَ يَا لِي بِمَا عَظِمَ بِرَحْمِي الْكُلِّ عَظِيمٍ
أَنْتَ رَجَائِي بِمَا عَظِمَ رَجَائِي لَا تَحْبِسْنِي إِذَا
اسْتَدْتِ إِلَيْكَ فَأَتَيْتَنِي وَلَا تَرُدَّنِي بِجَهْلِي وَلَا تَنْتَعِ
لِقَلْبِي صَبْرِي وَأَعْطِنِي لِفَقْرِي وَارْحَمْنِي لضعْفِي
عَلَيْكَ مَعْتَدِي وَمَعْوِي وَدَجَائِي وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ
تَعَلَّقْتُ بِعَفَاكَ أَحْطَ رَحْلِي بِجُودِكَ أَقْصَدْتُ بِطَلْبِي
وَبِكَرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفِجْ دُعَائِي وَكَدِّبْكَ أَهْوَا
فَاتَّقِنِي وَبِعِنَاكَ أَجْبِرْ عَلَيَّ وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
تَبَايَءْتُ إِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْمَعُ صَبْرِي وَلَا أَسْعُرُ
أَنْبِيَهُمْ نَفْسِي فَلَا تَحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مُوَضِّعُ أَمَلِي وَلَا

وَلَا تُسَكِّنِي الْمَأْوِيَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي
لَا تُكْذِبْ ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ
ثِقَتِي وَرَجَائِي وَلَا تَحْرِمْ نِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ
بِفَقْرِي يَا إِلَهِي إِنْ كَانَ تَدَّةً نَا أَجَلِي وَكَوْنِي بِمَنْزِلَتِي
مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْإِعْرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي
وَسَأَلْتُ عَلَى إِلَهِي أَنْ عَفَوْتَ مَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ
وَإِنْ عَذَّبْتَ مَنْ أَعْدَلَ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اللَّهُمَّ فَارْحَمْ
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غَرِيبِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كَرِيمِي وَفِي الْقَبْرِ
وَحْدِي يَا إِلَهِي الْحَدِيثُ حَقٌّ وَإِذَا نَشَرْتَ لِلْحَيَاتِينَ
بِدَبِّكَ ذَلِكَ مَوْفِقِي وَأَعِزِّي مَا خَفِيَ عَلَى الْأَدْمِيِّينَ مِنْ

عَمَلِي وَأَدْعُ إِلَى مَا بِهِ سَرَّيْتَنِي وَأَرْجُمْنِي صَرْبًا
عَلَى الْغَزَاثِ تَقْلِبْنِي أَبَدِي أَحِبَّتِي وَتَفَضَّلْ
عَلَى مَعْدُودًا عَلَى الْمَغْتَسِلِ بِغَيْثِي صَلَاحُ الْحَيَّةِ
وَمُخَنَّنٌ عَلَى تَحْوِيلٍ قَدْ تَنَاوَلَ الْأَمِيرُ بَابُ الْأَمْرِ
جَنَازَتِي وَجُدْ عَلَى مَقْوَلٍ قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَجَدًا
فِي عَفْرِتِي وَأَرْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غَرْبِي نَحْتِ
لَا أَتَايُنُ بَعِيرَكَ بِأَسِيدِي فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي
إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي فِيمَنْ اسْتَعْيَشَانِ لَمْ
تَقِلْ عَشْرَتِي وَإِلَى مَنْ أَرْفَعُ إِنْ فَقَدْتُ عَيْنَاكَ فِي
مَجْعَتِي وَإِلَى مَنْ أَلْتَجَأُ إِنْ لَمْ تَقِفْ كَرِيهِ سَيِّدِي

١٨١
تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ السَّجَّةِ وَ
رُوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
اِسْأَلْنِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تُهَبَّ لِي بِقَبَائِلِنَا
بِهَ تَقْلِي وَاِيْمَانَا بِذِي هَبِ الشُّكَّ عَنِّي وَتَرْضِنِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاَيْتَانِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَدُنَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ
وَالنُّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
در بیان نمازهای شبها و دعاها و روضهها

که مشهور است و علیاً در کتب دعا ذکر کرده اند
و نزد فقیره معتبر نیست نماز شب اول چهار رکعت
در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید
دوم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست
مرتبه انا انزلناه پیتم دو رکعت دو هر رکعت حمد
و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت در هر
رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت
در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید بعد از
سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد شتم
چهار رکعت در هر رکعت حمد و سون تبارک الذی

بیستم الملك هفتم چهار رکعت در هر رکعت
 حمد و سبزه و مرتبه انا انزلناه هشتم دو رکعت
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از
 سلام هزار مرتبه سبحان الله نهم شش رکعت
 میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت
 مرتبه اية الكرسي و بعد از اتمام پنجاه مرتبه
 اللهم صل على محمد و آل محمد دهم بیست رکعت در
 هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید یا زدهم دور
 در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطینا الکون
 دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه

اَنَا اَنْزَلْنَاهُ سَبْعَ دَهْرٍ اَرْبَعًا رَكَعًا
حَدَّوْثِيْنَ مَرْتَبَةً تَوْحِيدًا اَرْبَعًا دَهْرًا شَرْعًا
دَهْرًا رَكَعًا حَدَّوْثِيْ مَرْتَبَةً اِذَا زَلْزَلَتْ يَنْزِلُ
اَرْبَعًا رَكَعًا دَهْرًا رَكَعًا اَقْلَامًا وَصَدْرًا
تَوْحِيدًا وَدَرْدًا رَكَعًا دِيْكَرًا يَنْجَاهُ مَرْتَبَةً تَوْحِيدًا
شَاوَزْدَهْمَ دَوَاوَزْدَه رَكَعًا حَدَّوْثِيْ مَرْتَبَةً اَلْحَمْدُ
اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْهُ دَهْرًا رَكَعًا اَوَّلًا حَدَّوْثِيْ
سُوْرَةً اَوْ اَمَّا دَهْرًا رَكَعًا اَوْ حَدَّوْثِيْ مَرْتَبَةً
تَوْحِيدًا وَبَعْدَ اَزْوَاجٍ صَدْرًا مَرْتَبَةً لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ
يَعْبُدُهُ اَرْبَعًا رَكَعًا دَهْرًا رَكَعًا حَدَّوْثِيْ مَرْتَبَةً

مرتبه انا اعطینا ک الکوش نوزدهم پنجاه رکعت
 با حمد و پنجاه مرتبه انا زلزلت و کو با مراد
 باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخوانند زیرا که
 مشکست در یک شب و هزار یا صد مرتبه
 انا زلزلت خواندن بیست و بیست یکم و بیست و دو
 و بیست و بیست و بیست و چهار در هر یک هشت
 رکعت بفرموده که ملبس شود بیست و پنج هشت
 رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اوجید ببت
 و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه
 اوجید ببت و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد

تبارک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید
بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد
صد مرتبه ایه الکرسی و صد مرتبه توحید صد
مرتبه انا اعطینا الکونین بعد از نماز صد
مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بیست و نهم دور کعبه
در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید سی ام دوازده
رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید بعد
از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک
سلام است و اما دعاهای روزها از ابن عباس

روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بسیار از برای دوزده هر روز ماه مبارک
رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعا
مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا

ذکر کرده و ما با صلواتها اکتفا مینماییم
و ز اول اللهم اجعل صیامی فيه صیام الملائكة
و قیامی فيه قیام القانتین و تنهینی عنه عن
نومیه الغافلین و هب لی جرحتی فیہ یا الله
العالمین و اعف عنی یا عافیاً عن الجرمین و
اللهم قریب فی فی الی مرضائک و جنتی فیمن

سَخَطِكَ وَنَقَمَاتِكَ وَتَقَبَّلْنِي فِيهِ لِقَاءَ
أَبَائِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
ارْزُقْنِي فِيهِ الدِّهْنَ وَالتَّنْبِيَةَ وَبَاعِدْنِي
فِيهِ مِنَ السَّهَابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ بِالْجُودِ الْأَجْوَدِ
يَهْدِيهِ اللَّهُ ثُمَّ تَوَيَّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَإِذْقَنِي
فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزِغْنِي فِيهِ لَذَائِ شُكْرِكَ
بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَسِرِّكَ يَا أَبْصَرَ
الْبَاطِنِينَ يَسْمَعُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَغَفَّرِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي

مِنْ أَوْ

٥
مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
شَمِ اللَّهُمَّ لَا تَخْذُ لِي فِيهِ لِقَعْرَةً مِنْ عَصَبَتِكَ
وَلَا تَضْرِبْ بِنَسْبِاطِ نَفْسِكَ وَزَحْرِ حَنَفِي فِيهِ
مِنْ مَوْجِبَاتِ خَطِيئَتِكَ بِمَنِّكَ وَأَبَادِيكَ بِأَمْنَتِكَ
رَغْبَةً الرَّاعِينَ هَفْتِ اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى صِيَامِهِ
وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ مَقْوَاتِهِ وَاثَامِهِ
وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَاجِرَ
الْمُضِلِّينَ هَشَمِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِنْسَانِ
وَأَطْعَامَ الطَّعَامِ وَأَفْشَاءَ السَّلَامِ وَمُجَانِبَةَ
اللِّثَامِ وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مُلْجَا الْأَمَلِينَ

يَا اللَّهُ اجْعَلْ فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِرَأْهِبِكَ الْوَاسِعَةِ
وَاهْدِنِي فِيهِ لِرَأْهِبِكَ الْقَاطِعَةِ وَخُذْنِي ^{صَلَتِي}
إِلَى مَرْضَانِكَ الْجَامِعَةِ بِحَبِّكَ بِأَمَلِ الْمُشَاقَّةِ
يَا اللَّهُ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ
اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ بِإِغَاثَةِ الطَّالِبِينَ
يَا زِدْهُمْ اللَّهُمَّ حُبِّي إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرَّةَ
إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَحَرْمَ عَلَيَّ فِيهِ
السَّخَطَ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ بِإِغَاثَةِ الْمُشْتَغِيثِينَ

تَوَارِدُهُمُ اللَّهُمَّ زَيِّجْ فِيهِ بِالْسِّرِّ وَالْعَنَافِ
 وَاسْتَرْجِ فِيهِ بِلِيَايِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ
 وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِضْطِافِ وَالْمَنَنِ
 فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ بِأَعِصْمَةِ الْخَائِفِ
 سَبِّزْهُمْ اللَّهُمَّ طَهِّرْ فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَفْذَا
 وَصَبِّرْ فِيهِ عَلَى كَمَائِكَ الْإِفْدَارِ وَفَقِيهِ
 فِيهِ لِلنَّفَى وَصَحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ بِاقْرَ
 عَيْنِ الْمَسَاكِينِ جِهَارُهُمُ اللَّهُمَّ لَا تَوَاحِدُنِي
 فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَقْلَبْنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْمَقْوَاتِ
 وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ

بَاعِرَ الْمُسْلِمِينَ يَا زِدْهُمْ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ مَدْرِي يَا نَابِلَهُ
الْمُجْتَبِينَ يَا مَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ شَانِدَهُ
اللَّهُمَّ وَنَقِي فِيهِ لِي وَاقِفَةَ الْأَبْرَارِ وَجَنَّتِي
فِيهِ مِرَاقِفَةَ الْأَشْرَارِ وَارْزُقْنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ
إِلَى بِلَادِ الْقَرَارِ يَا هَيِّتْ لِي يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ مَقْدَهُ
اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِمَسَالِحِ الْأَعْمَالِ وَاقْضِ لِي فِيهِ
الْحَوَائِجَ وَالْأُمُورَ بِأَمْنٍ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّقْيِيرِ
وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ بِمَجْدِهِمُ اللَّهُمَّ نَهْنِي بِكَ

118
اسْحَارِهِ وَتَوَنَّنِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ
بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ أَثَارِهِ بِوَرْدِ بَلْمُونِ
قُلُوبِ الْعَارِفِينَ تَوَنَّنِيهِمْ اللَّهُمَّ وَتَوَنَّنِيهِ حَظِّي
مِنْ بَرَكَاتِهِ وَلَا تَخِرْ مِنْ قَوْلِ حَسَنَاتِهِ وَتَهْلِكْ بِهَا
إِلَى خَيْرَاتِهِ بِأَمَارِدِهَا إِلَى الْحَقِّ الْبَيْنِ بِسْمِ اللَّهِ
أَنْفُحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَأَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ
النَّارِ وَأَوْقِنِي فِيهِ لَيْلَةَ الْقُرْآنِ بِأَمْرِ
التَّكِينِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ بِسْمِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ
فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنَزِلًا وَمَقِيلًا بِأَمْرِ

قَضَى حَوَائِجَ الطَّالِبِينَ بَيْتَ وَدَّومِ اللَّهُمَّ فَتَحْ
لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَتَوَفَّقْ
فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ مَجْوَاهِرَ
جَنَانِكَ بِأَجْيَبِ دَعْوَى الْمُضْطَرِّينَ بَيْتَ وَدَّومِ
اللَّهُمَّ اغْسِلْ فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ فِيهِ
مِنَ الْعُيُوبِ وَأَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ
بِأَمْقِلِ عَشْرَاتِ الْمَدِينِ بَيْتَ جِهَارِ اللَّهِ أَلَمْ يَكُنْ
أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا بَرُّصِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ مَا يُؤْذِيكَ
وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ
بِأَعَالِي أَسْوَالِ السَّائِلِينَ بَيْتَ وَدَّومِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ

١٨٨
فِيهِ مَحَبَّةٌ لِأَوْلِيَاءِكَ وَمَعَادٍ بِالْإِعْدَاءِكَ
مُسْتَنَابَةً خَائِمَةً أَغْيَابُكَ يَا غَاصِمَ قَاوِمِ
التَّيِّبِينَ بَيْتِ وَشَمِّ اللّٰهِمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ
مَشْكُورًا وَمَذْنُوبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا
وَعِبَادِي فِيهِ مَسْئُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ بَيْتِ هَفْتَمِ
اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيْرْ
فِيهِ أُمُورِي مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبِلْ مَعَادِيرِي
وَحُطَّاعِي الْوُزْدِ بَارُودًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ بَيْتِ
وَهْشَمِ اللّٰهُمَّ وَفَرِّحْ ظِلِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَآكِرْمَنِي
فِيهِ بِأَحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ

مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْحِلْجُ الْمَلْحُ
بَيْتُ وَنَهْمُ اللَّهِ تَغْشَى فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَازْغَى فِيهِ
التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهَّرَ قَلْبَهُ مِنْ غِبَاهِ الْقَهْمَةِ
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مُؤَيِّنَ سَيِّدِ الدِّينِ اجْعَلْ
مِثْلَ مَا فِيهِ بِالْشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ
وَبِرْضَاهُ الرَّسُولَ حَكَمَةً فَرْوَعَهُ بِالْأَصُولِ
بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الْعَالَمِينَ مُوَافَقُ كَوْنِهِ وَتَقْدِيمُ دَعَا خَيْرِ عَالَمَاتِهَا
وَعِبَارَاتِ هَرَبَاتِكَ دَرْكِتِ عَوَالِي ذِكْرِكَ دَهْأَنْدِ
چون روایتش معتبر نیست باین متعرض ذکر آنجا نشد

ودعای بیست و هفتم را کفعمی در بیست
 و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه
 در روز بیست و بیستم خواندن دو بیت که
 ان شب باشد ^{۱۲۵۳} اللهم بعلکم بالصواب
 کتاب الراجی سید محمد الحسینی رحمن فتح علی شاه
 مشهور بصحن نو حضرت علی ابن موسی الرضا
 علیه التحیه و الثناء اللهم اغفر لنا
 و ادخلنا الجنة بحق محمد و آله الطاهرين
 اللهم اغفر لنا و اولادنا و جميع المؤمنين و المؤمنات
 بحق محمد و علی و فاطمة الحسن و الحسين و الائمة الطاهرين

باز بین شد
 ۱۳۷۱ ش

اگرچه از این امر معلوم می شود که در این مورد هیچ تردیدی نیست

حسن عباد	حسن عباد	حسن عباد	حسن عباد	حسن عباد
صالح	صالح	صالح	صالح	صالح
صالح	صالح	صالح	صالح	صالح
صالح	صالح	صالح	صالح	صالح

ارواح	ارواح	ارواح	ارواح	ارواح
طوبی	طوبی	طوبی	طوبی	طوبی
طوبی	طوبی	طوبی	طوبی	طوبی
طوبی	طوبی	طوبی	طوبی	طوبی

عشرین

بر کمال	بر کمال	بر کمال	بر کمال	بر کمال
لاد	لاد	لاد	لاد	لاد
لاد	لاد	لاد	لاد	لاد
لاد	لاد	لاد	لاد	لاد

بر کمال

